

INDEX RERVM ET MATERIARVM LOCVPLETISSI- MVS OMNIVM VOTORVM, QVÆ IN HAC PRIMA PARTE HVIVS QVARTI Tomi continentur.

*Primus numerus Votum, secundus, numerum marginalem,
& tertius, paginam denotat.*

A.

- A**bsolutio generalis excommunicationis, tantum re-
stringitur ad causam in petitione expressam: quia
species precedens, restringit genus sequens. 17. 156.
147.
- A**bsolutoria in vna lata, parit rei iudicata exceptionem
in alia. 3. 18. 12.
- A**d absoluendum debemus esse proniores, quam ad cõdem-
nandum. 27. 166. 217.
- A**bsurdum est, alium habere commoda, aliumq; sustinere
incommoda. 14. 284. 107.
- A**cta ibi esse intelliguntur, vbi aliquid iudicis aut horit.a-
re sit. 1. 19. 3. Nec hoc loco testium assignatio requiri-
tur. ibid. n. 20. Comparatur que donationis insinuatio-
ni ibid. nu. 21. pag. 3.
- A**cta tota nisi describantur non presumitur pro rectitudi-
ne processus & eius iusticia 25. 47. 188.
- A**d acta notorium inducẽcia, quando in appellatione quis
se refert. Iudex causam ex officio pro concluso accepta-
re, & definitiue pronũciare solet. 14. 1. 88. Et ita quoti-
die in Camera observatur. ib. num. 2.
- E**x actis in hoc casu relatis quid demonstratum. 49. n. 46.
cum 6. seq. pag. 315.
- I**n actis quod non inuenitur, non interuenisse dicitur. 25.
46. 188.
- A**ctio ad restitutionem dotis & aliorum bonorum occisa
vxoꝝis, competit heredibus vxoꝝis. 26. 19. 199.
- A**ctio in factum, duo habet potissimum capita. 27. num.
239. & 240. 221.
- A**ctio interuentiois ex qua motiua per interlocutoriam,
hoc casu videatur admissa. 47. 3. 308.
- A**ctio dotis, soluto matrimonio vxori datur. 26. 8. 198.
- A**ctio singularis que olim de moribus fuit, hodie per Iusti-
niamum correctã est. ibid. nu. 11.
- A**ctionis nostræ cumulatio vnde pateat. nu. 9.
- A**ctio hæc etiam contra titulo possidentem vniuersali lo-
cum habet. 1. 10. 3.
- A**ctio de euictione quem tenet, eundem quoque agentem
repellit exceptio. 15. 32. 122.
- A**ctio ab executione inchoanda. 34. 1. 279.
- A**ctio iniuriarum prætoriam cum actione l. Aquilia saltẽ
vili, ad consequenda damna ex illata iniuria nata,
cumulari possunt. 23. 1. 169.
- I**n actione iniuriarum etiam damna veniunt, & sub clau-
sula illa, pro quanto nollet iniuriatus talem contume-
liam pati comprehenduntur. ibid. nu. 2.
- A**ctio personalis in rem scripta, transit etiam in singula-
rem eius, cui competit. 31. 28. 269.
- A**ctio siue iudicium hoc ex edicto prætoris, ad consequen-
dam pœnam, subsistit, licet turbatio, lite pendente, sua
perueniat, etiam si tempore litis contestatæ actor expe-
riri non potuerit. 30. 33. 247. Quia turbatio superue-
niens fundat hoc iudicium. nu. 34.
- A**ctio personalis, vt puta, conditio ob causam, causa non
secuta, vel conditio ex l. 2. C. de resin. vendit. danda
erit cohæredi auctori, contra alterum hæredem in mora
existentem, vel renuentem. 31. 14. & 15. 269. Ratio
eius. numero 16.
- A**ctio, quando ex testamento, vel ab intestato hæres existit
etiam hæredis hæredi competit. 15. 2. 119. Nisi u iam
ante pro suo hærede precium sit consecutus. n. 3.
- A**ctio personalis contra successorem singularem nullo mo-
do competit. 31. nu. 3. 7. & 22. pag. 68. & 69. Limita-
tur. ibid. num. 23.
- A**ctio hic, in tali dubio, primo ex intentione, secundo ex
commodo & vtilitate actoris, est ponẽda. 30. 152. 250.
- A**ctio familia hæciscunda eẽ locum habet, quando vtriq;
se cohæredes fatentur. 15. 5. 120.
- A**ctio, quando est in confesso, contractusq; concordat, nec
agentium qualitates vsq; iam disputantur, vel negantur,
probata dicitur. 15. 6. 120.
- A**ctio in factum, in locum interdictionis successit. 30. 25. 243.
- A**ctio personalis in rem scripta sequitur possessionem. 31.
53. 270.
- A**ctio vtilis datur cõtra vili precio ementem, etiam si bonæ
fidei possessor sit. 17. 16. 133.
- A**ctio Criminalis morte accusati euanescit, neque ad hæ-
redem transit. 16. 4. 123.
- A**ctio in factum quando dari potest, & vbi competit. 35.
41. & 47. 270.
- A**ctio ex condictione certi generali, ex omni causa &
contractu competit. 22. 1. 166.
- A**ctio ex cõstituto, dicitur constitutoria, ad residuum non
soluti. Et hæc inter mercatores frequens est. ibid. nu. 2.
- A**ctio iniuriarum, absoluto reo ex hoc non fundatur, vel
preiudicium parit, quin actores in hoc se defendere
possint. 47. 30. 309.
- A**ctio de dolo quamuis sit instituta & biennio continuo
finita, in eius locum succedit in factum, que in locum
actionis est inducã, & perpetua est. 27. 19. 1218.
- A**ctio finium regundorum inter arbitrarias connumerã-
tur. 25. 84. 192.
- A**ctio hæc laudi, quod merito reduci debeat satis probata.
8. 35. 47.
- A**ctio hic proposita non solum competit, cum tota hæredi-
tas, sed & cum pars siue portio eius petitur. 7. 2. 41.
- A**ctio personalis cum reali in vno libello proponi & cumu-
lari possunt. 6. 4. 36.

I N D E X.

- Actio quam excludit inopia debitoris quemadmodum est inanis, ita etiam vana & temeraria cognitio super causa aliqua suscepta, ad quam perendam actor est inhabilis. 28. 10. 227.
- Actio personalis, in hoc casu, an detur in subsidium, contra singularem rei successorem, Doctores non conueniunt. 31. 49. 270.
- Actio in factum, in locum interdictorum successit 8. 3. 45.
- Actio mere personalis quando dicitur 31. 54. 270.
- Actio in rem scripta, quando dicitur. ibid. num. 55.
- Actoris intentio hic ita fundata videtur, vt onus probandi contrarium in reum quodammodo transferat. 31. 56. 270. Rationes huius que nu. 57. 58. & 60. 63. 64. &c.
- Actio extraordinaria & subsidiaria in factum, quandoque cum officio iudicis concurrere potest. 31. 46. 270.
- Actio intentata qualitas demonstratur propter medium concludendi in libello. 52. 70. 327.
- Actiois genus in hoc casu, quare difficile appareat. 25. 10. 185.
- Actiois nostra intentata effectus quis fuerit. 30. nu. 277. cum 3. seqq. pag. 257.
- Actioem habere minus est, quam rem. 3. 48. 15.
- Actioem ad rem recuperandam qui habet, rem ipsam habere videtur. sic & is, à contrario sensu, qui actionem non habet, re ipsa quoque destitutus dicitur. 28. 31. 227.
- Actioem directam hereditatis esse institutam, vnde cognoscatur. 1. 6. 2.
- Ad actionem de pace publica probandum, tria simul concurrere debent, & que illa sint. 16. 15. 124.
- Actioe reali, in hoc casu, quare non possit agi, nec actione personali. 31. 1. & 2. 268.
- In actione reali non est opus secundo decreto, secus vero est in actione personali. 61. 51. 351.
- In actione reali, vbi queritur de iure dominij vel quasi, secundum aliquos non interponitur secundum decretum, sed solum fertur sententia declaratoria dominij. 61. numer. 36. & 37. pag. 351.
- Sine actione nemo experitur. 17. 73. 138. itē 28. 22. 226.
- In actione hac huius casus sunt due extremitates terminorum, siue finium inuestiganda, & que 25. nu. 92. 93. & 94. pagin. 192.
- Actioe nulla existente, iudex agentem ex officio repellere potest. 31. 36. 269.
- In actione ex edicto pratoris, ad consequendam poenam instituta, inter alia requisita, requiritur etiam inprimis Contrauentio ita vt id, quod de facto processit, de facto quoque casetur. 30. 29. 243.
- Actioes plures quando competere possunt, vt alia fiat condemnatio in vna quam in alia, tunc secundum illam actionem condemnatio fieri debet, qua minorem condemnationem requirit. 17. 14. 146.
- Actioes iniuriarum, ne tempore vel morte pereant, licitum est, contestando litem, eas in tutum redigere. 47. 27. 309.
- Actioes due recte accumulari possunt, maxime vero cum tertius interuenit 22. 24. 167.
- Actioes plures quando ex narratione facti elici possunt, quarum vna & altera inepta, etiamsi conclusio fiat super inepta probationis, & sententia super apta fieri potest. 27. 190. 218.
- Actioes reales sunt firmiores personalibus. 6. 3. 36.
- Actioes in rem scripta que. 31. 29. & 31. 269.
- Actioes personales semper presupponunt obligationem. 31. 35. 269.
- Actioem cumulatario expressa, item tacita & implicita, quando non permittatur. 53. num. 34. & 6. 336.
- Actor in hoc casu, quibus de causis suam negatiua probare teneatur. 17. num. 40. 41. 42. 43. cum 36. seqq. pag. 136.
- Actor, quare de spolio iustam conuerendi causam non habeat. 14. 316. 111.
- Actor noster intentum suum quinque documentis probat. 29. 4. 233.
- Actor ante transactionem obligatus fuit ad alimendos decem presbyteros idoneos. 14. 358. 116.
- Actor, quare in mora fuisse, & causam intrisasse videatur. Et Rei similiter. 44. 11. & 12. 304.
- Actor hodie non amplius tenetur probare, se tempore litis contestationis possedisse. 14. 12. 89.
- Actor est is, qui prius prouocauit. 25. 61. 189.
- Actor in hac causa quare condemnandus. 14. 235. 102.
- Actor petitionem post litis contestationem in praeiudicium Rei, qui eam acceptauit, mutare non potest. ibi num. 236.
- Actor aperte mentem suam declarare debet, quod cum non faciat sibi imputandum est. 14. 175. 98.
- Actor, si non est competens iudicium, stabiliri nequit. 5. 31. 28.
- Actor defensiones siue instrumenta pro se producta, etiam contra se admittere debet. 14. 178. 98.
- Actor quod non habet, transferre non potest. 14. 169. 98.
- Actor, quando non teneatur expectare damnum futurum 31. 45. 270.
- Actor regulariter Rei forum sequitur, si super feudi pignoratione agitur. 3. 17. 12.
- Actor pretendens se iisdem documentis ad falsi demonstrationem non vri, sed alius, eius omnino diuersis, si tamen argumenta & contextus verborum vtrinque consonant ad falsi probationem, non releuatur. 17. 49. 136.
- Actor in seruitutibus & aliis iuribus incorporalibus, per confessoriam, vel negatoriam asserendis, vel negandis, non tantum dominij, vel quasi, sed etiam possessor, vel quasi, esse potest. 30. 156. 250. Ratio que. n. 157.
- Actor sibi imputet, quod diligentiori aut peritiori causam non commiserit. 10. 22. 69.
- Actori nostro que remedia supersunt. 31. 37. 38. & 39. 269.
- Actor cui adhuc in subsidium, vel actio in factum, vel officium iudicis competit, audiendus censetur. 31. 40. 270.
- Actoris fundamenta que. 44. 7. 304.
- Actoris partes in iudicio quis sustineat. 53. 24. 335.
- Actorem nostrum super spolio aduersus citatum agere non posse, vnde patet. 37. 2. 285.
- Pro Actore potius, quam Reo, quare hic pronunciamus. 53. nu. 9. 10. 11. 13. 14. 33. 37. 38. 41. & seqq. pag. 334. 335. & 336.
- Actores nostri, quatenus Vassalli Ducu Saxonie sunt, nobiles esse possunt, & quatenus Episcopi, vel Capituli, nihilominus ciues sunt. 30. 189. 252.
- Actores primarii nostri quare non audiendi. 28. 106. & 107. 232.
- Actores, quando restitutionem in integrum tantum per

I N D E X.

- modum Replicationis, ad excludendam exceptionem Transactionis petunt, tum eo casu speciali mandato non est opus. 7. 1. 40.
- Actores nostri quot & quibus modis citationis punctum iustificare nituntur. 18. 10. 11. 21. & 13. 45. & 46. Circa primam discernenda sunt res, ibid. num. 14. Item fundi complexi limitibus, num. 15. Et tertio locus, qui die Dieffenbach dicitur num. 16.
- Actores Ius pascendi, differenter tamen sibi vendicare cupiunt ibid. nu. 17. & 18. 46.
- Actores in hoc casu qua optantur. 8. 24. 13.
- Actores in hoc casu, quo titulo possident. 17. 13. 133.
- Actores vnde fundarunt suum recursum. 8. 27. 46.
- Actores in hoc possessorio nituntur actibus, tam vetustis, quam recentioribus 30. 281. 257.
- Actores, quod satis sua probarint, Reus vero probationibus suis longe minus praestiterit, vnde colligendum. 30. nu. 391. cum 3. seqq. pag. 266.
- Actores nostri agunt, de damno enormi vitando. 30. 370. 265. Reus vero principaliter de lucro captando. ibid. num. 372. & 339. pag. 265. 266.
- Actores non ex duplici & diuersa petitione, ab vna, aut altera destitisse, sed potius alteram cum altera coniunxisse putamus. 30. 26. 243.
- Actoribus in hoc casu quae actiones competant. 8. 1. 4. 6. 8. & 9. 45. Et quare ea sere omnia ad eundem finem & effectum tendant, ibidem numero 7.
- Actorum intellectus quis, 1. 1. 2.
- Actorum quasi possessio exigendi & soluendi est antiquior, quam Rei. 30. 395. 266. Ideo etiam inueter in legitima possessionis causa, ibi. nu. 396. Ratio eius nu. 397.
- Actus administrationis per vnum expediri potest. Et vnus tutor sufficit. 17. 105. 141.
- Actus per interuenientem consensum conualidari potest. 52. 64. 326.
- Actus regulatur a fine in quem dirigitur. 30. 403. 266.
- Actus omnis regulatur a fine, in quem dirigitur. 47. 25. 309.
- Actus vnus vel alter, in iis, quae facultatis sunt, & sponte deducuntur, possessionem non inducit, sed requiruntur plures. 30. 172. 251.
- Actus nullus sine cognitione celebratus, iure subsistit. 17. 35. 135.
- Actus de futura successione vt valeat, impropriatur etiam verbum, hereditas. 52. 122. 330.
- Actus vtiliter praesumitur factus, quando iudicis auctoritas interuenit. 52. 116. 299.
- Actus subsequentes contrarij precedentibus, faciunt videri a precedentibus recessum. 19. 67. 162.
- Actus agentium vltra eorum intentionem nihil operatur. 52. 149. 332.
- Actus agentis vltra eius intentionem operari & extendi non debet, hocque in omnibus actibus, qui ex mente procedunt, locum habet. 17. 95. 140.
- Actus ab haerede censetur gestus, proprio nomine licet nomine alieno, scilicet eius, ad quem negotium spectabat, geri poterit. 32. 8. 272.
- Actum in dubio id solum intelligitur, quod verba demonstrant. 14. 58. 91.
- Actum quemlibet interpretatione iuuare conuenit. 25. 128. 159.
- Contra actum quis generaliter a se gestum, venire censetur, si actus non valet. 15. 34. 122.
- Ad actum quoties qualitas requiritur, actus absque eadem qualitate non satis probatur. 6. 51. 128.
- Actum quod est, si non apparet, non est recedendum a verbis. 14. 77. 92. Actumque videtur, quod ex verbis colligitur. num. 78.
- Actu non existente, de priuatione siue amissione iuris, quod quis non habuit, frustra queritur. 8. 79. 49.
- In actu negato nemo se fundare potest. 17. 27. 135.
- Actibus in cunctis dominatur voluntas. 48. 32. 311.
- Adesse non sequitur hoc, quod potest abesse. 30. 276. 257.
- Adesse hoc non sequitur, quod contingit abesse. 51. 15. 18.
- Administrans nomine Ciuitatis, si in administrando sit negligens, & quid omittit, tenetur etiam ad interesse. 27. 207. 219.
- Administrator, si vnicus, tenetur tantummodo de dolo & lata culpa, id est, de culpabili negligentia. 27. 28. 207.
- De leui autem, id est, ciuili inaduertentia non tenetur. num. 29.
- Administratores Ciuitatum, debitum liquidum nisi quis studio cacutiat, remittere nequeant, & quare. 14. 362. & 363. 15. & 16.
- Administratores ex leui culpa & ignauia, tantum ad periculum sortis tenentur. 27. 117. 214.
- Aduersarium suum armare nemo tenetur, Regula hac quando procedat. 49. 30. 314. Limitatur quoque. ibid. nu. 31. 32. 33. 34. 35. 39. 40. & 6.
- Aduocato carere est carere magna parte defensionis debita. 24. 15. 176.
- Aduocato iustam causam souenti decipere licet aduersarium, ad consequendam Victoriam. 17. 48. 136.
- Aequipollentia sunt, aliquid facere posse, vel stare per se quo minus fieri possit. 27. 257. 223.
- Aequitas est benigna, necessaria, canonica, lesbia norma, omnia bene equiparans. 11. 34. 74.
- Aequitas nullam legem ita stricte accipit, quin admittat, vt iudex ex loco, tempore, causis, personis alijs circumstantiis, temperare possit aequitate quadam iuris rigorem. 11. 35. 74.
- Aequitas etiam si non sit scripta, iuri tamen preferenda est ibid. num. 36.
- Aequitas & ratio suadet interpretationem faciendam, vt appellatio teneat, ne beneficium hoc appellanti auferatur. 25. 71. 191.
- Aequitas non patitur destitui eum, qui equum & bonum inuocat, ne inde iniuria occasio nascatur, vnde iura proficisci debeant. 14. 369. 116.
- Aequitatis suasio quae. 13. 23. 81.
- Aestimatio der 5 Schilling Heller frustra & contra ius ex aduerso pretenditur. 13. 10. 81.
- Agens realis, potest conueniri vbi res est, licet ibi forum non habeat. 3. 8. 11. Opinio Felini de hac materia. ibid. n. 9.
- Agens confessoria quoties est depellendus, adeunda est via negatoria. 5. 21. 27.
- Agens ex donatione siue cessione, debet de ea fidem facere. 5. 30. 28.
- Agenti in hoc possessorio quot probanda sint. 14. 6. 89.

I N D E X.

Agentium actus non operantur ultra eorum intentionem.
25.6.184.

Agere vel excipere volens de simulatione, speciem simulationis exprimere debet. 17.71.138.

Agitur in hoc casu, de iure municipali, de iure retractus, quo fratres & sorores, eorumque filii admittuntur ad redimendum. 60.1.347.

Agnatus proximior ad reuocationem feudi alienati admittitur. 19.89.164.

Alienabilitatis qualitas in feudis nobilium, praesertim masculinis, qualiter excuti solet. 9.121.61.

Alienandi potestatem non habens, etiam super bonis transigere nequit. 17.183.149.

Alienandi causa si est euidentis, & in Ecclesia rem & utilitatem cedit, tunc rei ipsa solennitatis & forma iuris effectus habetur. 3.51.15. Huius probatio qua ibid. nu. 52.

Alienandi causa vnde principaliter dependeat. 3.34.14.

In alienandis & obligandis Ecclesia rebus, forma & solennitas duplici respectu adhibenda est. 3.50.15.

Alienare non videtur, qui non acquirit. 15.11.120.

Alienatio rerum Ecclesiasticarum, vt valide fieri possint, quot necessario requirantur. 3.31.32. & 33.14.

Alienatio rei alicuius quotiescunq; est prohibita, si semel alienetur, semper durat alienabilis, id quod in vniuersum receptum est. 9.78.58.

Alienatio bonorum dotalium marito est inhibita. 15.10.120.

Alienatio, quam traditio sequitur, sola nocet, non etiam illa, qua traditione non fuit impleta. 9.85.59.

Alienatio omnis rerum Ecclesiasticarum, monasteriorum, hospitalium, & aliorum locorum piorum, quocumque titulo donationis, venditionis, permutationis seu cessionis &c. est prohibita. 14.151.97.

Alienationis in hoc casu vel contractu effectus quis. 3.41.56.

Alienationis rei Ecclesia de iusta causa facta, effectus quis. ibid. nu. 42.

Alienationis prohibitio, siue a lege siue a testatore fiat, dominii translationem impedit. 28.16.226.

In alienatione bonorum Ecclesiae consensus Capituli interuenisse praesumitur. 1.46.5.

In alienationibus feudorum, taciturnitas, vel per lapsum vnius anni interueniens, scientibus agnatis obest, & in perpetuum remouet. 9.149.63.

Allegationes & probationes non audire periculosum est. 38.9.289. Itemque Aduocatos partium. ibid. numer. 10. Ratio eius. num. 11.

In allodialium distractione, iudicis confirmatio cur exigi solet. 9.83.58.

Altari qui seruit, de altari viuet. 14.258.103.

In alternatiuis sufficit alteram partem existere. 6.13.38.

Amicitia actus possessionem non tribuet. 30.184.252.

Amicos, auxiliaremq; cohortem quoad aduersario finnis pares adsciscere integrum est. 16.40.126.

Annotatio generalis & breuis vsus pecunia summaria non sufficit. 27.82.212.

Ex antecedente falso, malum fit consequens. 14.99.93.

Antichristi legibus permixta & non incognita est. 41.

50.299.
Antichristi nostra applicatio qualis. 41.65.306.

In antiquis de audita deponere sufficit. 14.39.92.

In antiquis probationes exacta non requiruntur. 11.99.78.

Aniquitas sola familiae ipsi actoribus hic nobilitatem comparare nequit, nisi simul etiam ascedat nobilitas, qua ex antiquitate illustrior redditur. 30.69.245.

Antiquitas non facit nobilitatem, alias sequeretur omnes antiquas familias esse nobiles, sed eam saltem ornatur, illiq; splendorem attribuit. ibi. num. 70.

Appellans, proponendo exceptiones incompatibiles & contrarias, appellationi rennunciare videtur. 23.25.172.

Appellans propter multos testes pro ipso deponentes, iustam videtur habere causam. 28.34.201.

Appellans iustam videtur habere causam, quando aduersarii probationes omnes sunt, tantum praesumptiue, non necessario concludentes. 26.55. & 56.201.

Appellantes, quod iustam causam habere videntur, quoties contra eos actio instituitur, ob quam existimationis & fame suae periculum vertitur. 26.58.59. & 60.201.

Appellans indistincte appellato in expensas condemnandus est. 35.4.282.

Appellantem creditoribus suis viam prosequendi debita duriorum reddere conatum fuisse, in hoc casu, ex quibus appareat. 34. nu. 20. 21. 22. 23. & 24. pag. 280.

Appellantis obiectio quare hic non habeat locum. 2.8.9.

Appellantes in hoc casu, quare in penam temere litigantium non sint condemnandi. 21.10.165.

Appellantium iura, ob quae ratione interesse ipsorum in hac lite se intromiserunt, vnde appareant. 13.5.81.

Appellare licet, non solum a delatione, sed etiam a iuramenti praestatione. 3.2.1.271.

Appellatio in dubio non praesumitur deserta. 1.61.7. Ratio qua ibidem. Nec beneficium appellanti facile auferendum. ibid. nu. 62.

Appellatio, licet non teneat simpliciter, in alio tamen tenet. 1.64.7. In decidendis causis quid faciendum. 1.65.7.

Appellatio reductioni ad arbitrium boni viri, & recursus ad superiorem parificatur. 19.43.159.

Appellatio ab executione non debet fieri. 4.14.21. Neque a decreto executionis appellari potest. ibid. nu. 15.

Appellatio nostra non tantum operatur effectum suspensuum, sed etiam rescisuum, quatenus sententia de facto processit. 19.66.162.

Appellatio vnius, prodest aliis non appellantis. 19.57.160.

Appellatio in Camera, tanquam deserta, neququam recipienda censetur. 19.15.156.

Appellatio vnius, reliquis consortibus ex communi appellationis beneficio, si modo appellationi non contradicitur, prodest. 17.3.133. Idq; quando procedat. numero 4.

Appellatio vnius, quo casu reliquis consortibus non profit. 17.5.133.

Appellationis prosecutio, qua in facto consistit, est indubita. 17.6.133.

Appellatio debet fieri gradatim, & si sit, omisso medio, est nulla. 21.12.165.

I N D E X.

- Et nisi iterum intra decendum ad idoneum iudicem appelleretur, erit deserta. n. 13.
- Appellatio non mutat naturam litis. 25. 79. 191.
- Appellatio heredis, pro domino quoque accipitur. 9. 127. 62.
- Appellatio à definitiua triplicem operatur effectum, & deuoluit totam causam principalem. 25. 86. 87. & 88. 192.
- Appellatio non deuoluit, nisi id, quod deductum in iudicio, pendere reperitur. 25. 77. 191.
- In Appellationis causa non habetur ratio termini circumductionis. 10. 1. 31.
- Appellationis remedium non ad defensionem iniquitatis, sed ad praesidium innocentiae institutum est. 2. 1. 9.
- Appellationis libellus, quando secundum ordinationem & ius commune reiciendus, & definitiue pronuncian- dum. 51. 10. 318.
- Appellationis libello, siue grauanimibus reiectis, in Came- ra, quando causa pro conclusa acceptetur, & definitiue pronuncietur. 2. 2. 9. Idq; in aliis obseruatur. ibid. 4. 5. 6. & 7.
- Appellationis limites, cum appellatorum maxime inter sit, quare sine eorum expresso consensu & prorogatione egredi non liceat. 25. 5. 184.
- Appellationis fundamenta sunt tria. 40. 16. 17. & 18. 293.
- In Appellationis causa, super iisdem articulis & causis, alii vel iidem testes in principali produci non debent. 40. 1. 292. Idque praecipue secundum ius Canonicum, quod attendendum putatur. ibi. num. 2. Contrarium ibi. num. 3. 4. & 6.
- Appellationis impedimenta varia incurrere possunt. 50. 3. & 4. 316.
- In Appellationis puncto & causa principali litem fuisse contestatam sufficit, licet super articulis dependentibus & emergentibus quibusdam non contestetur. 25. 56. 189.
- Appellationis renunciatio donationis, seu dilationis instar obtinet, qua mandatum speciale requirit. 52. 8. 322.
- Appellationis formalis propter appellantis paupertatem & verecundiam erga magistratum iustificata. 5. 2. 26.
- Appellationi per actum contrarium coram iudice à quo, vel alio loco factum, censetur quis renunciare benefi- cio competenti. 51. 24. 319.
- Appellationem duplicem interponenti. Camera electio- nem liberam permittit. 52. 1. 321.
- Appellationem, in dubio iudicatur, non esse desertam, quia vtriq; parti consulitur, & ius alicuius non laeditur. 38. 8. 289.
- Appellatione interposita, iudex à quo instante appellato, in causa sine vitio attentatorum & nullitatis proce- dere potest, donec ipsi inhibeatur. 56. 49. 343.
- Appellatione partis simpliciter prolata, dimidia iuris praesumptione intelligitur. 9. 81. 58.
- Appellatione deserta prior sententia si appareat, iustitia confirmari potest. 61. 3. 349.
- Appellationes coram Notario & testibus etiam sine pro- testatione, quod iudicis copia haberi non possit, va- lide sunt. 36. 2. 283.
- Appellationes tantum ex arbitrio appellantis pendere so- lent. 10. 6. 66.
- In appellationibus duabus ab vna sententia interpositis, quarum vna subsistit, altera non, quid considerandum. 19. 75. 162.
- Appellatum ex quibus tacite sententiam reformari vo- luisse apparet. 22. 17. & 18. 167.
- Apostolos à iudice petere, vel non, liberum est. 36. 3. 283.
- Arbiter esse potest, etiam nulla adiecta poena, vel pignore. 19. 6. 156.
- De arbitramenti siue laudi forma minime, sed de stabili- tate & equitate hic disceptatur. 8. 51. 48.
- Arbitrumentum postquam iam est perfectum, reuocatio- ni non est locus, secus tamen ante laudum. 8. 68. 49.
- Arbitrator cui partes, secundum suam conscientiam, potesta- tem iudicandi dederunt, in ipsarum prauidicium sine probatione, secundum suam conscientiam iudicare pos- sunt. 8. 48. 4. 8.
- Arbitrator probationibus persuasus, & scriptura pri- uatæ, si verisimiliter ita faciendum esse videat, credere potest ibi. num. 49. & 50.
- Arbitratoris sententia est quæ iam transactio. 8. 64. 48.
- Arbitratoris simplici informationi seu relationi, quando sibi data fuit potestas à partibus, procedendi de iure & de facto, cum, vel sine scriptura. 8. 67. 49.
- Arbitratores, si facti veritatem nouerint, datur actio te- stando dicto sui aduersarii. 8. 46. 48.
- Arbitratores, licet videantur habere affectum erga causas, quas tractarunt, super actis tamē ipsius causa, & pro- cessu ipso possunt esse testes, & probant. 8. 66. 49.
- Arbitratores finium & terminorum in hoc casu, qualiter à partibus electi. 8. 25. 46.
- Arbitrium, quando contra tenorem Authen. Decerni- mus, est iuratum, licet non pariat actionem, de iure tamen Canonico, iurans ad obseruantiam illius com- pelli potest. 19. 10. 156.
- Argumentum ab absurdo. 12. 15. 79.
- Argumentum vndecimum quando procedat. 9. 144. 63.
- Argumentum à marca iurisdictionis, ad marcam absque iurisdictione non valet. 14. 100. 94. Limitatur ratio- ne decimarum praestandarum, ibidem.
- Argumentum à cessatione cause renunciationis sumitur ad cessationem effectus eiusdem. 7. 41. 42.
- Argumentum tantum ab insufficienti partium enume- ratione non concludit. 9. 139. 62.
- Argumenta huius causa, in libello Appellationis adducta, quæ num. 12. 14. 16. & 19. Et quare nihil releuent. 32. num. 10. 12. 13. 15. 17. & 20. pag. 272.
- Argumenta, quæ aduersus producentes moueri possent. 1. 60. 7.
- Argumenta, quibus probatur feudum, non ad Actricem deuolutum, sed ad dominum reuersum, quæ. 9. n. 5. 7. 4. 14. 19. 22. 25. 27. 28. 30. 35. 38. 42. 44. 48. 51. & 52. pag. 55. 56. & 57.
- Argumenta, quibus quis contra sententiam latam vitur, quæ. 27. 208. 219. Ibidē Responiones adue- sus eius ar- gumenta, quæ, vt num. 210. 212. cum 225. subseq. pag. 210.
- Argumenta pro parte actorum producta, qui refutentur, vel declarentur. 31. 15. 73.
- Argumenta, quibus Reus conatur probare actores no- stros, eorumque subditos in Ciuitate & Episcopatu Bamberg.

I N D E X.

Bamberg. domicilia habere, ibique iuribus ciuilibus subiectos esse, qua. 30. num. 3. 26. 327. 328. 329. 334. 335. & 336. pag. 262. & 263.

Argumenta Actorum nostrorum ad euertendam Rei actionem, qua. 30. nu. 330. cum 3. subsequent pag. 266.

Arrestum per satisfactionem, quando non relaxandum. 24. 11. 279.

Articuli & depositiones de proprietate in hoc iudicio non parum operantur. 8. 20. 46.

Articuli, si a principali dependent, & non sunt separandi, sufficit litis contestationem coram iudice, qui de principali cognouit, fieri. 25. 56. 122.

Articuli, quando iudex dubitat, an sint releuantes, admitti debent cum clausula, saluo iure impertinentium & non admittendorum. 47. 15. 308.

Articuli exceptiones tribus potissimum fundamentis contra appellationis deuolutionem & desertionem obiectis nuntur. 52. num. 2. 3. 4. & 5. pag. 321.

Articulos impertinentes, vel irreleuantes, iudex ne quidem cum clausula: Saluo iure impertinentium, & non, &c. admittere non debet, alias iurem suam facit. 38. 1. 288. Contrarium ibid. num. 5. Ratio huius ibid.

Afferenti negatiuam, ad impugnationem scripturae, vel solemnitate incumbit onus probandi. 1. 39. 5.

Afferenti iurate quando non sit standum. 33. 40. 277.

Attentata siue innouata, quando sint reuocanda. 39. 11. 290.

Attentata officio iudicis implorato, de plano, sine libello & litis contestatione reuocari possunt. 39. 7. 290.

Principua, que debet attendi in reuocatione innouatorum, qua. 39. num. 4. 5. 6. 290.

Attentatum esse tempus appellationis qua requirat. 39. 7. & 8. 290.

Attentatis reuocatis, fructus ad domum spoliati portandi sunt, expensis innouantis. 39. 14. 290.

Auocatio a iudicio Roeruilensi, cur hic non habeat locum. 35. 9. 282.

Austriaca domus Cameram non cognoscit superiorem. 28. 109. 232.

Auoritas duorum tutorum, quorum alter factus dicitur, si interuenit, nihilominus actus ualere. 17. 104. 141.

Auoritas Rei iudicatae ob non interpositam a confirmatoria sententia appellationem, primam arbitratorum sententiam adeo corroborat, ut sententia illius vigore actoribus facultas, & ius retroemenda adimat. 19. 17. 158.

B

Inter Bonum delicti & contumacia hic nihil aut parum discriminis. 35. 7. 281.

Baroli distinctio in le. si stipulatus §. possum uiliter, in fin. de Verb. obl. inter fideiussorem & constitutum qua. 22. 5. 166.

Bellum nullum, nisi vel ab ipso Imperatore, vel ipsius Procerum imperii decreto geratur, licitum est. 30. 208. 253.

Belli presentia & armorum fremitus necessitatem publicam & inuitabilem facit. 3. 45. 15.

Beneficium in ipsius collatoris damnum & necem uelle interpretari, equitati minime consentaneum esset. 14. 249. 103.

Quilibet Beneficio sibi competenti etiam tacite renunciare potest. 9. 101. 60.

Bericht thun praesupponit scientiam. 17. 56. 137.

Bona cum ex inspectione aestimi per scripta non reperiuntur, non cogitur quis pro illis onera subire. 30. 309. 261. Eiusmodi enim libris creditur, & maior illis fides, quam testibus, adhibetur. num. 310.

Bona praesumuntur libera, nisi seruitus probetur. 30. 380. 266.

Bona litigiosa ex statutis familiae & testamento auito, alienari prohibita, propter delictum patris in confiscationem non ueniunt. 28. 55. 228.

In Bonorum descriptionem decernendo, principaliter duo, in hac causa obseruanda, & quamam. 34. num. 18. 19. & 28. pag. 280.

In bonis suis vnusquisque liberam facultatem habet. 30. 260. 256.

In Bonis, stante matrimonio, uxori obuientibus, nec marito traditis sine expresso mandato uxoris, vel tacito maritus uxoris procurator non dicitur. 15. 17. 120.

Bona dotalia, stante matrimonio, mariti esse dicuntur. 15. 15. 20.

Bona Ecclesiastica quando obligari possunt. 14. 27. 13.

Bona Ecclesiastica sine solemnitate requisita alienari non possunt. 14. 26. 90.

Bona fides uidetur necessaria, cum mala fides impediatur praescriptionem, in fauorem vniuersitatis, quando saltem vnus de vniuersitate, habens malam fidem, & scientiam rei aliena. superest. 11. 83. 76.

Bona fides solum in his, in quibus populus potest statuere. 11. 81. 76. Secus uero est in illa consuetudine, in qua praescriptio requiritur nu. 82.

Bona fides ubi desideratur, etiam si praescriptio subsistat, tamen nullam tribuit actionem, sed exceptionem. 25. 44. 188.

Bona fides in dubio praesumitur, secus uero est, quando sunt aliqua circumstantia excludentes praesumptionem. 5. 63. 33.

Bona fides in dubio praesumitur, nisi contrarium probetur. 25. 70. 190.

Bona fides in praescriptione requiritur, sicut & in consuetudine. 11. 80. 76.

Bona fides de iure Canonico requiritur, & non titulus. 25. 67. 190.

Bona fides ex titulo aliquo elici, vel praesumi non potest, sed debet allegari & probari. 25. 44. & 41. 188.

Bonam fidem allegare, quando non est necesse. 30. 221. 253.

Bona immobilia non sequuntur conditionem personae, sicut mobilia. 3. 6. 11. Rationes eius qua. ibid. numero 70.

Bona in factum deducta, statim ex obligatione debentur. 52. 132. 130.

Bürger schaff zu Bamberg in gemein/haben sich/ tempore rebellionis rusticae, zu den Bawren geschlagen vnd Däwrisch worden. 30. 303. 259.

C

Calliditas si qua in fidei contractibus ab initio obrepit, contractus ipso iure nullus est. 9. 113. 61.

Ad Calliditatem probandam, suspiciones & indicia suffiunt. ibi. numer. 110.

I N D E X.

- Ex Calliditate Cancellaria Imperator lucrum merito sentire non debet, quia bona fides in principe exuberare debet. ibi. num. 111.*
- Camera ex contractu publico statuumq. conuentione, iurisdictionem cum Imperatore habet concurrentem. 30. 2. 241.*
- Camera quandoq. litigantium partium intuitu limitatam habet iurisdictionem. ibi. num. 3.*
- Camera habet iurisdictionem ordinariam, excepto casu, der Auftr. 9. ibi. nu. 9.*
- Camera est summi Principis Consistorium. 25. 130. 195. Et potius rem ipsam introspicere, quam iuris scripti solemnibus adhaerescere debet. ibi. num. 131.*
- In Camera magis attenditur Veritas, quam rigor. 19. 54. 160.*
- Camera cum Imperatore concurrentem habet iurisdictionem. 19. 55. 160.*
- In Camera quotidie multi processus, tam mandata, quam Citationes, domini in causas subditorum decernuntur. 45. 4. 306.*
- In Camera receptum est, vt in eiusmodi causis iniuriarum, Citationes decernantur, & vsq. ad litis contestationem processib. locus detur. 47. 28. 309.*
- Cameram non cognoscit domus Austriaca. 28. 109. 232.*
- Camerales pro imperii autoritate retinenda & amplianda, prouisi esse debent. 51. 127. 319.*
- In Cancellariis is mos seruatur, vt inuolutura, qua non simul exhibetur raro reuocari possit. 9. 123. 61.*
- Capitula connexa non recipiunt separationem. 12. 13. 79.*
- Capitulatum vel interrogatum semel, non est ulterius capitulandum, siue interrogandum. 2. 4. 9.*
- Cardo principalis controuersie huius causa in quo versatur. 14. 20. 89.*
- Cardo huius causa vnde. 9. 4. 54.*
- Cardo totius negotii circa successionem vnice versatur. 18. 2.*
- Cardo huius appellationis ex quibus dependeat. 4. 17. 22.*
- Cardo huius negotij in quo consistat. 3. 103. 18.*
- Cardo controuersie in illis verbis, ob der gehend zu Detwang auch darinnen begriffen/ Transactionis versatur. 14. 320. 111.*
- Circa cardinem negotij huius casus, quid attendendum. 26. 20. 21 & 22. 199.*
- Casus vulgariter tres, quatuor, vel etiam quinque commemerantur, quibus continentia cause existere dicitur. 28. 80. 230.*
- Propter Casus emergentes receditur a solitis, & transitur ad insolita, & quare. 3. 46. 14.*
- Casus tres, quibus feudum refutari solet, hic distinguendi veniunt, primo casu nouum feudum efficitur, similiter & secundo casu nouum fit. numero 153. Tertio casu feudum in acquirentem transit, cum eadem qualitate & natura, que apud refutantem fuit. 9. num. 151. 152. 153. & 154. 63.*
- Casus & fortuna quandocumque euenit, sufficit ad consequendum id, quod alicui ex contractu conditionali debetur. 52. 61. 125.*
- Post Casum decisum non amplius laborandum, nec rem vltra in dubium vocandam. 14. 240. 103.*
- In casu hoc tam de iure Ecclesia siue ministerii, quam de iure Reipubl. vel bono publico. 14. 370. 116.*
- Causa que uis, etiam facta in dolo excusat. 9. 169. 65.*
- Causa proprietatis nil commune habet cum possessione, potestue vel remissione. 30. 272. 257.*
- Causa vna ex altera profluit. 27. 196. 218.*
- Causa debet precedere effectum. 48. 37. 311.*
- Causa debet inspicere, & causa ampliat, vel restringit reservationem, vel exceptionem. 14. 70. 91.*
- Causa petendi, siue medium concludendi, in libellis exprimentum est. 31. 4. 268.*
- Causa causa censetur causa causati. 26. 61. 201.*
- Causa est efficax occasio, qua deficiente, deficit quoque occasionatum. 24. 65. 180.*
- Causa eorum Commissariis intra annum finire debet, elapsoque anno, ipso iure ad Cameram statim deuoluitur. 36. 4. 283.*
- Causa eadem inter eadem personas propter connexitatem euidentem, diuersis respectibus agitari non debet, & quare. 45. 5. 6. & 7. 306.*
- Causa remota quando cessat & remanet proxima, tunc impedimentum non aufertur. 24. 71. & 72. 80.*
- Causa proxima & immediata attendi debet. 24. 51. 178.*
- Causa subesse possunt, ex quibus der Sandfriedbruch excusatur, & actio iniuriarum firma manet. 47. 29. 309.*
- Causa connexa hinc inde, ipsorum litigantium gratia distrahuntur prohibentur, ne partes frustrentur nouis expensis, nouoque labore ad nouum Iudicem instruendum & informandum. 28. 12. 226.*
- Causa cognitio ob difficultatem & quodammodo impossibilitatem conspiciam, sicut & executio est differenda, donec plane de iure tertii oppositoris appareat. 47. 10. 308. Idq. quare tanto magis hic locum habere videatur. num. 11.*
- Causa cumulata, cum non probent hoc esse, quod contingit abesse, dubiam faciunt probationem. 26. 25. 199.*
- Causa cognitio pertinet ad iudicij solemnitatem, & ea omissa sententia ipso iure est nulla. 56. 30. 341.*
- Circa Causam hanc quinque capita examinanda videntur. 26. 1. 198.*
- Causam qui dat, damnum dat. 27. 56. 211.*
- In Causa hac qualiter fuerit processum ad primum decreuit. 61. 6. 349.*
- In Causarum de plano iuris ordine omisso expediendarum processibus & discussionibus requiritur terminorum nonnullorum precipuorum obseruatio. 56. 26. 340.*
- Ex Causis postea emergentibus variare licet. 56. 13. 340.*
- Causati siue effectus expressio, tacitam suam causam expressionem inducit. 13. 20. 81.*
- Causari idem est iudicium, quod ipsius cause. ibi. n. 21.*
- Ad Cautionem iuratoriam quando quis non admittendus. 34. 12. 279.*
- Cedere bonis quilibet potest, salvo iure tertii, qui ius aliquod in re habet. 60. 3. 348.*
- Certitudo in cuius arbitrio absolute resideat. 48. 14. 311.*
- Certitudo verborum declarat certitudinem intellectus. 14. 207. 100. Et presumitur talis animus, quale verba demonstrant. numero 208. Nec animus intelligitur sentire.*

sentire, quod verbum non sonat cum virtus ad illud non porrigatur nu. 209.
 Cessante causa privilegij, que in seruitorum prestitutione consistit, cessat & ipsum privilegium. 30. 93. 246.
 Cessante necessitate & sic causa, cessat & effectus. 52. 75.
 327.
 Cessante privilegij causa, etiam eius effectus cessare debet. 14. 259. 103.
 Cessante ratione prohibitionis, cessat quoque prohibitio. 52. 40. 124.
 Cessio generalis dationi in solutum accommodatior est specifica. 60. 11. 328.
 Cessio actionum quando opponenda. 54. 6. & 7337. Item quando facienda. num. 16.
 Cessio in presentem vel inherentem causam, eo ipso videtur facta, quod traditur instrumentum. 5. 38. 28.
 Cessio regulariter fieri non potest, etiam ex interuallo. 54. 11. 337. Fallit tamen, ut sub numer. 12. 13. 14.
 In cessione necesse est exprimi causam cessionis. 5. 35. 28.
 Charitas ordinata incipit a se. 14. 132. 96.
 Charitatis ordo requirit, ut pater prius de filia, quam de sorore cogitasse existimetur. 9. 15. 55.
 Citatio in mandato corrumpit, quando stat in falso presupposito iurisdictionis, ex causa deventura iustitie. 24. 57. 179.
 Citatio agnatorum, quorum interest, an in hac causa sit necessaria. 29. 1. 233.
 Citationes in appellationibus ad altiore indaginem & consultationem inuestigandam factis, ut iudicialiter petantur vel decernantur, nec iuris necessitate, nec de iudiciorum ritu opus est. 4. 1. 20.
 Citatus a iudice incompetente, quando teneatur comparere, & quando non. 43. 4. & 5. 302.
 Citatus tenetur comparere ad suum privilegium incompetentie allegandum, alias reputatur contumax. 43. 6. & 7. 302.
 Citatus, si ob brevitatem termini comparere non possit, excusatur. 25. 50. & 189.
 Cuius ex honoribus & muneribus cognoscitur. 30. 250. 255.
 Cuius non est dicendus is, qui in albo Ciuium non est descriptus. 30. 339. 263.
 Cives & municipes etiam hodie proprie dicuntur, qui munera & onera ciuilia ferunt. 30. 337. 263.
 Cives, si non subeunt munera, repugnat allusio vocabuli, & dicuntur Cives Castellarii, seu terrigena ciuitatis, castri, vel terra. ibi. nu. 338.
 Cives declarati omnibus oneribus dei Solg Reichs vnd sächlichen Steuerer subiciuntur. 30. 371. 265.
 Clausula, Sonsten aber si diuersum a priore non inferret, superuacanea & otiosa esset, quod de tota clausula dispositiua affirmare absolum est. 14. 215. 101.
 Clausula, Wissenlich omne subreptionis vitium tollit. 9. 125. 62. Item efficit, quod Princeps dicatur plene informatus ibi. nu. 126.
 Clausula, Sonsten aber qui intelligenda. 14. 397. 118.
 Clausula derogatoria noua Reformationi Rotuiliana inserta, a statibus imperij, ut sua, nondum est approbata. 37. 35. 287.
 Clausula illa generalis, non obstatibus quibuscunque privilegij, &c. non est sufficiens ad tollendum

exemptionis privilegium alterius cum clausula derogatoria, & quid ultra requiratur ibi. num. 36. & 37.
 Clausula iustificatoria, non mutationem mandatorum, sed potius clausulam principalem, eiusque cognitionem, &c. importat. 30. 22. 242. Ratio huius qua. num. 23.
 Clausula salutaris conclusioni libelli adiecta, apponitur in fauorem Actoris, & ideo in eius odium retorqueri non debet. 30. 24. 242.
 Clausula, Sonsten aber disponit generaliter, sed certum, & licet generalis sit, tamen priori vniuersali clausula nihil derogare videtur. 41. 409. 118. Et quare. ibidem numero 401.
 Clausula generalis ad sua specificata restringitur, & ad diuersam causam non extenditur. 14. 161. 98.
 Clausula in hoc casu posita, quare superflua. 14. 355. 115. Item cur absurda nu. 356. Iurique cur aduersa. n. 357.
 Clausula in sine posita, refertur regulariter ad precedentia. 14. 165. 98.
 Clausula generalis, Aller anderer Zehend auff dem Landt refertur tantum ad specificata, daselbst gelegen. 14. 161. 98.
 Clausula illa, Sonsten aber, qui intelligenda. 14. 59. 91.
 Clausula, Omni meliori via &c. virtus qua, & quantitas. 27. 8. 205.
 Clausula verba, In der Statt Marckung qui accipienda. 14. 221. 101.
 Clausula ex certa scientia, item de plenitudine potestatis idem operantur, quod clausula, non obstante tali lege. 30. 199. 253.
 Clausula generalis, Omni meliori modo &c. vis qua. 17. 64. 137.
 Clausularum salutarium, Ius & Iustitia administrari. Item, Omni meliori modo, &c. vis, virtus & effectus quis. 25. num. 123. & 124. 195.
 Ex clausula illa, Sonsten aber Rei merito etiam secundum improprium illius sensum, cur obligentur. 14. 217. 100.
 Clericus vel laicus nullus pactis, aut transactionibus vllam potestatem decimarum & proventuum ab Ecclesia abstrahendi habet. Et traditio si qua facta fuerit, habetur pro irrita. 14. 256. 103.
 Coactio vel compulsio ipsa presupponit conditionem & resistentiam: Et sic excludit possessionem quietam. 5. 61. 33.
 Cognitionem cause non interuenisse ex breuitate temporis & ipsa facti euidencia probatur. 17. 121. 143.
 Collatio fit duobus modis. Re ipsa qualiter fit. 4. 21. & 22. 22.
 Collatio honorum in quem finem sit inuenta. ibi nu. 23.
 Collecta muneribus patrimonialibus connumerantur. 30. 70. 245.
 Collecta pro stipendiis militum conductorum contra hostes patrie paratam habent executionem, secus vero est in collectis, ratione onerum prateritorum. 3. 67. 16.
 Collecta imponuntur ab illis, qui iubendi potestatem habent. 30. 164. 250.
 Collecta, quare habeant causam discontinuam. 30. 218. 254.
 In collectarum negotio tantum subditi, quod iuri communi consentaneum est, cogi possunt. 30. 232. 255.
 Collecta

I N D E X.

- Collectarum exactiones requirunt subiectionem. 30.179.
252.
- Collectarum impositiones & exactiones An. 1495, sub Maximiliano primo, exordium sumpserunt. 30.216.261.
- Collectarum naturalis ratio est, ut in ea à praeceptis exenturvis, initium fieri possit, nec reuocatio attentatorum sit permissa. 30.267.256.
- Ad collectas imperii vniuersales, propter pragmaticam sanctionem, siue imperii recessum, omnes imperio subiecti, nisi expresse ipsa lege excipiantur, tenentur. 30.161.250.
- De collectis imperii vniuersalibus tantum, non de particularibus singularum prouinciarum in imperio in hac causa agitur. 30.160.250.
- In collectis hisce, vigore Abschieds, quid attendi debeat. 30.393.266. Et quare. nu. 394.
- Comitatus Lossensis cum pertinentiis est feudum imperij. 30.26.13.
- Compendator, persona nimirum specialis, toti ordini, cui transactione ius quaesitum, praedictum aliquod creare nequit. 14.250.103.
- Commendatores Commenduris praeficiuntur, personamque magistri praesentant. 14.295.108.
- Commissio huius casus ex duabus causis occasionem & substantiam sortitur. 56.3. & 4.339.
- Commissio specialis, in hoc casu est excitatio, non delegatio. 30.5.241.
- Ad Commissionem, ad perpetuam rei memoriam denegandam, quibus rationibus fuerit adductus. 47.13. & 14.308.
- Committeri potest causa, et ad vnius partis instantiam, examinanda & decidenda. 56.2.339.
- Commenda cuiusque rei eam sequi, quem sequuntur incommoda, secundum naturam est. 14.283.106.
- Commodum cum neque principaliter, nec in consequentiam ad singulos inde peruenit, tunc testes de vniuersitate admittuntur. 14.140.96.
- Comunitatis actus, administrationis potius videtur esse, quam iurisdictionis. 13.11.81.
- Compromissi pactum quod. 9.2.54.
- Compromissi pacta quae. 8.41.47.
- Compromissum sub Principum fide & dignitate firmatum, pro iuramento habetur. 14.37.90.
- Compromissum super reb. minoris immobilib. per tutorem sine decreto factum, non subsistit. 19.83.163.
- Compromissum, si est praestitum iuramentum, nihilominus tenet. 19.7.156.
- Compromissum fuit à partibus in hoc casu, ut Arbitratores der gebürlichen vñpartheylichen Willigkeit nach erkennen solten. 8.28.46.
- Concessio alicui & heredibus sui corporis facta, de masculis accipienda. 9.13.55.
- Concessio generalis immunitatis quamuis casus insolitos, & publicam utilitatem concernentes non comprehendat. 30.201.253. Attamen cum immunitas conceditur sub verbis geminatis, casus improvisi includuntur, etiam si non exprimentur. n. 202.
- Concessio pro Leibs Erben, qualiter facta intelligatur. 9.122.61.
- Concesso quod plus, conceditur quoque quod minus. 11.90.77.
- Concesso vno, concessum dicitur omne id sine quo eius usus non haberi, vel valde difficulter contingere potest. 11.30.74.
- Conclusio est postremus actus iudicii. 25.59.189.
- Conclusionis defectum in petitorio, vis clausulae salutaris supplet. 30.159.250.
- In condemnando huius casus, quae sufficiant. 27.238.220.
- Condemnatio damnorum & interesse sine reformatione sepe quoque fit. 22.26.168.
- Condictio hac nostra, est ex lege municipali in rem scripta, & perinde sequitur possessorem, atque actio vera realis. 60.2.348.
- Condictio Nouella. 117. vi. sicent matri, cur hoc casu non competat. 26.16.17 & 18.198.
- Conditio sine causa, si tempore acquisito adsit, licet ea postea cesset, sufficit. 24.68.180.
- Conditio siue facultas, quae consistit in faciendo simpliciter vel mixtim in dando vel faciendo posita in persona duorum, non potest impleri per vnum eorum pro parte. 19.48.160. Rationes huius quae. num. 49. & 50.
- Conditionem semel existere sufficit, licet non duret. 7.17.41.
- Conditiones casuales, seu euentum futurum respicientes, actiue & passiuè in contractibus ad heredes transeunt. 52.60.325.
- Conditioibus & qualitatibus iisdem praesumitur quis in se recipere onus, quibus antea alicui per transactionem collatum est. 14.129.96.
- Confessio actorum quae. 11.95.77.
- Confessio prima, non secunda valet. 37.19.286.
- Confessio rei nuda, securo tamen solutionis censu, probat dominium directum pro concedente, contra Emphyteutam. 5.78.34.
- Confessio propria alicuius litigantis in iudicio facta, dicitur probatio firmissima. 33.34.277. Nec amplius cum ab aduersario acceptetur, reuocari potest. ibi num. 35. nisi probetur error. num. 36.
- Confessio errore facta, reuocari potest. 27.99.213.
- Confessio reorum nostrorum contra ipsos satis probare videtur. 17.122.143.
- Confessio Reorum huius iudicii facta, ex quibus constat. 48.56.312.
- Confessione iudiciali, nulla probatio fortiori inueniri potest. 38.2.288.
- De Confessione appellatorum nostrorum dupliciter constat. 25.95. & 96.192.
- Confessoria ab initio instituta pendente lre. possessorium retinende cumulari potest. 30.158.250.
- Confessoria actio datur alicui, ratione iuris sibi debiti contra impediendam, ad declarationem sui iuris. 14.304.109.
- In Confessum non sunt aliae partes iudicis, quam condemnatio. 56.51.343.
- Confirmatio non debet derogare confirmato. 53.47.336.
- Confirmatio & appensio sigilli Scabiniatus N. documento fidem facit, & auctoritatem tribuit. 5.26.28.
- Confirmatio defectum in confirmato existentem supplet. 17.164.147. imitari in privilegio confirmato, quando illud reperitur falsum, tunc enim Confirmatio etiam per Principem facta, nihil operatur, &c. n. 165. pag. 147.

I N D E X.

- Ratio eius qua. 166. Secus vero. num. 167.
- Congregationes & coniunctiones hominum malam causam habere, in dubio praesumuntur. 16. 21. 125.
- Coniectura a voluntate contrahentium, & causa finali ipsa ducta, praeualet coniecturis, ex verbis tantum deductis. 14. 145. 97.
- Coniectura omnis crescit contra fallitos, qui sunt faciles ad mentiendum. 34. 26. 28.
- Coniectura vna alteram tollit. 17. 171. 148.
- Coniectura alia, quam donationis, vbi dari potest, tunc ea non praesumitur. 5. 52. 32.
- Connexorum vis facit, vt incapax gaudeat beneficio capitis. 30. 262. 256.
- Consanguinitas & conditio alicuius, ex communi opinione & fama recte & sufficienter probatur. 17. 10. 133.
- Consensus tacitus in iudiciis idem, quod expresse operari solet. 25. 135. 196.
- Consensus tantum ab annuente obtineri potest. 9. 54. 60.
- Consensum in alienatione feudi interuenisse non est neesse, sed eum subsequi satis est. 9. 91. 59. Et tacitum quoque consensum sufficere contra nonnullos reclamantes communiter placuit. n. 92.
- Consideranda in hoc casu tria veniunt. 9. 131. 132. & 133. 62.
- Considerandum hic quid secundo veniat. 47. 12. 308.
- Consideratio vniuersalis totius parochialis circuli, ad quem effectum extendatur. 14. 340. & 341. 122. & 113.
- Consideratio particularis decimarum quomodo facienda. ibidem. num. 342.
- Consideratio, ratione hominis docti, & hominis indocti habenda est. 17. 128. 144.
- Consideratio qualitatis testium vtrinq; productorum. 8. 82. 50.
- Consilium dans ratione officii, vt Assessor, Officialis, Decurio, vel Senator, & Administrator Reipublicae, is tenetur ex malo consilio, etiam non dolo, si in damnum Reipublicae tendat. 27. 16. 206.
- Consilium mutare in praedictum alterius nemini licet. 24. 40. 178.
- Consilium qualiter & quando obliget mandantem. 27. 211. 219.
- Ex Consilio quando quis teneatur, & quando non. 27. 194. 218.
- Consortii vnus praecipitancia, aliis obesse non debent. 52. 7. 322.
- Constitutio fractae pacis, quando competit. 25. 8. 184. poena non debet esse minor delicti. 25. 9. 285.
- Constitutio Carolina, fere ab omnibus imperii statibus nunquam obseruata fuit. 3. 99. 18.
- Constitutio, vt tutor, vel curator omnium, siue quorundam bonorum pupilli fructus habeat, valet. 52. 144. & 145. 322.
- Constitutio pacis publica est generalis. 16. 8. 224.
- Constitutioni Carolina tacito consensu populi derogari potest. 3. 105. 19.
- Ex constitutione pacis publica, tam potentes, quam priuati conueniri possunt. 16. 7. 124.
- In Constituto plus est ratione temporis & loci. 22. 22. 167.
- Consuetudo non potest diminueri solemnitates a Canonē requisitas. 14. 27. 90.
- Consuetudo loci omnia feuda, qua ibi sita sunt, afficit. 9. 73. 58.
- Consuetudo est facti, & non praesumitur. 3. 110. 19.
- Consuetudo & vsus iudiciorum pro lege est. 30. 148. 250.
- Consuetudo id, quod alias non permittitur, licitum facit. 16. 45. 127.
- Consuetudo etiam iniqua, nihilominus legis instar obtinet, eamque iudices sequi debent. 16. 47. 127.
- Consuetudo ius acquirit omnibus de communitate & ius publicum, sed praescriptio tantum ius priuatum. 11. 27. 76.
- Consuetudo vere qua dicatur. 11. 64. 76.
- Consuetudo circa qua consideranda. ibidem. numer. 65.
- Consuetudo vel praescriptio, nisi suos debitos habeat Comites, non inducitur. 25. 33. 187. Nec titulum pro suo in genere allegatum sufficere putatur. num. 34.
- Consuetudo inspiciens feudum, vincit legem, & pro ipsa lege habetur. 3. 92. 18.
- Consuetudo in regno Franciae est, quod sine delectu omnia feuda alienari possint, etiam Domino inuito. ibid. nu. 93.
- Consuetudo in quibus consideranda. 11. 77. 76.
- Consuetudo est altera lex iurisdictionis. ibidem. num. 78.
- In Consuetudine introducenda super eo, super quo populus expresse disponere, aut statuere non possit, requiritur tempus sufficiens ad praescriptionem. 11. 79. 76.
- Consuetudo procedit, licet sit contra ius commune. 11. 69. 76.
- Consuetudo non inquit titulum, neque bonam fidem, qua in praescriptione sunt necessaria. ibi. num. 70.
- Consuetudo loco rituli habet legis auctoritatem, eam approbantis. nu. 71.
- Consuetudinis definitio qua. 9. 67. 58.
- Consuetudinis maior est vis, quam pacti, cum maior sit ius plurium, quam paucorum, maiorque vis sit iuris, quam hominis, qui iuri subest. 9. 68. 58.
- Iuxta Consuetudinem qua geruntur, doli suspicioni non subiacent, atque a poena temerarii quem eximunt. 16. 46. 127.
- Consuetudinem allegans conuenit eam probare. 7. 16. 41.
- Ad Consuetudinem a pacto tam affirmatiue, quam negatiue recte ducitur argumentum. 9. 69. 58. Quod tamen e contra tantum negatiue procedit. ibi. num. 70.
- In Consuetudine introducenda, regulariter sufficit longum tempus. 11. 67. 76. Longum autem tempus dicitur decem annorum. num. 68.
- Consuetudine communi & vsu receptum in terra Leodiensi, & illis Germaniae partibus, vt redditus anni ad rationem decimisepti denarii vendantur. 3. 98. 18.
- Consuetudine tales actus tam per se notorii, quam partium confessione sunt certi. 1. 6. 2.
- Consuetudine & statuto sollemnitas testamentorum minui & mutari potest. ibi. num. 17. 3.
- Sed & iuri conformes sunt eiusmodi restitutiones apud acta. ibi. num. 18. 3.
- Consuetudines, quibus fiunt familia circa dispositiones succedendi, defenduntur. 25. 137. 331.

I N D E X.

- Contentio si est inter Vasallum & extraneum, tunc causa actiue & passiue coram Iudice ordinario vtilanda. 3.16.12.
- Contentio quando est inter vasallum & extraneum, actiue & passiue, quare causa coram ordinario, & non in cura domini agitari debeat. 51.26.319.
- In contentiis quando quid fieri dicatur. 16.39.126.
- Contentiis liti que. 28.5.225.
- Contentiis causa non diuidenda. ibi. num. 6.7.8. & 9.
- Contentiis causa diuersas species actionum ex similibus negociis descendentes non excludit. ibi. num. 10. pag. 225.
- Contentiis causarum, ob publicum quidem bonum in variis & diuersis tribunalibus, non est agitanda, quolites abbrevientur & temporibus transigantur. ibi. numer. 11.
- Contentiis causa absurde & inique non est diuidenda. 20.2.164.
- Contractus Principis efficacia que. 3.78.17.
- Contractus emptio, item traditio & immisio concernunt factum alterius, cuius ignorantia iusta est. 17.124.144.
- Contractus ex conuentione legem accipiunt. 6.8.17.
- Contractus nullitas, & falsitas, sunt diuersa & separata. 17.98.140.
- Contractus consensu coeunt, & non nisi dissensu vtriusque partis dissoluntur. 9.109.60.
- Contractus omnes cum Principe iniri censeantur bone fidei. 9.112.61.
- Contractus cum subdito iniri, potestati illius Principis non subiacent, sed in iis priuati reputantur. 30.206.253.
- Contractus virtus ad alium se non extendit, quam ad eum, qui expressus est. 7.24.42.
- Contractus ab initio sunt voluntatis, at ex post facto, necessestatis. 14.248.103.
- Contractus quoad successionem euentualis, siue conditionalis, valet, nec est odiosus. 52.107.329.
- Contractus, quando conditio ei adiecta purificatur, perinde est, ac si à principio fuisset purus. ibi. num. 108.
- Contractus sapiens naturam contractus vsurarii, non omnino, vel totus nullus est, vel annullatur, tanquam vsurarius, sed solum in eo, quod excedit vltra precium receptum. 18.9.153.
- Contractus non rescinditur per partes, vbi est vnitas precii. 19.34.159.
- Contractus simulatus iuramento non firmatur. 17.178.148.
- Contractui legem apertioem non dicens, cum facultas summa, & spatium deliberandi liberum ei daretur, sibi imputet. 14.247.103.
- Propter Contractum per compromissum inter partes, ante subsecutum arbitramentum, siue laudum, vigore transactionis, & sententia arbitratorum, pro certis & indubitatis in effectu habentur, qui olim extiterunt. 8.63.48.
- Contractum interpretari in equiore parte, tanquam celebratum bona mente, bono studio, & absque fraude, ad Iudicis officium pertinet. 41.53.259.
- Contractum, quem quis absque ratificatione actus facere non potest, ratum habere dicitur. 15.28.121.
- In Contractum deduci potest res incerta atque spes ex futuro pendente. 52.52.325.
- In Contractibus cum verba clara sunt, illis omnino est inhaerendum, nec contra propriam eorum significationem interpretatio admittenda. 14.206.100.
- In Contractibus qui Synallagma & mutua obligationem contiuent, vnus consensus rei substantiam non constituit, sed necesse est duos pluresue in idem consentire. 14.230.101. Idem, quando seruandum. num. 231.
- In Contractibus veritas rei potius, quam scriptura perspicui debet. 14.72.91.
- In Contractibus, per quos vel dominium, vel possessio, vel obligatio acquiritur, initium non consequens complementum consideratur. 14.195.99.
- In Contractibus in dubio electio alternatiua dispositionis est debitoris. 6.10.38.
- In Contractibus innominatis locus est penitentia. 14.47.90. In transactionis vero contractu specialis est, quod ab ea, etiam re adhuc integra, recedere non liceat. ibi. num. 48.
- In Contractibus sub conditione factis, neque cedit neque venit dies pendente conditione. 52.153.333. Ratio eius. 154.
- In Contractibus quibusdam nominatis & mandatis penitere licet. 56.14.740.
- In Contractibus, praeipue stricti iuris, in quibus cancelli à contrahentibus circumscripti, minime transfrendi, sed quod nominatim non expressum, pro amisso, &c. ipsaque verba pro lege habenda. 14.242.102. Nec aliud, quam quod in scriptura est expressum, actum intelligitur. ibi. num. 243.
- Contrahentes tempore transactionis, inter Rotu. & De. v. u. marcas discrimen habuerunt & constituerunt. 14.89.92.
- Contrahentes se iuri communi conformare censentur. 9.88.99.
- Contrahentes quoque de decimis ex vineis Detruangensibus colligendis sensisse ostenditur. 14.278.106.
- Contrahentes quod sese inuicem decipiant naturaliter euenit, idque sine dolo ex proposito, & consequenter siue falso. 17.28.135.
- Contrahentes iuramenti ratione, iuri canonico, quod tale iuramentum valere vult, subiiciuntur, quod ratione iuramenti, in terris imperii etiam obtinet. 19.9.156.
- Contrahentium propositum, quibuscumque etiam verbis, siue proemialibus siue dispositiuis appareat sufficit. 14.277.106.
- Contrahentium voluntatem magis, quam verborum conceptionem inspicere iustum est. 14.71.90.
- In Contrahentium facultate non est, res piis vsibus semel publica auctoritate destinatas, priuato suo contractu, ad alium finem deputare, & Ecclesia subtrahere. 14.150.97.
- Contrahentium ratione temporis non minus, quam loci interest. 22.21.167.
- Contrahere volens cum alio tertio tutore, pro curatorio vel in iustorio nomine, mentionem officii sui rationem facere debet, & quare. 32.2.272.
- Contrauentio quando in vna tantum parte mandati fit, in toto mandato contrauentum dicitur. 30.30.243.

I N D E X.

Contrauentio huius negotii presentis intuitu, omnino in
 iurisdictione consistit: qua probata, ipsa quoque conuentio
 notoria erit. *lib. 1. num. 31.*
Contumacia Rei ex processu liquet. *61. 9. 350.*
Contumacia cessante cessat poena pro tempore futuro. *23.*
75. 80.
Contumacia nunquam ita puniri potest, ut quis causa ca-
 dat, sed est arbitraria. *24. 63. 179.*
Contumacia per distinctionem purgari potest. *24. 64. 179.*
Contumacia praesupponit citationem. *24. 56. 179.*
Contra contumaciter emanentem triplici via proceditur.
25. 49. 189.
Contumacia admittit beneficium appellationis. *61. 53.*
351.
Contumax est is qui tribus edictis, vel vno, peremptorie vo-
 catus, presentiam sui facere contemnit, praesertim si
 insinuatio personaliter & ad domum facta sit. *43. nu.*
1. 2. 17. pag. 302. & 303.
Contumax etiam vnica emissa citatione, citatus dicitur,
 si expresse dixerit, se non venturum. *43. 3. & 18. 302. &*
303.
Contumax, sicut litis pendens, exceptionem opponere non
 potest, ita nec incompetentia exceptio ab eo obiecta at-
 tenditur. *43. 14. 303.*
Contumax privilegium fori allegare non potest, sed in pe-
 nan suae contumaciae perdit, ut non possit opponere ex-
 ceptionem declinatoriam fori. Nec ab eius exceptionis
 reiectione appellari potest, propter veram contumaciae
 praesentiam. *43. 15. & 16. 303.*
Contumax verus, quod non appellat, est iuris aperti, idque
 maxime procedit in contumace, in non veniendo &
 non comparendo. *43. 20. 303.*
Contumacia maior est in contumace in non veniendo &
 non comparendo. *43. 21. 303.*
Contumax, contra processum iam factum, non est audi-
 endus, idque non propter contumaciam, sed propter
 lapsum termini assignati. *61. 49. 351.*
Contumax inter reliquas contumaciae penas, patitur et-
 iam immisionem ex primo decreto. *61. 10. 350.*
Contumax non auditur, nisi refusus expensis, & nisi ca-
 uerit. *61. 11. 350.*
Contumax dicitur is qui latitat & impedit ne citatio ad
 eum peruenire possit. *34. 5. 279.* Item qui minus in-
 structus comparet. *num. 6.*
Contumax, licet expensae post annum refundentur, & sic
 purgata contumacia, veniat, audiendus est. *61. 12.*
350.
Contra contumacem omnia remedia cumulari possunt,
 nec vnum propter aliud excluditur. *61. 48. 351.*
In conuentione prima huius casus tria probanda veniunt.
27. nu. 63. 64. & 65. 211.
Conuento datur electio, an diuisioni consentire, an vero,
 quod iusto pretio deest, supplere velit. *4. 20. 22.*
Copia nuda, sine originali nihil probat. *19. 86. 163.*
Copia instrumenti alicuius, ipso nimirum originali non
 prolato, omni iure nulla fides adhibetur. *10. 9. 67.*
Ex correlationis natura vnum alteri continuatur vnde
 nisi exhibeatur illud ad quod est facta relatio, scriptura
 referens nullius est effectus. *28. 59. 229.*
Corrupto antecedente & fundamento, necessario quoque
 corrumpitur consequens. *24. 5. 175.*

Creditor tantum in casu mutui probare tenetur, pecuni-
 am versam esse in vrilitatem Ecclesiae. *3. 40. 14.*
Creditor recipere recusans, tenetur a tempore mora ad
 recipiendum estimationem rei, quanti nimirum post
 moram fuit. *48. 42. 311.*
Creditor, vbi non potest consequi a priori conuento totum
 id, quod sibi debetur, tunc de aequitate ei permittitur
 finito priori iudicio, cum alio agere. *32. 22. 173.*
Creditor specialem & generalem obligationem habens,
 agere debet secundum ordinem praescriptum. *18. 12.*
153.
Creditores priuati quando preferuntur fisco. *34. 32.*
281.
Culpa non caret nimia commendatio. *27. 176. 217.*
Culpa est id asserere, se scire quod non scit, vel ignorat, &
 sic alterum in damnum inducit. *27. 208. 219.*
Culpa leuis, quando consideratur in rebus alienis, nihil
 aliud est nisi deuiatio ab ea diligentia, quam adhi-
 bent homines diligentes, eius conditionis & profesio-
 nis. *25. 27. 207.*
Culpa non praesumitur, nisi probetur. *27. 12. 205.*
Culpa tum officit, cum casus propter illam euenit qui ali-
 as non euenisset. *27. 51. 210.*
Culpa cum culpa, si pares sunt in culpa, compensatur. *27.*
104. 213.
Culpa nulla est societas. *27. 115. 214.*
Culpa lata est, non facere ea quae quilibet homo fecisset,
 praesertim mandatarius. &c. *27. 25. 207.*
In Culpa leui quis est, non indagando, quae specialius &
 accuratius perquirenda sunt. *27. 24. 207.*
Culpa leuissima ab emendatione damni non excusat. *27.*
88. 212.
Culpam abesse, non excluditur per iuramentum. Et aliud
 est conueniri ex culpa, vel ex dolo. *27. num. 89. & 90.*
212.
Culpa lata adscribitur, asseuerare, imo pertinaciter incul-
 care ea quae postea contortis quibusdam exceptionibus,
 se ignorasse quis dicit. *27. 44. 209.*
Culpus non solum est, qui fecit quod non debuit, sed &
 qui omisit, quod facere debuit. *27. 205. 219.*
Cultura agrorum non derogat nobilitati. *12. 8. 79.*
Cumulatio hypothecaria & personalis adimi simul ad-
 mittitur. *3. 20. 12.*
Cupiditas & affectus aris, in legendo magis cessat, quam
 in consulendo. *9. 160. 64.*
Curia stylus loco rationis est. *28. 67. 229.*
Curus temporis quando non prodest nec allegatio tituli
 vitiosi. *5. 64. 33.*

D.

Das Ruggeschrey proprie pertinet ad rationem ru-
 ralis Marchiae der Weid Marckung. *14. 352.*
114.
Non enim quicquid ab inuito sumitur, iniuriose aufer-
 tur. *14. 353. 114.*
Debitor, etiam per interpellationem extraiudicialem, con-
 stituitur in mora. *2. 19. 167.*
Debitorum fraudationis causa absentium bona, a Cre-
 ditoribus possideri debent. *34. 31. 280.*
Debitorum contracta per vnum sociorum, extra causam so-
 cietatis, ante & post eam finitam, in diuisionem non
 veniunt. *27. 74. 211.*

I N D E X.

- Debitum vno loco constitui potest, vt vno loco solvatur, idem de tempore. 22. 20. 167.
- Debitum idem, bis à duobus in solidum, contra bonam fidem exigitur. 27. 169. & 183. pag. 217. & seq. Limitatur. 184. pag. 218.
- Decedente aliquo sine ascendentibus & descendentibus, ad eius hereditatem vocantur fratres & sorores, 7. 13. 41.
- Deceptio vsq; ad dimidiam iusti precii in contractibus fieri potest. 4. 22. 298. Fallit si dolo emptoris venditor ad vendendam rem, quam alias non erat venditurus, esset inductus num. 23.
- Decima, circa pagum *Detwang* interdum specialissime accipiuntur, & huius ratio quæ. 140. 351. & 352. 114.
- Decima iam sunt alienabiles. 14. 305. 110.
- Decima non tam personarum, vt puta, Episcoporum aut Clericorum, sed ratione Ecclesiarum, à Deo sunt constituta & reseruatæ, inque dominio Ecclesiarum esse censentur. 14. 252. 103.
- Decima parochiali Ecclesie, sub qua pradia sunt, dari debent. 14. 253. 103.
- Decima diuerso effectu, Deo & Clericis soluuntur: Deo enim in signum vniuersalis dominii, &c. Clericis vero solummodo pro diuino officio. 14. 254. 103.
- Decima per vim occupata & non restituta, debent prius restitui. 14. 333. 112.
- Decima iuxta territorium iurisdictionis hic non considerantur. 4. 337. 112.
- Decima hic diuerso respectu considerantur. ibid. num. 338.
- Decima in specie distinguuntur & separantur, in clausulis limitatiuis & reseruatoriis: & hoc quidem dupliciter. ibid. num. 339.
- Decima dupliciter ad *Detwang* pertinere dicuntur. 14. 345. & 346. 113.
- Decima ad conseruationem ministerii destinata non debent ad profanos vsus collocari. 14. 149. 97.
- Decime dominu locorum non debentur, sed parochiis, quæ iurisdictione carent. 14. 218. 101.
- Decima non iure iurisdictionis, sed ad instar quorumlibet fructuum, quorum decimam partem conficiunt, iure soli percipiuntur. ibid. num. 219.
- Decima non recte assignantur domino in eo, quod illius totum est. 14. 233. 02.
- Decima pauperibus dari non possunt, cum ipsis clericis debeantur. 14. 255. 103.
- Decimas vinearum sive *Detwang* in fauorem Reorum, in conuentione conclusas esse patet. 14. 280. 106.
- Decimas Ecclesie nemo potestatem auferendi habet. 14. 313. 110.
- Decimarum prestatio, est quadam seruitus. 14. 251. 103.
- Decimarum certitudo sive *Detwang* vnde probetur. 14. 223. 101.
- Decisio huius causa, in quo præcipue consistat. 11. 17. 73.
- Declaratio non debet fieri cum solemnitate requisita in ipso actu principali. 4. 10. 21. Et declaratio testamenti dubi fieri potest coram duobus testibus. ibid. numero 11.
- Declaratio sententiæ, non nisi semel fieri potest. 4. 13. 21.
- Declaratio in indicando potius obseruanda, quæ contractum confirmat, quam quæ eum infirmat. 14. 152. 97.
- Declaratio, durante lite, semper permissa est. 49. 10. 313. Ratio eius. nu. 11.
- Decreti interpositio præsupponit omnia, quæ facienda erant interuenisse, nec quicquam ad actus perfectionem necessarium, fuisse prætermisum. 9. 84. 59.
- Decreti primi requisita quæ. 61. cum 14. num. 5. seq. pag. 350.
- Defectus quotiescung; non est in iure deferendi, sed est suspensio in iure agnoscendi, vel petendi, ibi lex dispensat, vt fiat transmissio. 7. 55. 43.
- Defensio habet vim exceptionis, estque iuris naturalis. 38. 4. 288.
- Ad Defensionem rerum, è vestigio, õfestim, in continenti, ipsoque congressu & illico decurri necessarium est. 16. 37. 126. Et quæ de re. numer. 83.
- Defensionis & confirmationis loco interlocutorie dominorum in hoc casu quæ. 27. 197. 198. & 199. 218. 219. Cum distinctione tamen ibid.
- Definitiuè qualiter hic pronuncianum. 27. 112. & 114. 214. Et quæ in hæc actiones veniant. ibi. nu. 113.
- Definitiuè in hac causa principali quare pronuncianum. 51. nu. 11. 12. 13. & c. pag. 322.
- Deiectio quare magna probatione non indigeat. 14. 17. 89.
- Delegatio est loco solutionis. 27. 3. 204.
- Delegatio iurisdictionis, de casu ad casum prorogari non potest. 30. 144. 250.
- Depositio transfert periculum in creditorem, & debitorem in bona fidei iudicis liberat. 19. 80. 163.
- Descriptio bonorum ex quinq; causis iuste facta. 34. nu. 2. 3. 4. & c. 279.
- Detwang* non solum distinctas marcas & limites, sed & distinctas & proprias decimas, vti probatur, habent. 14. 91. 92. & c. 92.
- Detwang ein Anhang der Statt vñnd marckung Rotenburg.* 14. 300. 109.
- Detwangenses seyn Bürger zu Rotenburg.* ibid. 301.
- Detwang* est de pertinentiis *Rotenburg* eiusque iurisdictionis subest. 14. 270. 105.
- Deuolutionis punctus omitti potest. 51. 12. 318.
- Dictio, præter, excludit quando opponitur rei, quæ non est de genere precedenti. 4. 55. 91.
- Dictio, Et, in hac formula, contra naturam suam, non in vim copula, sed ordinis ponitur. 9. 141. 62.
- Dictio, idem, eandem naturam & qualitatem significat, qualem hæc antecedens. 9. 155. 63.
- Dictio vniuersalis, *beschwerden*, qui intelligenda. 31. 62. 270.
- Dictio, alius, in proprio significato, implicat similia. 30. 248. 255.
- Dictio hæc, *subter*, id est, quasi, fere, est quodammodo nota improprietas & diminutio, ideoque veritatem & existentiam non videtur denotare. 40. 7. & 8. 292.
- Dictio, pluralis, in vna persona verificari potest. 59. 7. 381. Limitatur. num. 13. 14. & c. 347.
- Dictiones, omne & totum, nihil excludunt, & quambet temporis partem continent. 48. 16. 311.
- Dictum, de instrumento, tribuente priuilegium circa executionem, quomodo intelligendum. 5. 321. 23.

I N D E X.

Dicitur Platonis in suis legibus quale. 36. 9. 284.
Dicitur illud, quod factitas & incogitantia illius, alteri ius questum auferre non debeat, cur hoc loco non procedat. 14. 174. 98.
Differens facere quod debet, non potest petere quod debetur. 14. 112. 95.
Differentia inter mores qua. 26. 12. 198.
Differentia inter pacta & transactiones qua. 14. 39. 90.
Differentia inter sententiam & transactionem qua. 17. 66. 137.
Difficultas à mora & pena excusat, & difficultas pro impossibilibus habentur. 44. 10. 304.
Difficultas in facto equiparatur impossibilitati. 4. 32. 23.
Difficultas huius in quo consistat. 42. 2. 301.
Difficultates & dubia quaedam huius causæ, quæ inter cetera expendenda. 30. numer. 343. cum 11. subseqq. pag. 264. & 265.
Dignitas Episcopalis, &c. sicut & vniuersitas & Respublica regni, non moritur, nec heredem, quia in semetipsa semper uiuit, habere dicitur. 3. 74. 16.
Sine dignitate & iurisdictione omnimoda etiam iure communi nullum feudum nobilitat. 30. 176. 251.
Dilatio quarta permittit documenta transumi. 30. 142. 250.
Dilatio exceptionis, personam vel iudicis, vel actoris, vel Rei, ad merita causæ nihil aliud est, quam ordinis præposteratio & peruersio, causæque vnius ad eandem reservatione. 28. 28. 227.
Dilationes in extrajudicialibus actibus sine præiudicio conceduntur & denegantur. 17. 83. 138.
Dilationes & prorogationes omnes sunt abbrevianda, magisque odiosa, quam fauorabiles. 24. 29. 177.
Dilationes & prorogationes nulla, nisi cum causæ cognitione, concedi debent. ibi. num. 30.
Directa hereditatis petitio quando & cui competat. 1. 7. 2.
Disceptatur inter Doctores. An & quando publicatis attestationibus, tertius possit super iisdem articulis alios testes producere. 47. 8. 309.
Disceptatio harum partium per quæ satis periri videatur. 47. 4. & 5. 308. Contrarium. ibi. nu. 6. & 7.
Discrimen inter antiquam & nouam transactionem initam. 14. 106. 94.
Disparitas inter sorores renunciantes non præsumitur, ideoque interpretatio ex alterutrius renunciatione sumitur. 7. 15. 41.
Disponens aliquid, quando mentionem facit alicuius instrumenti, tunc præsumitur, quod de contentis in eo, habuerit scientiam. 28. 208. 232.
Dispositio iuris communis, in hoc casu qua. 1. 57. 6.
Dispositio loquens de uxore, locum habet & de viro. 26. 41. 200.
Dispositio canonis, redintegranda, qua ratione inducta. 14. 290. 107.
Dispositio realis plenius prouidet, quam personalis. 6. 2. 36.
Dispositio s. wo sich aber begeben. s. lib. 2. der Reichs aussstrag qua. 44. 2. 304.
Dispositio omnis ampliatur, & restringitur secundum suam causam finalem, & disponentium interuenit. 32. 115. 329.

Dispositio articuli 50. transactionis, in hac causa qua. 52. 17. & 18. 335.
Dispositio generalis quoad omnia, ratur operatur quantum specialis dispositio, quoad specialiter enunciata. 17. 55. 136.
Dispositio non est extendenda per effectum odiosum, præsertim quando vtriusque & quidem maior culpa ex parte actoris reperitur. 44. 14. 305.
Dispositionem ipso effectu suppleri sufficit, licet verba ledi videantur. 14. 168. 98.
A Dispositione iuris contractibus executionem paratam denegante, non est recedendum. 14. 40. 90.
In Dispositione quacunque dubia recurrendum est ad iudicem, qui secundum suum arbitrium, dubium contractum interpretari debet. 52. 53. 325. Et qualis interpretatio amplectenda. ibi. num. 54. cum 5. seq.
Dispositiones ita intelligende, ne sequatur absurdum, & lesio partis. 14. 314. 110.
Dispositio hic adhibenda. 27. 250. 251. & 252 p. 222. & seq.
Distinctio alia. ibi. n. 253. 254. 255. & 256. pag. 223.
Distinctio Baldi de traditione instrumenti qua, & quotuplex. 5. 39. 29.
Distinctio, An successor principis, qui pecuniam mutuam accepit, ob honorem suum, aut ob aliam suam utilitatem, aut ob statum dignitatis, teneatur. 3. 75. 17.
Distinctiones in hoc casu posite, non pertinent ad subiectam materiam. 14. 343. 113.
Diuerse sunt qualitates inter Schultheissen & vassallum. 12. 16. 79.
Diuerso respectu, diuerso iure quis censerit potest. 30. 186. 252.
A Diuersis & differentiis non inferitur de vno ad aliud. 14. 101. 94.
Diuidens, etiam refutando, non videtur refutare ius futurum, sed id quod in presenti est liquidum. 9. 55. 57.
Et generaliter contra naturam refutationis est, quod ad futura extendatur. ibi. num. 56.
Diuisio est species alienationis. 9. 76. 58.
Diuisio & transactio sunt species alienationis. 15. 20. 120.
Diuisio patris, institutionis vim habet. 15. 30. pagina 121.
Diuisio inter adultos retractari non potest, nisi probata ultra dimidiam iustæ estimationis. 4. 40. 24.
Diuisio actualis & totalis an amplius peti possit, & quo auxilio renouari vel rescindi debeat. 4. 27. 23.
Diuisio honorum vel rerum, est instar emptionis, & permutatio quedam, habetque vim transactionis, vnde præscriptis verbis Actio competere potest ex theilhettel tanquam ex contractu innominato. 31. 16. & 17. 269.
Diuisio pagi in Bernickenhagen qua, & quotuplex. 10. 7. 66.
Diuisiorem in melius reformari quomodo intelligendum. 4. 25. 23. Et quibus de causis id tanto magis in hoc casu attendi debeat. ibi. numero 26. 28. 30. 31. & 33.
Per Diuisiorem cui res vel bona obuenerunt, is debitum hoc, siue annuam pensionem, cuius nomine alia quedam pensio per N. arrestata est, solus exsoluere tenetur, neque illud in damnnum cohæredis sui, vel denegare vel differre potest. 31. 13. 269.

I N D E X.

- In diuisione hereditatis latissimum est iudicis officium. 4. 34.23.
- Documentum quartum, huius casus, quare plus dubii habere videatur. 29. 8. & 9. 233. Probatio huius qua. ibid. num. 10.
- Documentum primum in hoc casu quare non probet. 29. 5. 233. Similiter 2. 3. & c. nil probant. ibi num. 6. 7. 8. & 33. pag. 233. & 235.
- Documenta, quibus demonstratur legitimatum super feudo debere inuestiri, qua. 29. num. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. numero 12. subseq. pagin. 235.
- Documenta exhibita, quod falsitatis argumenta contineant, vnde conuincatur. 17. 47. 136.
- Dolus est etiam culpofus, sed non e contra. 27. 178. 217.
- Dolus & lata culpa, imo & leuis & leuissima culpa, plectitur pecuniariter extra ordinem. 27. 213. 95. Culpa qualiter infit dolo. numero 96.
- Dolus sub se comprehendit culpam, separatiue tamen. 27. 177. 218.
- Dolus & lata culpa non equiparantur. 27. 245. 222.
- Dolus preponderat culpa, nec debet remanere impunitus. 27. 91. 212.
- Dolus, quo casu, pro possessione. 17. 17. 133.
- Dolus scienti inferri non potest, nec fraudari possunt qui sciunt & consentiunt. 17. 61. 137.
- Dolus quando bona fidei contractui dedit causam, censetur nullus. 17. 137. 145.
- Dolus nunquam presumitur, nisi euidenter probetur, adeo etiam vt in defectu probationis, ad iuramenti delationem non solet recurri. 16. 44. 127.
- Dolus est occultare, quod quis celare non debuit. 14. 170. 98. Non enim celare debet, qui cum alio contrahit id, quod interest scire contrahentis & quo cognito, non ita contracturus esset. ibid.
- Dolus & deceptio ex magna lesione colligitur. 14. 375. 116. Dolusque presumitur, vbi lesionis enormitas est in aperto. num. 376. 117.
- Ad Dolum conuincendum quando coniecturae singulae non sufficiunt, tunc simul & conuinctim plures conglutinatae, aperte dolum vincunt. 14. 377. 117.
- Dolus non includitur, si quis simpliciter liberat, secus si in specie quamcunque actionem remittat. 17. 74. 138.
- Dolus malus, fraus & falsitas re ipsa & natura inter se distinguuntur. 17. 94. 140.
- Doli probatio etiam ex coniecturis colligitur. 14. 390. 117.
- Ad Dolum qui agit, ad culpam agere dicitur, nec altera tollit, vel consumit alteram, cum facile & commode ab inuicem separari possint. 27. 179. 217.
- Dolum inesse proposito, vel re ipsa in iure equiparantur. 14. 389. 117.
- A Dolo quouis causa, etiam fatua excusat. 9. 169. 65.
- De Dolo non aliter, quam specialiter transigi potest. 17. 33. 135.
- De Dolo conuentus, tenetur in solidum, etiam ad damna & interesse, que solo partium iuramento probantur. 27. 92. 213. Si autem ob leuem culpam tantum conuenitur, tunc ad periculum sortis tantum tenetur. numero 93.
- In Dolo, vel culpa est is, qui turbat scienter. 27. 94. 213.
- Domestici, sanguine & affinitate coniuncti, ad testimonium quando & in quibus casibus admittendi. 10. 10. 67.
- Dominium presumitur ex possessione de presenti. 5. 17. 27.
- Dominum se asserens ex titulo emptionis, quatuor substantialia probare debet. 5. 80. 35.
- Dominium eiusdem rei, duorum esse simul, & in solidum natura non patitur, nec leges. 5. 47. 31.
- Dominium proprium habere Odenheimios rerum starum particularium, & etiam communitatis. 13. 18. 81.
- Dominii probatio ex parte actorum, hoc in casu, vnde constet. 11. 2. 72.
- Dominus census seu redditus actionem realem & personalem simul, contra principalem & eius heredem, intentare non potest. 3. 18. 12.
- Dominus qui inhabiles personas admittit, cum iis dispensasse dicitur. 9. 148. 63.
- Dominus, in cuius nomine agitur quando obligatur, & institor non, item quando institor taliter contrahens obligetur. 11. 32. 10. & 11. 27. 2.
- Dominus vtiliter pro se & subditis, quando vel spoliatur, vel pignoratur & Domino simul sua possessio & iurisdictio detrahatur, agere potest. 45. 3. 306.
- Dominus contra agnatum defuncti offerens sui iuris probationem in continenti, in possessione praesertur agnato. 40. 32. 294.
- Dominus in reuocatione inuestiturae primariam concessionem obseruare debet. 9. 161. 64.
- Dominorum aliquis nonnunquam dominium & iurisditionem, alius vero decimas habet. 14. 102. 94.
- Domus per reparationem nouam formam accipiens, alia etiam censi debet domus. 15. 35. 122.
- Donatio, cum publicum bonum offendat, ipso iure nulla est. 30. 116. 248.
- Donationes, inter virum & uxorem cur prohibita. 1. 21. 3. Item quando prohibita & valida intelligatur. ibidem. numero 22. & 24.
- Donatio, vt post mortem donatarii res restituatur, valet. 7. 36. 42. quod etiam ad tempus certum, vel incertum fieri potest. ibid. num. 31.
- Donatio, qua mutuo fit, non dicitur vana. 1. 23. 3.
- Donatio causa mortis quando dicatur. ibidem. num. 28.
- Donationis mortis causa principaliter dua species, & qua. 1. 27. 3.
- Donationis reciproca requisita qua. 1. 29. 4.
- Donatio ex presumptione fundata, nonnunquam fallax est, & de re non vera. 5. 53. 32.
- Dotis lucrum non succedit, quando incepit eam bene tractare. 26. 23. 199. Licet hoc coacte sit factum. nu. 24.
- Dotis amissio non extenditur ad paraphernalia. Ratio qua. 26. 48. 200. contrarium. n. 49.
- Dubium omne non interuenit & solemnitate, tollitur propter antiquitatem, sine diuturnitatem temporis. 1. 42. 5. Eaque antiquitate existente, omnia requisita interuenisse presumuntur. ibid. num. 43.
- Dubia que sunt, iuramento purgari possunt, maxime cum de damno vitando certetur. 17. 192. 150.
- In Dubio presumitur testatorem dispositionem suam iuri municipali conformem facere. Ratio huius qua. 1. 41. & 42. 56.

I N D E X.

In Dubio, an bene, vel nulliter sit processum, vel appellatum, iudicari debet actus ut magis valeat, quam pereat. 4. 3. 20.

In Dubio potius presumitur ius familiaritatis, & amicitiae, quam possessionis. 11. 18. 73. Ea tamen presumptio facile repellitur, cum aliquid probatur, propter quod agens motus fuerit ad credendum, sibi seruitutem competere. *ibid.* num. 19.

In Dubio magis fauendum est conuento. 4. 31. 23.

In Dubio presumitur de aequalitate inter contrahentes actum. 14. 171. 98.

In Dubiis & incertis ad voluntatis confugimus questionem. 9. 117. 61.

In Dubiis semper benigniora sunt preferenda. Et benigniorem sequi interpretationem tutius est. 17. 141. 146.

In Dubiis benigniora semper sunt preferenda. Eaque assumenda interpretatio, quae vitio caret. 14. 286. 106.

In Dubiis interpretandis eo intenti esse debemus, ut acta & gesta à partibus non sint frustratorià, sed ut subsistant. 5. 239. 323.

Dubitatio. 48. 19. 311. Resolutio eius. numero 20. 21. & 22.

Dubitatioes quae, cum Bromio per sententiam Camera, vltior probatio & liquidatio, & quidem grauis intincta, in hoc casu fuerit. 27. numero 167. 168. 170. cum 5. subseq. pag. 217.

Duo in solidum quando sunt obligati, quando quis à primo non recepit, vel habere non potuit id, quod sibi debetur, licet etiam à secundo, vel tertio idem exigere, ita tamen, ut solutione vna liberentur reliqui. 27. 183. 218.

Duo modi, quibus collecta comparantur, propoiti sunt. 30. 229. & 230. 254.

De duobus principaliter hoc loco questio instituenda. & qua illa. 3. 28. 13.

De duobus punctis hic principaliter agitur. 37. 1. 285.

Dux tanquam magistratus imploratus, committere aliquibus potest, ut in eo statu causam assumant, in quo à deputatis partium, hinc inde, relinquitur, eamque ad finem deducant. 56. 47. 342. Ratio eius num. 48.

De Ducibus inferioribus Principe, quae dicantur, de illis intelligenda sunt, qui iura Principis non habent. 30. 197. 253.

Ea

Ea plerunque, quae in anteriore parte contractus posita sunt, intelliguntur repetita in posterioribus. 14. 164. 98.

Ecclesia & Republica funguntur iure minorensis. 14. 371. 116.

Ecclesia, Ciuitas & Minor aequiparantur. 14. 273. 105.

Ecclesia ex contractu nullo, vel non rite facta, tenetur, quatenus locupletior facta. 3. 55. 15.

Ecclesia non moritur. 37. 26. 286.

Ecclesia praeiudicatur propter negligentiam Praelati non repetentis rem Ecclesiasticam. 37. 27. 286. sicut & dolus & violentia eius nocet Ecclesiae. num. 28.

Ecclesia interdum potest petere restitutionem in integrum, vel ipsum negligentem conuenire. 37. 29. 286.

Ecclesia conditionem meliorem, non deteriozem reddere Episcopus debet. 30. 117. 248.

Ecclesiasticarum omnium rerum, tam temporalium,

quam ad Ecclesiam spectantium, alienatio prohibita est. 3. 29. 14.

Ecclesiastici, cum regulariter à solutione collectarum sint immunes, quandoque tamen cum laicis contribuere tenentur. 3. 38. 14. & 61. 15.

Editio cum tota materia fundatur in aequitate. 49. 45. 315.

Effectus primi decreti in actione personali quis. Et quis in reali. 61. 20. & 21. 350.

Effectus vnus est appellationis causam scilicet, & eius cognitionem ad superiorem transferre. 1. 63. 7.

Effectus verborum enunciatiuorum quis. 153. 5.

Effectum debet precedere causa. 48. 37. 311.

Ehehaffen definitio. 35. 4. 281.

Ehehaffen Roeruiensium non loquitur de omni genere violentiarum, sed magis de vi compulsiua, ablatiua, vel expulsiua, quae actio hoc loco competat. 37. numer. 21. & 22. 286.

Electio vnus ex obligatis in solidum, alii mero iure non liberantur. 27. 100. 213.

Electores, Principes, & magna feuda ab Imperio habentes, cum pro receptis pecuniis nonnulla ex eis feudis obligant, etiam transferendo possessionem, non opus habent specificum Imperatoris consensum exigere. 3. 90. 18.

Eliso in hoc voto, in quibus principaliter consistat, hoc loco demonstratur. 3. 25. 13.

Emendatio, siue correctio libelli & articulorum, vbi, quando & qualiter, etiam post litem contestatam admittatur. 49. 13. 313.

Emphyteuta non soluente Canonem, Dominus directus fundum emphyteuticum ad se recipiens, nihilominus recuperat utile fundi sui dominium. 14. 294. 108.

Emphyteuta, si ob non solutum Canonem infra biennium cecidit à possessione, non competit ei remedium recuperanda possessionis. 14. 292. 108.

Emptiones reddituum ad ratum decimisexti denarii per totum fere Belgium, & in Ducatu Brabantia receptissimae sunt. 3. 106. 19.

Emptor fundi, quod non teneatur ex personali obligatione, ad praestationem frumenti, quando hoc procedat. 31. 20. 269.

Emptor eodem precio retrouendere promittens, quare ad partis diuiduae venditionem non cogendus. 19. 37. 159.

Emptor pro dominio presumitur emere, nisi expressa ratione Emphyteutis emat. 5. 79. 35.

Emptor rei obligata, in pari quodammodo conditione, cum suo auctore, siue venditore censi debet. 31. 18. 269.

Episcopus L. est sub Imperio, & non exceptus consuetudine. 3. 114. 19.

Episcopus Leodiensis temporalia, seu regalia ab Imperio feudam possidet. 3. 104. 18.

Episcopus, siue Praelatus, praemisso tractatu Capituli, eiusque consensu praesistente, ob repentina pericula, sine praesentibus, vel indultu Romani Pontificis, legitime res ad mensam Episcopi destinatas pro reditu empto hypothecare potest. 3. 23. 13.

Episcopi neminem in prauidicium Imperii liberare possunt à collectis vniuersalibus. 30. 257. 256.

I N D E X.

- Ab Episcopis qua proficiuntur, consensum capitali includunt. 30. 198. 253.
- Errans vsque ad sententiam, errorem reuocare potest. 49. 5. 313.
- Errantis nulla est voluntas. 49. 6. 313. Que regula, auctore Decio, nullam limitationem videtur habere. numero 7.
- Erranti, petenti beneficium restitutionis, ex clausula generali, si qua iusta, &c. subuenitur, etiam in casu reuocationis post sententiam. 49. 28. 314.
- Error magis in homine illiterato presumitur, quia excusatur. 17. 149. 146.
- Error iuris in sententia expressus vitiat, secus si tacite colligatur. 17. 147. 146.
- Error in alieno facto existens toleratur & negotio nondum finito, in decisorio, vsque ad sententiam exclusiue reuocari potest. 49. 15. 314.
- Error in facto alieno consistens facilius est probationis, quam in facto proprio. ibid. num. 16.
- Error in facto proprio quando presumatur. ibid. num. 17.
- Erroris reuocatio quando maxime procedat. 49. 8. 313.
- Erroris reuocationem iura non distinguunt, an semel vel bis corrigatur & ordinetur. ibidem num. 14.
- Per errorem, qui non transigit, is ab accusatione repellitur. 17. 148. 146.
- Eucharistie sacramentum sumere, plus est, quam apud iudicem iurare. 33. 38. 277.
- Euenire quod potest, inspicitur. 52. 112. 329.
- Euentus cuius nullus est effectus, frustra expectatur. 44. 21. 305.
- Euentus causa decisionis cum vtrunque par dubius, nullus potest dici per pactum aliquod in compromisso grauatus. 19. 5. 156.
- Exactio iuramenti a Commissariis vsu non est recepta, nec de stylo Cameræ. 40. 9. 292.
- Exactioes & solutiones Bamberg. quando secuta. 30. 400. 266. quomodo dicenda. 401. & attendenda. numero 402.
- Exactioes colligendi olim alia atque alia ratio & mos obseruatus fuit. 30. 315. cum. 5. seq. 261.
- Exceptio firmat regulam in casibus non exceptis. 14. 126. 95.
- Exceptio precii non redditi, etiam post sententiam in executione opponi potest. 19. 81. 163.
- Exceptio subiectionis, quando ante partitionem attendatur. 42. 3. 301. Et quando non. num. 6. 7. 8.
- Exceptio incompetens, hoc nostro casu, quod minime sit releuans, vnde reluceat. 51. 25. 319.
- Exceptio spoli, cum sit dilatoria, ante litem contestationem opponitur. 21. 2. & 5. 164. 165. Estque litem decisoria. ibid. Limitatur tamen. ibid. numero 6. 7. 8. & 9.
- Exceptio excusationis hic quare nostrum Reum, vt fideiussorem, non releuet. 22. n. 27. 28. 29. 30. & 31. pag. 168.
- Exceptio de iure tertii, non releuat excipientem, nec potest se quis defendere ex iure tertii. 47. 24. 309.
- Exceptio non infringens sententiam, etiam post sententiam obici potest. 2. 9. 9.
- Exceptio nullitatis, quando ex defectu iurisdictionis venit est attendenda. 3. 3. 11.
- Exceptio doli, pupillo, vel minori vindicanti fundum ab eius tutore sine decreto vediturum, vel obligatum, quando & quare obstat. 3. 53. 15.
- Exceptio obiecta, cur consensus domini non releuet. 3. 94. 18.
- Exceptio enormissima lesionis possessorio opponi non potest, sed tantum petitorio. 14. 199. 100.
- Exceptio negans actori ius agendi impedit litem ingressum, & remoratur processum super principali. 28. 21. 226. probataque a Reo, perimit actoris intentionem. nu. 23.
- Exceptio incompetens in puncto executionis in effectu proponi non potest. 43. 23. 303.
- Exceptio incompetens, quando tacite reici nequeat. 19. 64. 162.
- Exceptio litem pendens & causa, non diuidenda, quod fundata sit, ex quo patet. 45. 1. & 2. 305.
- Exceptio rei iudicate, in hoc casu, cum demum obstat, quando res iudicata nocet ipsi actioni intentata. 28. 81. 231.
- Exceptio, tibi non competit ius, &c. tam possessoribus, quam interuenientibus, in hoc casu, salua est, & sic non preiudicialis. 28. 100. 231.
- Exceptio, que opponitur in iudicio preparate, & altiore indaginem requirit, venit examinanda in iudicio preparato, & reseruatur. ibidem. numer. 101.
- Exceptio, tibi non competit ius, &c. nunquam in Camera ante litem contestationem examinanda. ibid. numer. 99.
- Exceptio requirens longam & dubiam iuris altercationem ad instar erroris, iuris intricari, qui equiparatur errori facti, reseruari potest. 28. 39. 227.
- Exceptio monialibus, quod scilicet feudi sint incapaces, obiecta, quare differenda, & in causa principali sit procedendum. ibid. num. 40.
- Exceptio sub & obreptionis non tantum principale sed & arcilius mandatum cassat, & subsecutas sententias, &c. 24. 59. 179.
- Exceptio sub & obreptionis opponi potest ad impediendam executionem, & quis lucretur ex mendacio, &c. ibi. numer. 60.
- Exceptio compensationis, maiorem & altiore indaginem exposcens, alii iudicio reseruari debet, ne multis ambagibus spes condemnationis excludatur. 28. 43. 227.
- Exceptio litem pendens, que hoc casu etiam locum habet, impedit litem ingressum. 45. 8. & 9. 306.
- Exceptio rei iudicate, vel transactionis, quando ratione allegata falsitatis obstat, requiritur, quod de super etiam sit cognitum. 17. 119. 143.
- Exceptio non competentis iudicis perpetuo obstat. 21. 11. 165.
- Exceptio negans actori ius agendi competere, quare in hoc nostro casu ad meritum a causa reicienda sit. 28. 34. 35. & 36. 227.
- Exceptio dicitur obscurior propter facti in certitudinem, altior vero, propter iuris subtilitatem. ibi. numero 37.
- Exceptionis in facto cognitio altiore indaginem requirit, non statim postquam obicitur, expedienda, sed post litem contestatam protrahenda. 28. 42. 227.
- Exceptionis altiore indaginem requirentis definitio qua. 28. n. 44. & 45. pag. 227.

I N D E X.

Exceptionis obiecta precipua fundamenta in hac causa
 qua. 46. 1. 2. & 3. 306.
 Exceptione qui nititur, is agit. 53. 23. 335.
 Exceptione rei iudicata quare Rei recte repellantur. 12. 18.
 80.
 Exceptiones non solum in facto, sed etiam in iure tantum,
 altiore indaginem requirentes, ad conclusionem
 causa asseruari possunt. 28. 38. 227.
 Exceptiones generales simulationis nullius sunt momenti.
 17. 31. 135.
 Exceptiones preiudiciales ante omnia sunt discutiende.
 28. 24. 226.
 Exceptiones omnes principali competentes, etiam fideius-
 sori & constituto dantur. 22. 3. 166.
 Exceptiones cur in hoc casu reicienda & silentio prater-
 eunda. 61. 1. 2. & 349.
 Exceptiones preiudiciales sunt contingentie. 33. 32. 335.
 Exceptiones huius causa in quibus consistant. 3. 13. 279.
 Excludi alibi conuenit, quod vno loco includitur, & quod
 de vno conceditur, de alio negatur. 5. 48. 31.
 Exclusio debet restringi ad eius causam. 7. 40. 42.
 Exclusio omnis debet intelligi perpetua. 7. 18. 41.
 Exclusio vnius est inclusio alterius. 17. 30. 135.
 Executio iudicati non tantum solet suspendi sed soluti da-
 ri repetitio, si falsis instrumentis circumuenta esset
 religio iudicantis. 24. 10. 175.
 Executio per exceptionem altiore indaginem requirentem,
 non suspenditur. 22. 10. 166.
 Executionem fieri per iudicem, sententia non est opus, sed
 territorii iudex adatur. 4. 36. 24.
 Ab executione sicut non appellatur, ita nec à sententia de
 exequendo: praesertim, si ea pronuntiato non nouum,
 sed idem grauenam continet. 43. 22. 303.
 In Executione contra heredem requiritur citatio. 54.
 17. 337.
 Executio contra principalem debitorem, delegatione se-
 mel facta, quando fieri possit. 27. 4. 204.
 Exemptio & liberatio praesupponit obligationem, nec ex-
 emptio, cum contra ius commune sit, extenditur vltra
 id, quod in ea comprehensum est. 30. 24. 1. 255.
 Exemptio ope exceptionis, non ipso iure & notorie tenen-
 tur comparere & allegare exceptionem. 43. 8.
 302.
 Exemptus quis esse potest, respectu certa rei, vel loci, res-
 pectu vero alterius rei, vel loci, non erit exemptus. 30.
 188. 252.
 Expensa, quas ob rationes non videantur compensanda. 30.
 404. 205. & 406 pag. 267.
 Expensa hic quare compensanda. 41. 45. num. 4. seq.
 299.
 Expensarum refusio quid operetur. 61. 13. 350.
 Expensas non refundit is, qui iustam habuit causam liti-
 gandi. 39. 2. 290.
 Expressa nocent, non expressa non nocent. 17. 145. 146.
 Expressum dicitur, non solum id, quod verbis exprimitur,
 sed & id, quod euidentissimis signis colligitur. 14. 138.
 96.
 Extensio conceditur in poenilibus, quando subest eadem
 ratio, de casu expresso, ad non expressum. 26. 50.
 200.
 Extrema sunt inhabilia, propter inhabilitatem & defe-

ctum iuris, vel domini alienantis, & transferentis. 5.
 4630.
 Exstructum quod est in suo fundo, id quilibet propria au-
 thoritate, iudice irrequisito, rescindere atque demoliri
 potest. 16. 26. 126.

F.

Facere quid qui suscipit, is idem explicare debet, alias te-
 netur. 27. 186. 218.
 Factum incertum & alienum, prudentissimos saepe fallit.
 28. 51. 228.
 Factum antiquum vnde colligendum. 11. 44. 5.
 Factum ad alicuius instantiam, factum iudicis, censetur
 factum partis. 9. 167. 65.
 Factum secutum ostendit effectum & mentem delibera-
 tam. 14. 142. 96.
 Facti narratio qua. 59. 3. 746.
 Contra factum proprium nemo audiri debet. 15. 31. 122.
 Falsitas sine dolo licet non committatur, tamen dolus ma-
 lus & falsitas, diuersa sunt delicta, & ex iis diuersa
 competunt actiones. 17. 138. 145.
 Falsitas transportus, falsitatem literarum, in hoc nostro
 casu, eo ipso, quod transportum verum dicant, infert.
 17. 50. 136.
 Falsitas, quantum fieri potest, est vitanda. 17. 131. 144.
 Falsitatis delictum ipsum dolum superat, grauiusque deli-
 ctum censetur. 17. 161. 147.
 Falsitatis vitium, ex quibus in hoc casu facile elucere pos-
 sit. 17. 20 & 21. 134.
 In Falsi excusatione, actus & res singulae per se subsistentes
 non considerantur, neque vnius falsitate reuelata, reli-
 qua in suo vigore persistunt. ibid. nu. 22.
 Super Falso transigi potest. 17. 23. 135. Item de dolo in vni-
 uersum transigere licet, quod tamen de praeterito, non
 etiam futuro intelligendum. ibid. num. 24.
 Falsum sine dolo committi nequit. 17. 29. 135.
 Falsum, in hoc casu, multifaria commissum. 17. 93. 140.
 Falsi crimen propter enormitatem, praeter cetera delicta,
 illud speciale habet, quod in generali omnium delicto-
 rum remissione nunquam crimen falsi comprehenda-
 tur. 17. 162. 147.
 Familia herciscunda iudicium, cur hic institutum. 15. 1.
 119.
 Familia herciscunda actionis, siue iudicii natura & pro-
 prietas est vt non velo leuato de plano, siue iuris ordine
 omisso expediatur. 56. 25. 340.
 Favor publicus, priuata vtilitati praefereendus est. 29. 27.
 234.
 In Fauorem Ecclesiarum & ministeriorum quod est con-
 stitutum, id in ipsorum odium trahi non debet. 14.
 260. 104.
 In Fauorem quod est adiectum, in odium non est retor-
 quendum. 52. 4. 321.
 Favorabilior est causa libertatis, quam seruitutis. 30. 379.
 266.
 Favorabilior est praescriptio libertatis contra seruitutem,
 quem contra. 30. 120. 248.
 Favorabilis potius in re dubia assumi debet, quam odiosa.
 7. 28. 42.
 Feudali iure haeres intelligitur de masculo, non de femina.
 9. 10. 55.
 In Feudali materia, quamuis haeres regulariter ma-
 sculos

I N D E X.

- sculos designet, limitationem tamen in feudo improprio admittit. 9. 115. 61.
- Feudalium bonorum possessores, non ratione bonorum ipsorum, sed dignitatis, quae illis adiuncta est, nobilitantur. 30. 78. 245.
- Feudalia iura consuetudine introducta, & contraria consuetudine mutari possunt. 9. 65. 58.
- Feudum Domino inconsulto alienans, Dominum iniuria & damno afficit. 9. 90. 59.
- Feudum in fratres cum qualitate alienabilitatis vere transfertur, idque per alienationis actum. 9. 102. 60.
- Feudum omnino paternum, vel antiquum, ex novorum patrum adiectione novum efficitur. 9. 50. 57.
- Feudum merum beneficium non est, sed verus contractus. 9. 108. 60.
- Feudum quoad alienabilitatis qualitatem est improprium, proprii enim feudi natura est, ut sine consensu Domini alienari non possit. 9. 114. 61.
- Feudum, quod per se, & quibuscunque heredibus est concessum, pro hereditario est habendum. 9. 134. 62. Et tale feudum non solum in extraneos heredes, verum etiam in singulares successores transit. ibid. num. 135.
- Feudum novum, quando esse possit femininum. 9. 45. 56.
- Feudum novum cum Domino refutatum, ut extraneus inuestiatur, novum feudum efficitur. 9. 46. 56.
- Feudum, si a mare coeperit, quod in dubio praesumitur, etiamsi postea ad feminam delatum, tamen adhuc naturam masculinam retinet, & foemina extincta, foemina amplius non succedunt. 9. 37. 56.
- Feudum quando paternum & masculinum. 9. 6. 55.
- Feudum tribus modis naturam alienabilitatis acquirere potest. 9. 62. 64. & 66. pag. 57. & 58.
- Feudum semel sine consensu Domini alienatum, semper manet alienabile in personis eorum. 9. 71. 58.
- Feudum sapit contractum, & ideo inter Dominum & Vasallum est obligatorium. 6. 164. 64.
- Feudum in hoc casu cur foemininum dici non possit. 9. 21. 55.
- Feudum aliud quodlibet, etiam sine expressione, proprium & rectum praesumitur. 9. 23. 55.
- Feudum foemininum quale sit. 9. 27. 55.
- Feudum non tribuit iurisdictionem. 37. 40. 287.
- Feudi concessio intelligitur fieri cum clausula, salvo iure alterius, licet expresse in conditione non dicatur. 29. 30. 235.
- Super Feudi successione in testamento non potest disponi, maxime si antiquum & masculinum sit. 29. 6. 233.
- Feudi alienandi facultas, quando intelligatur concessa. 9. 64. 57.
- Feudi alienatio, cum vel in inuestitura, vel alienatione permittitur, facultas alienandi statim concessa intelligitur, nec actum singularem, qui eam confirmat, requirit. 9. 72. 58.
- Feudi alienatio non tantum in vno & singulari feudo procedit, verum etiam in parte feudi obtinet, ut si pars eius semel alienetur, alienatio semper sit licita. ibid. num. 74.
- Ex Feudi natura & iure competente, quando foemina ad feudi successorem admittuntur, tunc pacto expresse, & speciali gratia, quoad ipsas non est opus. 9. 16. 55.
- In Feudi antiqui alienatione, non tantum Domini, verum etiam agnatorum succedentium requiritur consensus, & nisi agnati simul defuncto alienatori consentiant, feudum reuocari potest. 9. 43. 56.
- In Feudo hereditario placuit, agnatum non posse succedere, nisi simul sit haeres defuncti Vasalli, ipsiusque hereditatem amplectetur. 9. 59. 57.
- In Feudo Franco & a seruitiis libero, ex communi sententia foemina succedere potest. 9. 39. 56. contrariam tamen opinionem tuetur Iul. Clar. ibid. num. 40.
- Feuda sine consensu Domini non tantum hypothecari, sed & de consuetudine, qua ipso iure consistit, alienari possunt. 3. 91. 18.
- Feuda potissimum in seruitiis personalibus non consistunt. 30. 73. 275.
- Feuda non reddunt possessores nobiles, quia res hominibus accedunt, non homines rebus. ibi. num. 74. Et persona nobilitat rem, non res personam. 30. 75. 245.
- Feuda nobilitant personas. 30. 50. 244.
- Feuda ex propria sua natura ad solos mascululos ex mascululis descendentes, iure successionis devoluuntur. 9. 24. 55.
- Feuda que invito Domino alienari possunt ad foeminas sunt transibilia. 9. 80. 58.
- Feuda maiora quamvis diuidi non debeant, semel tantum diuisa, perpetuo manent indiuisibilia. 9. 75. 58. Diuisio enim est species alienationis. ibid. num. 76.
- Feuda impropria, in quibus capitibus tantum, pro impropriis habeantur. 9. 137. 62.
- Feuda non foeminina, sed masculina praesumuntur. 9. 8. 55.
- Feudorum moribus prospectum etiam in foemininis feudis, foeminas non succedere, donec masculus superfit, a primo acquirente descendens, &c. etiam in remotissimo gradu. 9. 54. 57.
- Feudorum natura congruit, ut foemina ab illis excludantur. 9. 7. 55.
- In Feudis fieri nequit, ut pro parte masculus, & pro parte foemina succedat. 9. 20. 55.
- In Feudis regulariter nulla venditio tenet, ad quam domini consensus non accedit. 9. 82. 58.
- In Feudis primum stipitem sine originem, & principium inspicimus non etiam, quo alueo, quoue tramite descendat. 9. 36. 56.
- In Feudis tenor obseruandus, & qualibet res praesumitur libera. 12. 14. 79.
- Fictio aut praesumptio plus momenti & roboris habere non debet, quam veritas, nec tacitum plus valere expresse. 5. 54. 32.
- Fideiusor etiam ad interesse tenetur, si tamen ipse Reus etiam in mora fuerit. 22. 25. 168.
- Fideiussores & mandatores semper videntur suo nomine soluisse. 54. 8. 337.
- Fides mala & supina negligentia, dolo equiparantur. 24. 45. 178.
- Fidei praestatio, id est, Etwas zuhalten angeloben, equiparatur iuramento, & si fides non seruetur, conuenientes in periurium incidunt, suntque infames. 19. 4. 155.

I N D E X.

Filia à successione patris exclusa ob masculos, his deficientibus admittitur. 7. 44. 42.

Filia femina dotata ut non succedat, quousque, vel donec superuixerit masculus, tam statuto, quam pacto, & partium conuentionibus fieri potest. 7. 45. 42. Sed femina taliter semel per masculos exclusa non perpetuo manent exclusae, sed finita masculina linea, regressum habent ad pactionem renunciatam. ibidem numero 46. Idemq; obseruatur, si eiusmodi dictiones proferuntur à contrahentibus, vel à testatore. 7. 47. 43. **Filia sub verbis, Et ibi Erben/ comprehenditur.** 9. 118. 61.

Filius minorennis, matris, & tutorum suorum, ipsius minorennis nomine nimirum, tanquam factum, siue pactum alienum, quasi ipse terrius eo non obligetur, impugnare non potest. 19. 13. 156.

Filius consentiens patri donanti, tenetur. 3. 84. 17.

Filio patris necem iure vindicare, accusationemq; suscipere licet. 16. 10. 124. Et quare, num. 11.

Finus est dignior omnibus illis, quae ad finem ordinantur. 28. 19. 226.

Finis negotii, alterius causa exordium fieri non debet. 25. 113. 194.

Finem quando habemus, de modo non amplius est curandum. 28. 18. 226.

Fisco in causa lucratiua plus iuris non competit, quam priuato. 33. 39. 336.

Fisco in datione praefertur priuatus. ibi. num. 40.

Femina à feudo semel exclusa, semper manet exclusa. 9. 60. 57. Eiusque argumenta pro affirmatiua parte sunt. ibi. num. 61. 64. & 71. pag. 58.

Femina numeraria militaria obire non potest. 9. 41. 56.

Femina post factam exclusionem, si masculi tandem deficient, nihilominus admittuntur. 9. 166. 65.

Femina non minus, quam aliae inhabiles personae, cum ad feudum admittuntur, seruitia per substitutum Domino prestare possunt. 9. 147. 63.

Feminae quando excluduntur à successione feudi, extantibus masculis, ille casus non extenditur ad legitimatos. 29. 17. 214.

Feminae ex natura rerum concessarum à feudo remouentur. 9. 25. 55.

Feminae iurisdictionem in feudo habere non possunt. 9. 26. 55.

Forma specifica suspensiuus est obseruanda, ne ultra suam intentionem obligentur contrahentes. 7. 31. 42. Ea enim tanquam causa finalis, & solemnitas contractus, quae dat esse rei. num. 32.

Forma contractus ita seruanda, ut ei nec addi, nec demissas sit. 6. 6. 37.

Formalia cur iusta. 1. 5. 2.

Fortuitum casum allegans, duo probare debet. 27. 258. 223.

Fossa inter duos fundos, & ingressus inter duos vicinos, vel duas domos, vtriusq; vicinis pro media parte cedit. 14. 350. 114.

Frangenti fidem, fides frangatur eidem. 14. 289. 107.

Frater, si à fratre venditore partem precii petat, venditionem factam ratam habere dicitur. 15. 26. 121.

Frater pro fratre in integrum restitutionem, etiam prin-

cipales, siue speciali mandato, tunc, cum concursus est, petere potest. 17. 253. 2.

Frater ceteri sine consensu fratris expresso, in extraneum alienationem facere non possunt. 19. 87. 163.

Fraus praesumitur, quando pacta opposita claudicant. 41. 16. 297.

Fructus, quare hoc loco non computandi in sortem. 41. nu. 58. cum 5. sequent. Item numero 66. 67. & 68. pag. 300.

Fructus necessariam sustentationem sororum respicientes, sunt alimenta debita ex cursu naturae. 39. 23. 291.

Fructus à litis contestatione quare adiudicandi. 41. 44. 299.

Fructus ipso iure, & ex natura actionis, non officio Iudicis, in hoc petitionis iudicio veniunt. 7. 60. 44.

Fructus tam percepti, quam percipiendi ex re pignoratitia computantur in sortem, primo fors per fructus perceptos attenuatur, ipsumque pignus liberatur. 41. 13. 297.

Frustra exprimitur, quod per se inest. 9. 17. 55.

Frustra fit per plura, quod fieri potest per pauciora. 28. 13. 226.

Ad functiones publicas, omnes, qui non inueniuntur immunes tenentur. 30. 84. 246. Hec autem procedunt, in bonis, de quibus nulla seruitia praestantur, secus vero in iis feudis, quae ad personalem praestationem Domino sunt obstricta. ibi. num. 85.

Fundamentum vnicum, quod depositiones aulicas quorundam detegere potest. 30. 323. 262.

Fundamenta nostri actoris. 48. num. 7. 9. 10. & 11. 110.

Fundamenta actorum nostrorum quae, & vnde. 30. 173. & 174. 251.

Fundus transit cum suo onere & causa. 31. 34. 269.

Furiosus ratione destitutus, licet non solum pro absente & ignorante, sed etiam pro mortuo habeatur, tamen idem etiam pro consentiente in LL. reputatur, maxime in causis fauorem ipsius concernentibus. 52. 48. & 49. 325.

Furiosus pupillis equiparatur. 52. 45. 324.

Furiosus custodiendus à venientibus ab intestato, alias ei non succedunt. 52. 69. 326.

Furiosus furore cessante administrationem rerum suarum ipso iure recuperat, sicut & prodigus, vbi sanos mores receperit. ibi. num. 72.

Furiosus actiuus nullam factionem testamenti habet. 52. 150. 332.

Furiosus quando habeatur pro consentiente. ibi. num. 151.

Ad furiosum defuncti hereditatem qui admittendi. 52. 152. 333.

Furioso cui à patre in viuis nullus datus est tutor, lex quae eius curam habet, proximum agnatum vocat. 52. 141. 332.

Furores fit laesa sepius patientia. 16. 36. 126.

Gallus gallinaceus plaustrum insidens, non sunt vnum corpus. 48. 31. 311.

Gemeind Rath alweg vber Won/weyd/Aliment/ Ordnung zugeben gehabt. 13. 8. 81.

Geminatio clausula alicuius, maturam per suam deliberationem, & discretam, praesamque earum voluntatem arguit. 14. 238. 102.

I N D E X.

- Ad generis positionem, non sequitur precise positio vnius speciei* 30. 80. 252.
- In genere qui scit vel scire debet & paciscitur, de eo cogitasse censetur.* 17. 90. 140.
- Bericht zu Ddenh.** hat vber des Schäfers Abtrag zuerkennen. 13. 17. 81.
- Gewonheit vnd alter Brauch im Landgericht Klingenberg** daß ein jedes Dorff oder Flecken (in Etern Zeit) dem andern die Wäldt durch ihre Büttel oder Heimberger / auff S. Michae-
lis biß auff S. Andrex / verbieten lassen. 11. 42. 75.
- Gewonheit vnd alter Brauch im Klingenger Landgericht** / gibt zu das alle anstößer vnd imareker mit allem Viehe / in Wälden vnd Fel-
dern zusamhen treiben. 11. 88. 77.
- Per gratiam non debet vni concedi, quod alteri auferatur.* 24. 42. 178.
- Gratamina neque releuat, neque aliter, nisi ex actis prio-
ribus tanquam interlocutoria, & non ex nouis causis,
regulariter probari possunt.* 61. 4. 349.
- ## H.
- Heres suus iure veteri & nouo hereditatem, beneficio sui-
tatis, transmittere potest, etiam in ignorantem* 7. 57. 44.
- Imo ratione sui tatis, etiam insans paternam hereditatem non aditam, in quoscunque, etiam extraneos, trans-
mittere potest.* ibi. num. 58.
- Heres iurantis fidem & contractum ei, cui iuratum est, seruare tenetur.* 7. 12. 41.
- Heredes suos praesertim naturales & legitimos, nemo de-
terioris conditionis velle efficere, quam ipse sit praesu-
mitur.* 52. 38. 323.
- Heredum num hic potissima ratio sit habenda.* 52. 63. 325.
- Hereditas pacto dari nequit.* 52. 81. & 127. 328. & 330.
- Hereditas scelere acquisita auferitur, licet culpa debentis
lucrari, non sit solutum matrimonium.* 268. num. 51. 52. & pag. 200.
- Heredibus scriptis, etiam post mortem testatoris bonorum
possessio semel nata compehit.* 24. 70. 180.
- Hereditas quod non nisi testamento dari possit, ab hac re-
gula tres casus excepti reperiuntur.* 52. numer. 84. 85. & 86. 328.
- Ad hereditatis petitionem fit transitus ex testamento.* 59. num. 4. 5. & 7. pag. 346.
- Hereditatem quis adisse videtur, accipiendo pecuniae sum-
mam.* 15. 12. 120.
- In Hereditate sunt bona, tam mobilia, quam immobilia.* 17. 9. 133.
- De Hereditate filii pater disponere nequit.* 52. 28. 323.
- De Hereditate sive re aliena & viuentis, neq. pacisci, ne-
que testari, neq. causa mortis donari, neq. tandē hypo-
thecae nomine, aut per quemuis alium contractum ob-
ligari potest.* 52. 27. 323.
- Heremodiuum non potest contrahi, vt contra Reum con-
tumacem ad sententiam desinitiuam in causa princi-
pali procedatur, nisi lis fuerit contestata.* 56. 33. 341.
- Homines quicquid agunt, intentio iudicat omnes.* 48. 33. 111.
- Homines quicquid agunt, intentio iudicat illos.* 56. 22. 340.
- Hypotheca & actiue & passiue est indiuisa, nec inuito cre-
ditore diuiditur.* 3. 102. 18.
- Per hypothecam feudi, nisi secuta traditio, non transfer-
tur ius reale.* 3. 88. 17.
- Hypothecaria cessat, quando offertur debitum, oblatione
enim & solutione debiti, res Emphyteutica retineri
potest.* 6. 9. 37.
- ## I.
- Ignorantia in heredibus praesumitur.* 17. 60. 137.
- Ignorantia in facto alieno generaliter non excusat.* 27. 47. 209. Imo taliter ignorans dicitur in culpa. n. 48.
- Ignorantia, quando quis tenetur inuestigare, dicitur ha-
bere mixtam negligentiam, non inuestigando* 27. 49. 209. Talemque ignorantiam alleganti, tanquam
negligenti, iura non subueniunt. nu. 50. pag. 209. &
damnum resarcire tenetur. 27. num. 103. pag. 213.
- Ignorantia, quae in animo consistit, est probanda.* 17. 80. 138.
- Ignorantia iuris in casu legis commissoriae bonam fidem
ad praescribendum nõ inducit.* 41. 6. 196. Ratio eius. n. 7.
- Ignorantia cum abest, cessat peccatum.* 37. 8. 285.
- Ignorantia praesumitur, vbi scientia non probatur.* ibi. nu. 12. Inque facto nimirum proprio. num. 13.
- Ignorantia facti proprii ex quibus circumstantiis concur-
rentibus toleretur.* 49. numero 18. cum 4. seq. pag. 314.
- Ignorantia affectata non longe abest à dolo.* 24. 47. 178.
- Ignorantia praesumitur donec de scientia doceatur.* 17. 193. 132.
- Ignorantia supina non subuenitur.* 17. 91. 140.
- Ignorantiam allegans, ad iuramentum non admittitur
cum praesumptio est in contrarium.* 17. 199. 151.
- Ignorantia tantum probabilis & praesumptiua, iuramen-
to confirmari potest.* 17. 200. 151.
- Illatio ab vna specie vel parte, non fit ad aliam, multo mi-
nus à specie vel parte, ad totum, vel genus.* 14. 355. 112.
- Illius, in cuius prauidicium dicitur adquiri possessio, consti-
tute debet per probationes eiusdem qui vult quarere pos-
sessionem.* 11. 60. 76.
- Immissio fit, vbi res sunt sita.* 4. 37. 24.
- Immissio decreta ad possessoriā bonorum hereditatis pe-
titionem, & diuisio ex iudicio familiae heriscundae,
per sententiam in contumaciam iniuncta, vim & ef-
fectum rei iudicatae assequitur.* 43. numer. 12. & 13. 303.
- Immunitas onerum liberationem ab omnimoda ciuilitate
non includit.* 30. 181. 252.
- Immunitas à muneribus patrimonialibus non tribuit ex-
emptionem à personalibus, multo minus à iurisdictio-
ne & fora.* 30. 242. 255.
- Immunitas quae per expressionem oneris, praesertim belli
conceditur, ad omnes casus insolitos, atque improui-
sos extenditur.* 30. 209. 253.
- Ad Immunitatis praescriptionem implendam, tria potissi-
mum probanda sunt.* 30. 210. 253.
- Immunitatis possessio à tempore primae impositionis inci-
pit.* num. 214. 254.
- Ad Immunitatis praescriptionem requiritur tempus.* 40. annorum. ibi num. 215.
- Immuni-

Immunitatis concessio siue vsus vnde satis probatus. ibi.
 num. 220.
Immunitatis possessio, huius causa, vt probetur, requiritur
 tempus immemorabile, item patientia & scientia
 principis. 30. 127. 249.
Immunitatis concessio, nisi cum clausula, non obstante l.
 vacuatis. C. de decur. lib. 10. fieri potest. 30. 193.
 253.
Immunitatis concessio vsque adeo non tribuit omnimoda
 ciuilitatis liberationem, vt etiam statutum lo-
 quens de ciuilibus, locum habeat in ciuibus exemptis non
 subeuntibus minera. 39. 243. 255.
Imperator non solum suo alicui antea concessio privilegio
 sed etiam aliorum Imp. derogare potest. 35. 11.
 282.
Imperator ex calliditate Cancellaria lucrum merito sen-
 tene non debet, quia bona fides in Principe exuberare
 debet. 9. 11. 61.
Imperator in praedictum tertium non debet legitimare.
 29. 29. 234.
Imperator ex adulterino coitu, veram legitimacionem
 inducere non potest. 29. 73. 236.
Imperator qua iuris gentium sunt tollere non potest nec do-
 minia rerum adimere. 29. 18. 20. & 21. 234.
Imperator non potest legitimare ad feudum Ecclesiasti-
 cum, ratio qua 29. 31. 235. Nec potest praedictare di-
 recto Domino feudi Ecclesiastici. num. 32.
Imperator panam ex proprio delicto, etiam promeritam
 & multo magis alterius culpa causatam, in totum re-
 mittere, & contra sententiam non modo quo ad vi-
 tam, sed etiam quo ad bona & honores, in integrum re-
 stituere potest. 28. 53. 228.
Imperator ex mera gratia proscripto imperii bannum re-
 mittere potest ibi. num. 54.
Imperium merum non est delegabile, si tamen delegatio
 semel fiat, semper manet delegabile. 9. 77. 58.
Pro imperij auctoritate retinenda & amplianda Came-
 rales prouisi esse debent. 51. 27. 319.
Imperij summi status non debent esse durioris conditionis,
 quam priuati. 36. 50. 284.
Imperitia culpa adscribitur. 27. 17. 206.
Impossibile est, actum alienationis, qui qualitatem alic-
 nabilitatis inducit, posse eandem destrueri, sed verius,
 & multo efficitur ea inducit. 9. 103. 60.
Inducta ad vnum effectum non possunt contrarium ope-
 rari. 9. 104. 60. Et inducta ad augmentacionem non pos-
 sunt imminutionem producere. ibid. num. 105.
Impedimentum iudicis causa proueniens, parti non obstat.
 9. 3. 56.
Inaptitas minor si ex interpretatione à mente contra-
 hentium sequatur, quam ex verbis desumpta, merito
 contrahentium intentio verbis preponderare debet.
 14. 173. 98.
Inapax gaudet privilegio papatis. Et sic ex persona alte-
 rius consequitur id, quod ex sua persona consequi non
 posset. 17. 5. & 8. 153.
In causa Comitis T. Contra Principem Electorem 88.
Incertus non est, qui ad quodlibet momentum certificatus
 est. 4. 8. 13. 31.
Incoercantia alienius ius alteri inde quaesitum auferre non
 debet. 14. 85. 92.

Inclusio vnius, alium excludit & exceptio dispositionem, in
 non exceptis fundat. 16. 5. 124.
Inclusio vnius, est exclusio alterius. 14. 127. 95.
Incola in Rodel qualiter vsi sylua sint. 12. 9. 79.
Super Incompetentia exceptione, quando de ea ex actis,
 quatenus formiter & cum effectu sit facta, nihil extat,
 interloqui non est necessarium. 4. 1. 10. 303.
Indicium, quod est minus semiplena probatione, licet mi-
 nus sufficiat, tamen accedentibus pluribus adminicu-
 lis, sufficit. 23. 23. 171.
Indicia plura ad condemnationem etiam corporalem,
 saltem extraordinariam iungi possunt, vbi causa de-
 cidenda est per Principem, vel suprema eius consilia
 33. 27. 171.
Indicia plura collecta, & in vnam resonantiam tenden-
 tia induunt probabiliter veritatem. 23. 24. 171.
Infans & in pupillari aetate constitutus, ignorantia compa-
 ratur. 47. 19. 309.
Inhabilitas agentium, in hoc casu, duplici respectu obui-
 citur. 28. 98. 231.
Inhibitio, si vtriusque partibus sit, ab actoribus non est com-
 missum spoliolum. 21. 3. 165. Nec spoliatis tunc compe-
 tit restitutio. num. 4.
Inimicitia in tota familia vsque ad quartum gradum
 praesumitur. 23. 15. 170.
In integrum restitutionis petitio conditionaliter fieri po-
 test, alternatiue, vel euentualiter. 14. 396. 118.
Iniquum est, in plures personas destringi eum, qui quasi
 cum vno tantum contraxit, vel certe contrahere vo-
 luit. 19. 23. 158.
Iniquitas laudi, licet quaedam resultaret, ad boni viri ar-
 bitrium tamen laudum reduci potest. 8. 31. 46.
Iniuria tollitur nudo pacto, item remissione tacita & ex-
 pressa, quae colligitur ex colloquio, conuictu, manus con-
 iunctione. 26. 30. 199.
Iniurie praecedentes ex aliquo actu, super quo litigatur,
 non possunt prosequi, nisi post litem illam finitam. 47.
 26. 309.
Iniuriarum aestimatio qualiter facienda. 23. 22. 171.
Iniuriam Mariae illatam, quare pater eius non potuerit
 remittere. 26. 42. & 43. 200.
Iniuriatus, cum iurat, pro quanto mallet iniuriam non
 esse passus, sub ea clausula, damnatum quoque, recte com-
 prehenditur. 23. 21. 171.
Iniustitia ex ordine plus inficit, quam ex causa, prima
 enim reddit sententiam nullam, secunda non. 28. 27.
 226.
Insignia sine privilegiorum concessione, non eximunt ali-
 quem numero plebeorum, sicut nec Virtus, nisi per
 Principem in eum ordinem collocetur. 30. 98.
 246.
Insigniorum collatio ab Imperatore facta, non reddit no-
 biliores. 30. 97. 246.
Inspiciendum semper magis, quid in presenti, quam quid
 olim factum. 14. 104. 94.
Instantia iure nouo & moribus in consistoriis Princi-
 pum, tempore legali non facile pereunt. 50. 5. 316.
Idque vsus omnium fere consistoriorum Principum
 Germania comprobatur, tam in primis, quam appella-
 tionis instantiis. n. 6.
Institor in dubio, proprio nomine contrahere intelligit.

I N D E X.

- 32.6.272. Et in dubio, quis semper contrahere presumitur nomine proprio, etiam in rebus alienis. nu. 7.
- Institor finito etiam officio conueniri potest. 23.9.272.
- Instrumentum vel protestationem, licet Notarius rogetur à solo protestante, Notarius edere debet, propter interesse petentis. 49.56.315.
- Instrumentum alterius instrumenti mentionem faciens, sine illo nullam fidem facit. 17.51.136.
- Instrumentum contractus aliud est, aliudque ius rei, vel actionis continens. 17.174.148.
- Instrumentum simulatum, quare instrumenti nomen non habeat. 17.177.148.
- Instrumentum partitionis non continet tacitam vel obliquam confessionem pignorat. 48.53.312. Vnde pateat. num. 54. & 55.
- Instrumentum vel scriptura edi, vel exhiberi de iure communi non debet, nisi duo copulatiue probentur. 28.70.230. Et que illa. num. 71. & 72.
- Contra instrumentum per duos, vel tres testes, contrarium probari potest. 14.307.110. Licet tali instrumento appositum sit sigillum publicum. nu. 308.
- Instrumentum per falsitatis vitium, quotiescunque petitur, Imperator decidit exhibendum esse. 17.110.142. Limitatur tamen. ibi. nu. 111.
- Instrumentum, ultra contractus verborum proprietatem extendi non debet. 17.112.142.
- Instrumentum nihil aliud probat, nisi quod in eo continetur: Nec actum presumitur inter partes, quod omnifsum reperitur. ibi. nu. 113.
- Instrumentum quod non cantat, nec nos cātare debemus. ibi. num. 114.
- Instrumenta tradere, & ostendere, aliud est, eis vero vti, aliud est. 17.123.144.
- Instrumentum venditionis saepe etiam falsum esse potest, tamen negotiū, seu contractus emptionis, in eodem conceptus, per se esse verus. 17.133.145.
- Instrumentum tradens, rem ipsam tradidisse, & chirographum legans actionem in eo legasse, quomodo & quando dicatur. 17.172.148.
- Instrumentum qui tradit, videtur tradere possessionem rei. 5.13.27. Sic in legato chirographi, vel nominis, continetur substantia debiti, tam in contractu, quam in vltima voluntate. ibi. num. 14.
- Instrumentum, non vt edat simpliciter, sed pro interesse, quando tertius conuenitur, tunc edere tenetur. 49.59.315.
- Instrumentum suppressens, aut amouens, crimen falsi contrahit. 10.15.68.
- Instrumentum sigillo Principis, vel Capituli sigillatum, executionem habet paratam ex consuetudine. 3.80.17. Imo maioris dicitur virtutis, quam redintegratum. & quare ibi. num. 81.
- Instrumentū dicitur falsum, quando ab eo verba & mens contrahentium remouentur. Si vero non verba, sed mens tantum remouetur, tunc dicitur simulatum. 17.139.146. Modis pluribus quo ad fieri potest, hoc per allegantem declarari debet. 17.140.146.
- Ad instrumenti editionem, in causa inter alios vertente, an tertius compelli possit, inter Doctores controuertitur. 49.53.315. Assertiua tamen aequior videtur. num. 54. & 55.
- Instrumenti nuda detentio sufficientem dominij causam non prebet. 5.29.28.
- Instrumenti traditio habet licentiam exigendi debitum. 5.15.27. Et possessio rei habet in se presumptionem traditionis. ibidem. num. 16.
- Instrumenti editio an in hoc nostro casu adhuc sit differenda, & litis contestatio iniungenda. 28.69.229.
- Instrumenti editio ei, qui illud impugnare intendit, fieri debet, nemoq; dicere cogitur, in qua parte instrumentum falsum velit. 17.103.141.
- Instrumenta de falso impugnare, aut ipsorum falsitatem allegare, qua non fuerunt exhibitā, nemo potest. 17.101.141.
- Instrumenta duo, vel plura sibi plane contraria, ab vno & eodem producta, vtrumq; pro nullo reputandum & reiciendum. 9.34.56.
- Instrumenta, in quibus casibus, actor non statim exhibere cogatur. 28.103.232.
- Instrumenta in antiquis magis probant, quam testes. 5.71.34.
- Instrumenta regulariter omnia, que in determinandis licibus, equalem cum testibus vim habent, tam de iure, quam de stylo curie, post litem contestatam producenda sunt. 28.66.229.
- Instrumentorum de nouo repertorum occasione, ex clausula. Si qua mihi iuxta &c. contra rem iudicatam restitutio competit. 10.28.70.
- Instrumentorum editio, vt ante litem contestatam actori iniungatur, que requirantur. 28.56.57. & 61.229. Extensio huius ibi. num. 58.
- Instrumentis falsis, si quis se conuictum probare poterit, ex integro, etiam si non prouocauerit, de causa audiendus est, saltem per restitutionem in integrum. 24.11.175.
- Is, qui praefidi obrepserit, nihil agit. 24.16. & 28.176. & 177.
- Is, qui veritatem precibus non adiecit, subscriptione vti non potest. 24.17.176.
- Intentio in omnibus ab animo dependentibus magis attenditur, quam factum. 56.23.340.
- Intentio contrahentis propter affectionem naturae humanum erga suos inditam, in dubio qualis presumenda. 52.62.325.
- Intentio partium semper est inspicienda. 17.170.148.
- Intentio Reorum, in hoc casu, de retinendis decimis ad vtramque Ecclesiam pertinentibus fuisse, vnde presumatur. 14.265.104.
- Interdictum vtile, vt possidetis, datur pro seruitutibus rusticis. 8.2.45.
- Interdictum vtile, vt possidetis, vtriusque partis, in hoc casu, petita respiciunt, & eo directa sunt, cum expressa petitione cautionis. 8.3.45.
- Interdictum Saluanum datur quoque contra tertium possessorem, non quidem directum, sed vtilem tantum, quod tamen intelligendum de possessore titulum siue onerosum, siue lucrosam, à debitore habentem. 18.4.152.
- Interdictum recuperanda, quare hoc in casu non habeat locum. 37.23.286.
- Interdictum, vt possidetis, cum actione negatoria, in quibus conueniat. 30.165. & 166.251.

I N D E X.

Interdictum, uti possidetis, ut alicui competat, sufficit, quod tempore electionis possederit corpore. 14.8.

Interdictum Saluianum nullam probationem exigit de iure debitoris, qui rem obligauit, sed sufficit, si probet, ipsum possidisse. 18.2.152.

Interdictum utile, uti possidetis, cumulatam cum negatoria, non tantum pro seruitutibus, sed pro quibuscunque iuribus aliis incorporalibus, quae naturam seruitutum sapiunt, competit. 30.154.250.

In interdicto, uti possidetis, requiritur ex parte actoris possessio, vel quasi, & ex parte Rei turbatio. 30.27.243. seu in iuribus incorporalibus, usus & exercitium, cum patientia aduersarii, qui loco possessionis quasi haberi solet. num. 28.

Interesse debentur a tempore mora, tam lucri cessantis, quam damni emergentis, etiam in mutuo 57.5. & 6.944.

Interesse inuenientium hic duplex occurrit. 28.76. & 77.130.

Interitus prima causa si cessat, tunc etiam cessat illatio ad eius interitus effectum. 48.34.311.

Interpretatio contra eum, qui tantum de turpi lucro certat, praesertim si litera conuentionis illud patitur, faciendae est. 14.312.110.

Interpretatio est faciendae, ut aequalitas seruetur. 14.172.98.

Interpretatio facti, etiam prudentissimos fallit. 17.125.144.

Interpretatio non debet fieri ad literam, sed ad sensum, ut qui verbis praecauet. 14.276.105.

Interpretatio in dubiis, ut fiat ita, ut appellatio teneat, neue appellanti hoc beneficium auferatur, aequitas & ratio vult. 10.1. & 7.316.

Interpretatio hec eo magis contra actorem nostrum est faciendae, cum is sine opere ad lucrum anhelet, Rei vero de damno vitando certent. 14.288.106.

Interrogatum vel capitulatum semel, non est ulterius interrogandum. 34.14.280.

Interrogatum siue capitulatum semel, ulterius non est interrogandum. 51.9.318.

Inuestiens, quoad se hoc agit, ut utile dominium a se ad Vasallum transferat. 9.97.60. Quoad Vasallum hoc agit, ut illi facultatem concedat, sua auctoritate feudi possessionem apprehendendi. nu. 98.

Inuestitura tantum consensus praeseferre non potest. 9.95.60.

Inuestitura dicens pro se & descendentiis, tale feudum dicitur generis & in illo non excluditur femina. 9.116.61.

Inuestitura facta, seruitus excludi, vel recusari minime possunt. 12.19.80.

Inuestitura tenor omnino obseruandus est, nisi vel mutatus, vel noua pacta monstrari possint. 12.21.80.

Inuestitura quando a se inuicem discrepant, tenor primarium inspicere & attendi debet, non etiam posteriorum 9.162.64. Nec persequentem prima aliter derogari potest, nisi de consensu Domini & Vasalli expresse dicatur. ibid. num. 163.

Inuestiturae nouas habens, antiquas non tenetur ostendere. 12.2.78.

Interusurii ratio ex personarum qualitate haberi solet. 57.7.344.

Inuicis nemo ad edenda aduersario suo documenta, instrumenta, seu privilegia compellendus. 28.63.229.

Iudex ordinarius de iure ciuili arbiter esse non potest 19.45.159. Dixerim tamen, secundum aequitatem Canonicae, statutum reperitur. nu. 46.

Iudex aequitatem praeculis habere debet. 11.33.74.

Iudex questionem hic contentas facti, non admittit. 14.87.92.

Iudex, licet partes ad concordiam reducere possit, tamen ad eam non potest cogere. 17.185.149. Neque callidis persuasionibus inducere debet. ibid. num. 188.

Iudex post conclusionem in causa, etiam dubia mouere potest. 38.15.289.

Iudex appellationis non cognoscit, nisi de eo, de quo cognouit Iudex causa principalis. 46.8.307.

Iudex, qui verisimiliter peieraturo iuramentum deserit, homicida dicitur. 36.8.284.

Iudex, qui iuramentum verisimiliter peieraturo deserit, homicida est. 17.203.151.

Iudex ex officio in casu, quo quis vltra dimidium lesus est, rescindere debet contractum. 29.166.

Iudex causa appellationis regulariter non cognoscit, nisi de eo, de quo cognouit Iudex causa principalis. 25.76.191.

Iudex de causa expeditione, non semel tantum est requirendus, sed utile & necessarium est, ut protestatio saepius fiat. 9.39.159.

Iudex in pronuntiando merito veritatem sequi debet, nec vlla cautela id effugi potest. 19.56.161.

Iudex simul & semel propter contrarietatem super exceptione incompetenciae & causa principalis pronunciare non potest. 19.62.161.

Iudex, elapso termino, pronunciare debet, aliquem contumacem, & non amplius audiendum. 61.18.350.

Iudex non supplet ea, quae sunt facti, nisi ipsi sint nota tanquam iudici, ut puta, quia scripta. 24.25.177.

Iudex pronuntiando, bene vel male appellatum, simul etiam condemnare potest non condemnatum, si natura litis & causa hoc ipsum exposcat. 25.81.191.

Iudex appellationis succedit iudici primo, ita ut omnia, quae primus iudex facere potuit, & debuit, ipse potest & debet. ibid. n. 82.

Iudex in his, quae sibi, ut iudici manifeste constant, propriam sententiam, id est, ius litigantibus reddere potest. num. 83.

Iudex a quo iniurias & contentiones a communi litigantium culpa subinde exortas, mutua compensatione componere potest. 58.3.345.

Iudex certis ex causis, omisis probationibus ad sententiam procedere potest. 58.4.345.

Iudex ignorans, si quid impossibile praecerit, valet quidem praecipuum mero iure, ope vero exceptionis, vel per restitutionem in integrum rescinditur. 24.9.175.

Iudex in vitimis voluntatibus, quae fuerit defuncti sententia non aliter, quam venator leporem, indagare debet. 14.241.102.

Iudex in pronuntiando Reorum voluntatem, cum perspicua

I N D E X.

- cua sit, potius, quam verba scripta sequi debet.* 14. 143.
 96.
- Iudex bonus pupilli virilitate arbitrari debet.* 52. 77. 327.
- Iudex ex certis coniecturis & praesumptionibus exceptionem nullitatis malitiose, ob differendam executionem oppositam, ex officio reuocare potest.* 3. 14. 12.
- Iudex, quando post litem contestatam, super grauaminaibus per generalia submittitur, referendo se ad acta notorium inducentia, eo, quod nihil noui contingant, tunc talia grauamina, causa cognita, nec ad respondendum, nec ad probandum admittit. Et ita in Camera magis receptum est.* 51. 7. 318.
- Iudex propria auctoritate, vel inspectione executionem expedire potest, vel duos bonos aestimatores mittere.* 4. 38. 24. vel partes eligere possunt aestimatores, vel arbitratores. *ibid.*
- Iudex ex actis, non ex conscientia priuata iudicare debet.* 3. 11. 19.
- Iudex propter non scripta acta, in causa tam graui, in expensis litis, & interesse parti, vel multam fisco applicandam condemnandus venit.* 25. 48. 188.
- Iudex circa modum in iudicando primo videat, quis possideat & quantum, deinde videat circa proprietatem, & vnicuique assignet, quod suum est, & terminos signat.* 25. 109. 194.
- Iudex super nullitate, & ipsis meritis cause principalis pronunciare, id est, sententiam nullam, & partem non fouentem iustitiam condemnare potest.* 25. 55. 189.
- Iudex appellationis ex quo succedit iudici a quo, cum omnibus pertinentiis, & qualitatibus debet succedere, vt sic subrogatum naturam subrogati reuoluat.* 25. 134. 195.
- Iudex in hoc casu non potest cognoscere, nisi praescriptio immemorialis allegetur.* 11. 105. 78.
- Iudex cuncta rimari debet, vt parti sine culpa sua laboranti, vel circa probationes periclitanti subueniatur.* 49. 42. 314.
- Iudex debet esse discretus, vt vel ex variis circumstantiis, iure approbatus praesumat possessionem tanquam ex iure suo existere, vel cogat probari, quod Dominus pariebatur cum vti iure suo sciens.* 25. 104. 193.
- Iudex in puncto appellationis, quando causa non est deuoluta, non potest pronunciare: Ratio, quia non est fundatus in iurisdictione.* 51. 11. 318.
- Iudex ex officio nullo opponente, agentem, vel excipientem, vbi eius non interest, repellere potest.* 47. 23. 309.
- Iudex incompetente exceptione licet iudicialiter opposita sit tacite eam reuocare videtur, procedendo ad vltiora, postquam de ea plene cognouit.* 43. 11. 303.
- Iudex viam mitiorem, per quam ius non maneat peremptum, eligere debet.* 50. 2. 316.
- Iudex maxime circumspectus esse debet, ne pars praesumptiuam aliquam responsione grauetur.* 55. 3. 338.
- Iudex diuersis probationibus ad vnum tendentibus, vel etiam singularibus testibus, quando fidem habere possit.* 1. 55. 6.
- Iudex, si est ignorans impossibilitatis, eius praescriptum & sententia valet, saluo tamen restitutionis beneficio.* 27. 254. 223.
- Iudex ex virtute clausulae salutaris, officium suum impartiri potest.* 27. 192. 218.
- Iudex maxime vigilare debet, vt consuetum ordinem iudiciorum, tanquam normam praescriptam obseruet.* 28. 25. 226.
- Iudex, aut ratione generalis officii iurisdictionem ordinariam habet, eamque retinet.* 30. 4. 241. aut ab initio non habet ordinariam. *ibi.* num. 6. 242.
- Iudex est potissima pars & fundamentum, Dux & Imperator iudicii dicitur.* 28. 3. 225.
- Iudex pronuncians, siue bene, siue male, semel functus est officio suo.* 39. 9. 290.
- Iudicis inferioris iurisdictione per appellationem ad superiorem suspenditur.* *ibi.* num. 18.
- Iudex non nisi ex magna causa, partem ad exhibendum sua instrumenta, qua penes se habet, cogere debet.* 28. 64. 229.
- Iudex, reiecta exceptione negante actori ius agendi ad finem, omnem operam & oleum, in discutiendo negotio principali perdit, & litigantes in ambus sumptibus, cum maxima iactura aggrauat.* 28. 29. 227.
- Iudex ex iusta causa cautionem omittere & remittere, nec non cauere iubere potest.* 34. 27. 280.
- Iudex nisi fuerit imploratus, cur non patiatur officium suum.* 34. 29. & 30. 280.
- Iudex quod facit, aut decernit, id recte & rite factum dicitur.* 52. 138. 331.
- Iudex in Camera litium finiedarum gratia, magis secundum equitatem quam rigorem iuris iudicare debet, & ex officio supplere, quoties ob defectum alicuius solemnitatis iudicium deficeret.* 52. 25. 323. Ratio. *ibid.* num. 26. pag. 323.
- Iudex, qualem & quantum curam, diligentiamque circa furiosos gerere debeat.* 52. n. 32. 33. 34. & 35. 323.
- Iudex cito pronuncians, non praesumitur bene iudicasse.* 38. 14. 289.
- Iudex super exceptione litis ingressum impediendo, non pronuncians iusto tempore, hoc est, ante litem contestationem, partem grauat, vt iuste appellare possit.* 28. 3. 227. Huius extensio qua. *ibidem.* num. 33.
- Iudex si ignorat appellationem, sine metu attentatorum procedere potest.* 39. 20. 291.
- Iudicis praesentia excludit beneficium L. 2. C. de rescind. vendit.* 17. 86. 139.
- Iudicis officium in appellatione est, tantum pronunciare, bene, vel male iudicatum.* 25. 78. 191.
- Iudicis officium tempore triginta annorum durat.* 8. 34. 47.
- Iudicis officium est latissimum, competitq; ex mera equitate, vbi obligatio deficit.* *ibi.* num. 34.
- Iudicis officium in rem scriptam est, quoties equitas distat, vt detur in successorem.* 31. 30. 269.
- Iudicis officium in hoc iudicio requirit, vt lis praedat.* 30. 407. 267. Rationes eius. *ibid.* n. 408. 409. & 410.
- Iudicis officium non praesupponit obligationem.* 31. 6. 268. Ad Iudicis officium spectat providere, ne fraudes committantur. 31. 48. 270.
- Ad Iudicis officium pertinet curare, vt finis litis imponatur.* 38. 3. 288.
- Iudicis arbitrio relinquuntur ea, qua certa sub regula claudi non possunt.* 28. 46. 228.

I N D E X.

Judex in dubio debet pronunciare, quod appellatio causam deuoluat. 25.90.192.
 Iudicis auctoritas & decretum supplet defectum 52.50. 325.
 Iudicis auctoritas efficit licitum, quod alias est illicitum. 52.146.332. Eiusque officium est latissimum. ibid. nu. 147.
 Iudicis pœnam arbitriariam non immerito incurrit, qui in diuersis tribunalibus aduersarium suum exagitat. 28.14.226.
 Iudici pars illa, qua minus onerosa est, vtrique litiganti, & per quam vtrique consulitur, semper eligenda est. 38. 7.288.
 Iudici non creditur, nisi quatenus eius allegata in actis deprehendantur. 17.181.149.
 Iudici, si coram eo testamentum, vel donatio, vel alius actus insinuat, quid faciendum. 1.58.6.
 Iudici quoties ex actis Rei veritas liquet, illa Theoria permittitur, vt iam in iure, quam in factis suppleat. 25. 125.195.
 Iudici bono incumbit, Rei publice interest, litium materiam amputare. & precauere, ne lites in immensum crescant. 45.10. & 11.306.
 Iudici, vt suppleat possit, quando dicatur notum esse. 25. 85.192.
 Iudici, aut testi moribundo, deponenti, se malam tulisse sententiam, aut falsum tulisse testimonium, non creditur, nec alius prauddicat. 32.33.276.
 Coram Iudice non volens respondere, habetur pro negante, vel consentiente, secundum quod ei magis est prauddicium. 43.27.303.
 Iudices, Affessores, & arbitri, finito officio, in causa principali testes satis idonei non sunt, sed suspecti. 1.33.4.
 Iudices seculares non habent cognitionem super spiritualibus rebus & personis. 3.2.11.
 Iudices prouincie Leodiensis, omnes territorii leges & consuetudines in pectoris scrinio reconditas habent. 3. 107.19.
 Iudicare qui potest, sola facti veritate inspecta, iudicat tanquam Deus, secundum suam conscientiam. 8.47. 48.
 Iudicatio huius presentis causa consistit in eo, An ei interlocutorie in totum, vel aliqua ex parte sit satisfactum. 27.244. & 246.222.
 Iudicatum non potest dici ab eo, qui iudicandi ius non habet. 25.12.195.
 Iudicatum dici non potest ab eo, qui ius dicendi non habuit. 28.4.225.
 Iudicium finium regundorum cur duplex. 25.91.192.
 Iudicium possessorium quando, & quando petitoriu com- petat. 14.181.99.
 Iudicia petitoria in rem, illi, pro quo, siue contra quem indicatum, ius, veluti domini ac proprietatis, vel tribuunt, vel denegant. 30.153.250.
 In Iudiciis non facile habetur ratio interesse, lucri cessantis. 22.32.168.
 In Iudiciis maxime initium spectandum est. 24.19.176. & seq.
 In Iudiciis mitius, quam in contractibus agendam. 24.7. 175.
 Iuramentum prestitum est seruandum. Et iuramen-

tum illud, quod absque interitu eterna salutis seruari potest, de iure Canonico valet. 19.8.156.
 Iuramentum, vbicumque etiam contra semiplene probantem, est presumpcio aliqua, etiam leuissima, nunquam semiplenam habenti probationem deseruit. 32. 18.273.
 Iuramentum non est vinculum iniquitatis. 14.386.117.
 Neque iuramentum interueniente dolo obligat cum effectu. ibi. num. 387.
 Contra iuramentum veniens acrius punitur, quam veniens contra fidei praestationem. 14.394.118.
 Iuramentum corporaliter prestare maius reputatur, quam fidem promittere. ibi. num. 395.
 Iuramentum prestitum, licet a dolo, non tamen a culpa & negligentia quoque excusatur. 27.87.212.
 Iuramentum in transactione iurata, si enormissima lesio adest, non valet. 14.318.111. Imo sine relaxatione auditur. ibi. num. 319.
 Iuramentum ab Episcopo prestitum, quod inconstituto Romano Pontifice, res Ecclesie alienare nolle, quomodo intelligendum, & in quibus casibus. 3.64. 16.
 Iuramentum ad non cogitata non extenditur. 27.120. 214.
 Iuramentum ratione doli & enormis lesionis facile remittitur. 14.391.118.
 Iuramentum reale, & fidei praestatio plerumque equiparantur, praestatio autem facilius relaxatur, quam iuramentum. 14.393.118.
 Iuramenti praestatio hoc casu quare non possit tolerari. 17.202.151.
 Iuramenti remissio in testibus quare valeat. 26.2.198.
 Iuramenti vinculum, cum sit spirituale, non transit ad heredes. 41.3.296.
 Iuramenti natura est, confirmare, quod actum, & non ad aliud extendere. 7.29.42.
 Iuramento non aliter locus est, quam cum de animo iurantis non constet, nec per alias probationes constare possit. 17.198.151.
 Iuramento patris in modicis, in ratione reddenda statuitur. 32.37.277.
 Iuramenti calumnie tacita remissio valet. 17.146.146.
 Iurisdicctio etiam propter causa continentiam fundatur. 25.45.188.
 Iurisdicctio, cum bonorum vniuersitatis, vel incolarum proprietate, eorundemue administratione nihil commune habet. 13.12.81.
 Iurisdicctio quando regulariter prorogatur. 3.11.12.
 Iurisdicctio Camera, tanquam mediate superior omnium partium ex iure communi etiam ob cause continentiam non diuidendam, fundatur. 28.79.230.
 Iurisdicctio Camera ex constitutione pacis publicae, nullo fori priuilegio refraganti, regulariter subiicitur. 16. 6.124.
 Iurisdicctio iudicis secularis in spiritualibus, non sacramentalibus (qua ibid. vidend.) prorogari potest. 3.13.12.
 Iurisdicctio inde prorogari videtur, si aduersa pars non contradicit, sed simpliciter respondet, & patitur in super testes examinari. 25.58.189.
 Iurisdicctio ex remissione Imperatoris fundata, quia excipit a iurisdicctionem ordinariam. 30.1.141.

I N D E X.

- Iurisdictionis defectus sententiam nullam solet efficere.* 25. 121. 195.
- Iurisdictionis defectus est maximus.* 28. 2. 225.
- Iurisdictionem Camera ipsa partes prorogare possunt, imo & ipse quoque Index.* 19. 14. 156.
- Iurisdictionem femina in seudo tenere & exercere possunt.* 9. 138. 62.
- Ad Iurisdictionem fundandam, diuersa summa coniungi, & census, siue pensiones cum sorte cumulari possunt.* 46. 4. 306.
- Circa Iurisdictionem huius casus fundandam, triplex iudicandi via consideranda venit.* 25. num. 72. 73. 74. & 75. 191.
- Iura antiqua pacis publicae violatoribus grauissimas poenas comminata sunt.* 16. 13. 124. Imperii vero Constitutio quam poenam ipsis comminetur. ibid. num. 14.
- Iura communia, in hoc casu, partim loquuntur de nobilibus ex dignitate, partim de militibus castra sequentibus.* 30. 86. 246.
- Iura partium per instantiarum varietatem non mutantur.* 19. 72. 162.
- Iura plura cum concurrunt in persona vnius, perinde est, ac si concurrerent in personis diuersorum.* 30. 187. 252.
- Iura plerunque rusticis & illiteratis hominibus, ob imperitiam & rusticitatem obuenire solent.* 17. 129. 144.
- Ius actus consuetudine potius, quam praescriptione acquiritur.* 11. 63. 76.
- Ius agendi quando 30. annis praescribitur.* 11. 45. 75.
- Ius agendi, deficiente titulo, etiam longissimo tempore.* 30. 40. 50. vel 60. & plurium annorum non praescribitur. ibi. num. 46.
- Ius atq; causa prohibentis semper potior habenda.* 16. 33. 125.
- Ius alicui quaesitum, nec priuata, nec publica auctoritate auferri potest.* 52. 30. 323.
- Ius collectandi de consuetudine Germania, reo nostro, vt Principi Imperii, propter regalia competit.* 30. 136. 249. Item de iure communi. num. 137. Atq; de iure speciali ex recessibus Imperii. nu. 138.
- Ius collectandi pertinet ad regalia.* 30. 216. 254.
- Ius commune, quando aduersatur praescribenti, tunc requiritur titulus, nec sufficit bona fides, etiam longissimi temporis praescriptione.* 11. 47. 76.
- Ius commune eandem Principi tribuit potestatem in suo territorio, quam Imperatori in imperio.* 30. 137. 249.
- Ius ex N. renuntiatione suspensum, in nepem transiit potuisse, & transmissum esse, vnde patet.* 7. 54. 43.
- Ius idem statuunt Dd. in quocunq; constituyente debitum alienum quod in fideiussoribus, qui se principales debitores constituunt.* 22. 7. 166.
- Ius, cui ex pacto quaesitum est, is onus probandi per certas, non ambiguas clausulas de quibus se cogitasse asseruit, subire debet.* 14. 347. 114.
- Ius collectarium tollitur per non usum, spacio 40. annorum.* 30. 119. 248.
- Ius non transmittitur ex obligatione, cuius conditio deficit.* 52. 139. 321.
- Ius immunitatis iure communi cuius competit, quamuis sit contra ius commune.* 30. 217. 254.
- Ius negatiuum quando possit praescribi.* 25. 22. 186.
- Ius piscandi opitioni, vel Der Schäferen non iure feruitatis, vel alio titulo absoluto saltem competit, vt alii cuiilibet illius loci incolae.* 13. 2. 80.
- Ius piscandi, quo tempore opitioni, vel Der Schäferen competat.* 13. 3. 81.
- Ius piscandi, nostri casus, numero loco & excessu.* 52. 11. 12. & 15. 185. Sed quoad locum dupliciter, scilicet, iuxta *Vertrag vnd Anweisung*, vel secundum *Augenschein*. num. 14.
- Iura piscandi sunt seruitutes reales.* 25. 17. 186.
- Ius piscui, quod actores reis facentur, vnde colligatur.* 2. 38. 47.
- Ius in spe ex istens, non consideratur quoad agnatos.* 29. 41. 235.
- Ius reciprocum excludit sinistram suspensionem & praesumptionem mala fidei.* 11. 29. 74.
- Ius praesentationis ad nepotes fratrum se non extendit.* 1. 11. 3.
- Ius scriptum nobilius est, iure non scripto, quia est antiquius.* 30. 46. 243.
- Ius sibi dicere, atq; vindictam sibi sumere, nemini permittitur.* 16. 23. 125. Quod tamen propter indignitatem in quibusdam casibus limitatur. ibi. num. 24.
- Ius sibi dicere, vindictamq; sibi sumere, quare nemini liceat.* ibi. num. 25.
- Ius vel seruitus piscandi discontinuam habet causam, cui tempore immemoriali, licet praescribens non habeat titulum, praescribitur.* 25. 21. & 65. 186. & 190.
- Ius piscandi in hoc nostro casu dupliciter in Cramone consideratur.* ibi. num. 22. 186.
- Ius strictum, est sepe inimicum equitati.* 11. 32. 74.
- Iuris quod est in parte, idem est in toto, vbi est eadem ratio.* 9. 87. 59.
- De Iuris notorio defectu, siue de non iure petentis, quando locum habere videatur.* 39. 12. 290.
- Iuri offerendi licet regulariter praescribatur.* 41. 28. 298. hoc tamen fallit. ibi. num. 20. 31. 32.
- Iure communi regulariter, summarie & executive, etiam lite pendente, attentari potest.* 30. 266. 256.
- De Iure communi fines late accipiuntur.* 14. 349. 114.
- De Iure alterius nemo excipere potest.* 19. 79. 163.
- Iure familiaritatis, vel facultatis, que sunt, quasi possessionem nunquam inducunt, sic neque praescriptionem efficiunt.* 25. 105. 193.
- Iurium incorporalium causa potius continua, quam discontinua, quia competunt, & animo continuo retinentur.* 30. 219. 254.
- In Iuribus incorporalibus, vsus cum patientia aduersarii ad possessionem inducendam concurrere oportet.* 30. 169. 251.
- Iuri naturae & equitati conuenit, vt commodum sequatur cum, qui sentit onus.* 14. 133. 96.
- De iure retractus & iure municipalis, in hoc casu agitur, quo fratres & sorores, eorumq; filii admittuntur ad redimendum.* 60. 1. 347.
- Iusurandum non potest remitti consuetudine.* 1. 68. 8.
- Iusurandum accedens pactum magis corroborat & adstringit, & in heredem deriuat.* 7. 11. 41.
- Iusta causa, vt alicui ius quaesitum tertio tollatur, dicitur fauor publicae utilitatis, non priuatae, cuius gratia a regulis Iuris communis receditur.* 29. 26. 234.

I N D E X.

K.

Rlingenbergscher Ordnung dispositio. 11. 97. 77.

L.

Lesae maiestatis crimen, vt quis notorie commississe dicatur, quae requirantur. 28. numer. 83. cum subseq. pag. 231.

Lesio est proxima causa restitutionis, & non minoremis. 24. 67. 180.

Lesio enormis quando existit, reductio nulla cautela effugipoteest. 19. 44. 159.

Lesio & praesudicium tertii spectandum est. 29. 24. 234.

Lesio enormissima ex re ipsa contingens, & dolo ex proposito comparatur. 14. 198. 100.

Lesio enormis, ex qua Ecclesia venit restituenda. qualis debeat esse. 14. 373. 117.

Lesio rerum vnde processerit. ibi. num. 374.

Lesio iudicata & enormis praesumitur ex inaequalitate quot. num. 16. 42. 341.

Lesio, qua specij. e probari debet, nō praesumitur 14. 108. 94.

Pro Lesione parua, non datur restitutio Ecclesiae. 14. 109. 94.

Lesio quaeenam sit enormis, hoc casu arbitrarium est. 8. 81. 49.

Lesio quando est modica, non datur petitio reductionis. 8. 72. 49. Sic etiam quando arbitratores sunt electi, tanquam boni viri, habito respectu ad eos, non ad alios. ibi. num. 73.

Lesio in hoc casu, quod sit modica, vnde colligatur. ibi. nu. 74. 75. 76. 77. & 80. pag. 49.

Lesio dici nequit, quādo nihil admitti potest. ibi. nu. 78.

Lesio re ipsa & iniquitas vbi in obligationibus apparet non habet locum Auth. Sacramenta puberum. 14. 388. 117.

Lesio transactionis probari debet tempore contractus. nec valet. si post. 14. 329. 111. Ecclesia restituitur, aut transactio rescinditur. ibi. num. 330.

Imo nec prae metu vltra dimidium iusti pretij. num. 331.

Lesionis enormissimae definitio qua. 14. 225. 226. & 227. 101.

Ad Lesionem probandam omnino requiritur, certā qualitatem exprimi. ibi. num. 228.

Lesione enormi existente, nō obstante facta renuntiatione reductio ad arbitrium boni viri, & recursus ad superiorem permittitur. 19. 42. 159.

Laudemii quora secundum tempora mutatur. 30. 285. 299.

Ex lectione sola non praesumitur instructio sufficiens. sicut ex plena totius facti cognitione, seu examinatione. 17. 127. 144.

Legatione pro ciuitate si quis functus est, aequissimū est, vt restituatur siue procuratorem habuerit, siue non. 24. 4. 176.

Legitimatō cum consensu Domini feudi scilicet, valet, vel legitimans sit directus Dominus feudi. 29. 63. 236.

Legitimatō est fauorabilis. 29. 39. 235.

Legitimatō ipsa, vel actus legitimationis non facit aliquid legitimum, sed ipsa lex. 29. 47. 235.

Legitimatō in hoc casu, quare super feudo non debeat in-

uestiri neque in eo succedere. 29. num. 62. 64. 65. 68. 69. 70. 72. 73. pag. 236.

Legitimatō quare in Emphyteusi non fiat habilis. 29. 58. 236.

Legitimatō per legitimationem vere, non ficte fit legitimus & in omnibus pro filio reputatur. 29. 42. 235.

Legitimatō non assumitur in assessores. 29. 66. 236. Contrarium. 67.

Legitimatō & legitimi, omnino in successione exaequati & par ipsorum in hereditatibus conditio. 29. 52. 235.

Legitimatō esse plus est, quam adoptatiū, & quare. 29. 54. 235.

Legitimatō testamentum rumpit vt legitimus. 29. 48. 235.

Legitimatō promissum, etiam legitimatō erit. 29. 49. 235.

Legitimatō legitima causa qua. 29. 71. 236.

Legitimatō dicuntur sui, nec debent esse dissimiles legitime natis. 29. 45. & 46. 235.

Legitimatō sicut debetur legitima in bonis allodialibus, ita etiam legitimatō. 29. 47. 235.

Legitimatō à tempore legitimationis, sunt vere legitimi. 29. 59. 236.

Legitime quod factum, non facili retractari debet. 24. 38. 178.

Lex conuentionis est interpretanda, ne iniustum aliquid & ratioi contrarium inducat. 14. 285. 106.

Lex Cornelia, vt quis homicidij reus agatur, dolum eius, qui commisit, subesse vult, adeo vt lata culpa hic dolo minime aequiparetur. 16. 49. & 50. 128.

Lex ipse significas, de quali dubitante intelligenda. 17. 150. 146.

Lex omnis dicat benigne id praestandum, quod sibi non nocet & alteri prodest. 11. 31. 74.

L. quisquis ad l. Iuliam maiestatis, est sedes ordinaria & fundamentum exceptionis reorum est, eademque lex in iure à DD. in varios diffunditur intellectus n. 48.

L. Senatus censuit. 14. de accusat. communiter non limitatur, nisi vna pars ciuiler, alia criminaliter agat quod fieri potest. 26. 39. 200.

Lex specialiter cum quid requirit renuntiatō generalis non sufficit. 17. 34. 135.

Lex vacuatis, C. de decurion. lib. 8. 10. omnium immunitatum priuilegiis expresse derogat 30. 192. 253.

Lex vbi non distinguit, nec nos distinguere debemus. 35. 6. 28.

A lege quod inducitur, ius dicitur etiam esse. 29. 44. 235.

Legum Correctio est vitanda. 14. 261. 104.

Leges de falsi cognitione loquentes, plerumque de instrumentis in iudicium prolatis loquuntur. 17. 102. 141.

Leges indigne laesis, suum auxilium non denegant. 14. 366. 116.

Leges propter fructuum incertitudinem patiuntur, vt creditor fructus pignoris habeat tanquam periculi pretium, quibus in omnem euentum contentus esse debet. 41. 51. 299.

Leges semper vna eadēq. voce etiam delectu personarū remoto, aduersus vnumquemq. vim suam obtinere solent. 16. 9. 124.

Libellus ineptus quib. modis sustinendus. 25. 62. 189.

- Libellus pro commodo libellantis est interpretandus.** 30. 273. 257.
- Libellus qualis est in causa principali, talis est in causa appellationis.** 25. 80. 191.
- Libellus quacunq; tantum ratione interpretari potest, vt sustineatur elaborandum est, etiamsi verba prorsus forent improprianda. & maxime, quoties de causa iusticia apparet.** 25. 126. & 127. 195.
- Libellus seu grauamina, quando causam appellationis partem concernunt, vel illam iustificanti statim sunt reicienda.** 15. 1. 183. licet in principali iustam causam habeat. ibi. num. 2.
- Libellus qualis est in causa principali, talis est in causa appellationis.** 46. 7. 307.
- Libellus regulariter ineptus dicitur, quando ex eo non concluditur ius agendi.** 31. 8. 268.
- Libellus semper ad commodum libellantis interpretandus est.** 19. 69. 162.
- Libelli conclusio, hic actionem in factum ex interdicto, vt possideris praesupponit.** 30. 150. 250.
- Libelli conclusio imprimis obseruanda, quia ampliat & declarat actionem intentatam.** 30. 11. & 268 pag. 242. & 257.
- Ex Libelli conclusione, an possessorium, an petitorium, an vero vtrumque iudicium deductum, cognoscendum est.** 30. 12. Inque quantum procedat id. nu. 13. 242.
- Libelli conclusione ponderata, quid inde appareat.** ibi. num. 15.
- Libelli mutatio non permittitur post litem contestatam.** 25. 30. 187.
- Libelli petitio inspicienda.** 30. 411. 267.
- Libelli tota vis, licet in conclusione vel petitione, tanquam in cardine versetur, & ex iis actio regulariter sit metienda, tamen clausularum salutarium subnixi administrandis, potius ius partis ex actis resultans, praeculis habere quam libelli petitione superstitionem allegare debemus.** 25. 129. 195.
- In Libello semper attendendum, non quid narretur, sed quid concludatur.** 30. 269. 257.
- Libelli conclusio restringit narrata ad ea, quae in conclusione petuntur: quia in conclusione stat modus agendi, substantialiter, ex qua conclusione libelli apparet, qualiter precedentia intelligantur.** 30. 30. 270. 271. 257.
- In Libellis & querelis petitio potissimum attenditur: & ad ea, quae in conclusione petuntur, narrata sunt restringenda.** 17. 100. 140.
- In Libellis & querelis, quoad personales actiones, ipsa causa ex qua actio formatur, attenditur.** 17. 96. 140.
- Liberationem qualiter debeat componi, vt valeat.** 27. 19. & 20. 207.
- Liberatio generalis per se odiosa est, & ad ea, ex quibus magna resultat lesio & inaequalitas, extendi non debet.** 17. 159. 147.
- Per Liberationem generalem quis a dolo non videtur liberari, neque generalis renunciatio exceptionem doli & simulationis includit.** 17. 32. 135.
- Libertatis praesumptio vnde corroboratur.** 11. 5. 72.
- Libertas per non usum, non praescribitur.** 30. 131. 249.
- Libertas omnibus rebus est fauorabilior.** 5. 28. 28.
- Limitatio siue detractio sit, quoad species & particulariter.** 14. 335. 112.
- Limitata causa limitatum producit effectum, & ex clisio debet restringi ad eius causam.** 7. 40. 42.
- Limitata causa, limitatur effectus, etiam in bona fidei contractibus.** 14. 56. 91.
- Literas alicui tradens, ius omne, quod illi ex literis competit in accipientem transfert.** 17. 38. 136. Similiter & is, qui alicui instrumentum donat, actionem & res in instrumento contentas, donare censetur. numero 39.
- Literarum quarundam tenor.** 30. 340. 263.
- Ex Literis venditionis duplici ratione probatur, Hermannum defuncto fratre, exclusa filia ac sorore, in secundo successisse.** 9. 19. 55.
- Litigandi iustam causam habere videtur, plus re, vel qualitate conuentus.** 26. 57. 201.
- Lis de iure constitutionis siue ordinationis Camera, in contumacia rei absentis, pro contestata habetur, per interlocutoriam.** 56. 34. 341.
- Lis in prima instantia non contestata, neque in contumaciam pro contestata acceptata, tunc de causa ista, nec cognitio fieri, nec probatio institui, nec sententia ferri potest.** 25. 51. 189. Sim secus fieret, processus redderetur nullus. ibi. n. 52.
- Litis contestatio de stylo & ordinatione, in genere & in distincte iniungitur.** 52. 65. 326.
- Litis contestatio est de substantia iudicii & processus, etiam in possessoris iudiciis.** 56. 27. 341.
- Litis contestatio inducitur per responsiones.** 52. 60. 189.
- Litis contestationem, licet causa summarie de iure non requirant, hoc tamen procedit, quando constitutione aut statuto ita disponitur, aut causa simpliciter & de plano, committitur expedienda.** 52. 66. 326.
- Litis contestatio, in omni causa, in qua speratur certa sententia, necessaria est, licet ipsa causa debeat summarie expediri.** ibi. num. 67.
- A Litis contestatione, in Reff. imperij, de anno 70. solum punctus attentatorum & inhibitionis excipitur, vel eximitur.** 52. 68. 326.
- Litis contestatio omitti non potest, & actus qui mediate eam sequitur contestationis vim obrinet.** 25. 138. 196.
- Litis contestatio eadem, cum in Camera non iteratur, ex prescripto ordinationis, & stylo Camera, conclusio rescindenda, & partibus litis contestatio iniungenda videtur.** 52. 10. 322.
- Litis contestationis effectum habet rei negatio, ad postulationem verbalem actoris in continenti iudicialiter facta.** 52. 10. 322.
- Ad Litis contestationem impediendam Rei triplici exceptione vtuntur.** 53. min. 1. 2. 3. & 4. 334. tamen non releuant. ibi. num. 5. 6. & 7.
- Sine Litis contestatione vt procedatur, in rusticis tribunalibus plerumque moris est.** 52. 22. 322.
- Litis contestatione non est opus, quando causa concernit punctum iuris.** 52. 12. 322.
- Litis contestatio in omnibus causis, in quibus non requiritur libellus, omitti potest.** ibi. num. 14.
- Litis contestationis omisse reparatio, quae in secunda instantia facta est, extenditur etiam cum effectu ad instantiam Camera.** ibi. n. 16.
- Litigantium animus & intentio ex petitione & litis contestatione rectissime colligitur.** 25. 3. 184.

I N D E X.

Litigantium ius, etiam appellationis causa decisa, adhuc in incerto versatur. 25.4.184.
Litis definitio in hoc casu, quare differenda, donec de iure tertii appareat. 47.5.308.
Litis huius causa principalis qua. 34.15.280.
Litis pendencia impedit litis ingressum. 20.1.164.
Litem hanc huius causa, finaliter definiendam fore, ex quibus appareat. 53.nu.15.16.19.20. & 21.pag.335.
Litem ex litis prima materia surgere, nefas est. 25.114.194.
Lites ex litibus non sunt serenda, nec modus litium est multiplicandus. 25.115.194. Imo earum materia & fomes rescindenda. numero 116. Bonig, officio iudicis intrombit, vt lites minuat, & pro virili dirimat. numero 117. atque subditos laboribus, molestiis expensarum leuet. numer. 118.195.
Litium finem esse conuenit. 25.119.195.
Locus non hominem, sed homo locum sanctificat. 30.76.245.
Longi temporis requisita, vt bona fides articulari & probari debet. 25.31.187.
Longissima, & vltra memoriam hominum detentio, &c. habet vim tituli. 57.6.34.
Ex loquela hominis eius animus iudicatur. 14.80.92.
Litium vnum, & non duo peti possunt, nec audiendus est, qui petit interesse, ob rem sibi male traditam & solutam. 22.33.168.

M.

Magistratus Curatori ex causa, pro qualitate cura de bonis minorennis, sine furiosi, mercedem dare potest. 52.145. & 148.332.
Magistratus presentia omnem sinistram suspicionem excludit. 52.41.356.
Magistratus non presumitur ansam inhiandi alienis bonis prabere, vel fenestras, insidias struendi vite alterius, contra legem naturae aperire, sed potius easdem precauere. 52.42.324.
Magistratus solus sceleram vindex. ibi. nu. 43.
Magistratus inprimis incumbit, vt sine maligna suspicionem pupilli alantur, & educantur. 52.44.324.
Maiores quod fuerint, posteros quoque permansisse existimandum est. 30.176.251.
Mala fides, si constat de antiquiore possessione, presumitur in possidente. 25.42.188.
Mala fides presumitur per solum usum in rebus alienis, nisi aliquid, ex quo bona fides colligi possit, probetur. 25.106.193.
Mala fides defuncti in heredem & vniuersalem successorem transmittitur. 41.8.296.
Mala fides completam prescriptionem vitare non potest. 11.13.72.
Mala fides ex tituli defectu apparet. 11.51.75.
Mala fides, vbi ex titulo iniustus & inualido resultat, merito cessat a scriptio. 41.33.298. Inue qua mala fide, & in quantum hoc procedat. num. 34. 35. 36. pag. 298.
Mala fides indubitata, etiam regulariter tantum iudicis & coniecturis probari potest. ibi. num. 36. pag. 298.
Malam fidem presumitur habere, qui contra iura mercatur. 41.17.297.

Mandatarius de omni culpa, etiam leuissima, tenetur. 27.26.207.
Mandatarius ex mandato semel suscepto, non tantum de dolo & culpa leni, sed etiam leuissima tenetur. 24.3.178.
Mandatum generale si est datum, non presumitur speciale, nisi probetur. 17.182.249.
Mandatum duo continet, respectiue partitionem, aut cause allegationem. ibi.
Mandatum futura tantum respicit, & ad praeterita retrahi nequit. 30.143.250.
Mandatum quantumcumque generale, ad casum donationis non extenditur. 14.364.116.
Mandatum suscipiens quando videtur actum gerere nomine mandantis. 32.3.272.
Mandati poena, ob spretum iudicis praecipuum, tantum locum habet. 30.146.250. Cui competat. ibid. numer. 147. & 149.
De Mandato vxoris constare & presumi vnde liqueat. 26.64.65. & 66.202.
Mandata extra intentionem mandantis operari, vel extendi non debent. 24.21.177.
Mandata, licet quoad partem mandati, vires amiserint, tamen quoad iudicem, interim praecpta manent, vt nihilominus cotumaci bannitio, aut poena iniungi possit. 30.21.242.
Mandata sub & obreptione impetrata sunt nulla, neque tenent, neque in consideratione esse debent, etiamsi iuri fuerint consentanea. 24.1.175.
Mandata auocatoria, per que causa a iudicibus ordinariis auocantur, sunt odiosa, & cum aliqua iudicis ordinarii a quo, ignominia coniuncta. ibid. num. 2.
Mandata, vel rescripta per sub & obreptionem impetrata, non tantum nullius ponderis & momenti sunt, sed & omnia que inde consequuntur, etiamsi sententia fuerint. 24.4.175.
Marca seu territorii descriptio. 14.90.92.
A Marca iurisdictionali vitiosa est Reorum collectio. 74.220.101.
Marchia descriptio. 14.267.104. In propria vero considerata significatione, Marca sine Marchia qua. 14.269.105.
Marchiones limitum praprositi dicti sunt, quod aduersus hostes militarent. 14.268.104.
Meritus nomine vxoris recte agit quod ad bona dotalitia & paraphernalia, etiam sine mandato vxoris & sine cautione de rato. 26.3.198.
Maritus propriam vxorem flagellis aut fustibus cadens, pro huiusmodi iniuria cogitur vxori tantum dare, quantum tertia pars antenuptialis larguatis facit. ibi. numer. 7.
Maritus & agit, vxor id praescire presumitur. 15.24.121.
Maritus non ex sua persona, sed pro vxore & filiabus litem instituens, alia persona in eo casu reputatur, & ad agendum non admittitur. 15.33.122.
Maritus genus bonorum, que seruando seruari non possunt, etiam sine consensu vxoris alienare potest. 15.36.122.
Maritus in causa matrimoniali compellitur prestare alimenta lite pendente, nec dicitur attentatum. 39.25.291.
Maritus iure Saxonico, bonorum vxoris plenam administrationem habet. 15.13.120.

I N D E X.

- Maritus in bonis paraphernalibus procurator censendus.* 15.16.120.
- Maritus in quibus bonis vxoris absque mandato procurator esse nequit, illa bona extra dubium, etiam alienare non potest.* 15.18.120. Et quatenus hoc obtineat. *ibid.* num.19.
- Maritus licet sine mandato possit agere, non tamen sine speciali mandato de praxi Camera, substituere potest.* 26.62.201.
- Maritus de paraphernalibus cum dote non traditis (que receptilia vocantur) sine mandatis vxoris agere nequit.* 26.63.201.
- Maritus dicitur coniuncta persona cum vxore.* num. 67. 202.
- Maritus vxori egrotanti medicum non adhibens, amittit lucrum dotis.* 26.32.200. *idem* prestat expulsio ex domo, quia equiparatur male tractationi. n.33. Item, quando egrotam verberat. 34.
- Maritus quando negat eam esse vxorem suam, amittit ius suum.* 26.35.200.
- Maritus putatiuus non lucratur dotem, vel partem eius, quam alias ex pacto vel statuto haberet.* 26.36.200.
- Maritum si postea bene tractat vxorem, non amittere dotem, qui intelligendum.* 26.44.200.
- Masculi & femine quoties generaliter vocantur, ordine successiuo vocati intelliguntur, in concursu vt mares feminis preferantur.* 9.140.62.
- Masculi vniuersaliter, & feminae filie in re certa heredes a patre instituta, & omnes inuicem substituta, sorores fratribus videntur substituta, tam de mente testatoris, quam etiam legis.* 59.12347.
- In Masculorum & feminarum concursu, femina a masculis semper excluduntur.* 9.29.55.
- Mater licet ratione dominii non possit alienare, tamen ratione obligationis valet contractus, & si filius ratificat, contractus subsistit.* 17.132.144.
- Materia super qua fit transactio, dubia esse debet.* 17.88. 139.
- Medium deuoluenda causa, & iurisdictionis fundanda, est legitimum tempus appellandi.* 43.25.303.
- Medium in hac appellationis causa, per quod peruenitur ad eum finem, non est curandum.* 25.89.192.
- Mendacium nocet priuilegio.* 24.3.175.
- Mendacium vel falsa persuasio, quando causam dat contractui, non villo modo valet, quod inde secutum est.* 24.6.175.
- Mentiendi improbitas nemini prodesse debet, vtcunque aliquandiu relata fuerit.* 24.13.176.
- Mens si est certa, non curatur interpretatio a mente aliena.* 14.275.105.
- Mens contrahentium, & ratio contractus ipsorum, pro vno eodemque habetur.* 14.166.98.
- Mentis nostra nullum est maius testimonium, quam verborum inspecta qualitas.* 14.82.92.
- Mentem suam quis verbis, siue rebus ipsis declarans, nihil interest.* 15.23.121.
- Meritorum expressio facit, quod priuilegia in contractum transeant, nec vnquam reuocari possint.* 30.204. & 205.253.
- Metus presumitur inter dominum & subditum.* 5.62.33.
- Metus iustus quando fit, relinquitur iudicis arbitrio.* 17. 195.151.
- Metum in genere allegare non sufficit, sed de specie metus probandum est.* 17.82.138.
- Metu gestum, per spontaneum actum subsequentem ita confirmatur, vt amplius retractari nequeat.* 14.189. 99.
- Minor, licet ad aliquem actum communi iure vel constitutione legitimetur, non tamen in integrum restitutio sibi denegata intelligitur.* 14.392.115.
- Minor si transigendo ex verborum effusione damnum subeat per in integrum restitutionem ei subueniri debet.* 14.274.105.
- In Minoribus non solum miseria etatis, ad mediocrem penam iudicem inducit, sed & tora poena, ope saltem restitutionis sunt liberandi.* 16.53.128.
- Miserabilis persona agens, quando priuilegium eligendi forum habet. Secus vero si cognoscat de simulatione.* 5.69. 34.
- Miserabilibus prospicere, ad officium iudicis spectat.* 52.31. 323.
- Missus in reali actione in possessionem ex primo decreto, lucratur fructus post annum, & non ante.* 61.39. 351.
- Modicum propter magnum preiudicium non curandum, & iustas causas impediendi.* 44.9.304.
- Modus agendi substantialiter consistit in conclusione.* 17. 142.146.
- De Modo, quo impeditur appellatio, non curamus, cum effectum habemus.* 51.13.318.
- Montales homines regulariter in feudis non succedunt & acquisitum post votum religionis assumptum amittunt.* 9.150.63.
- Mora, in hoc casu, duplici causa purgari potuit.* 24.num. 52.53.54.55.58.59.60.61.62. & 63. pag.179.
- Mora & factum iudicis non nocet parti, quoad desertionem interpositae appellationis.* 19.38.159.
- De Mora commissa effectu vbi agitur, alterum intendi oportet.* 48.46.47. & 48.312.
- Moram posteriorem volenti accipere oblationem nocere, equum est.* 48.40.311.
- Morbus presumitur causatus, ex mala tractatione.* 26.31. 199.
- Mors loco iuramenti succedit, vinq. iuramenti habet.* 33. 29.276. Ratio eius. *ibid.* num.30.
- Mulier, etiam propter verbera, viro olim mittebat repudium.* *ibid.* numero 14. 275. quod tamen mutatum reperitur. *ibid.* num.15.
- Mulier in criminalibus de iure Canonico pro teste non admittitur, secus vero de iure Ciuili, praesertim, vbi veritas aliter haberi non potest.* 23.9.170.
- Mulier, sicut de iure communi alios contractus facere potest, ita & compromissum.* 19.3.155.
- Mulier iure Iustinianeo, lucrum donationis propter nuptias obrinet.* 26.10.198.
- Mulier vnica omni exceptione non maior, & pauper, licet per se semiplenam probationem non faciat, inducit tamen quandam probationem.* 23.22.171.
- Mulier regulariter in omni causa, exceptis testamentis, testari possunt.* 23.8.170.

I N D E X.

Mutari nihil, nec aliquid peti potest, quam ante fuit peti-
tium. 12. 10. 79.
Mutatio & variatio, in iudicialibus ante conclusionem
causa & definitivam facile permittitur. 49. 27.
314.
Mutatio non praesumitur, nisi probetur. Et quod non mu-
tatur, quare stare prohibetur. 30. 108. 247.
Mutatione persona mutatur privilegium, & conditio rei.
30. 94. 246.
Mutuum, licet esse debeat gratuitum, tamen hypothecatio
non vitatur, sed salua permanet. 57. 2. 344.

N.

Narrata huius actionis potius petitorum, quam possessio-
rum respiciunt. 30. 151. 250.
Narrata ultra vires petitionis non extenduntur. 30. 14. 242.
Narratio facti qua. 48. 1. 310.
Narratio qua non proportionatur conclusioni, vitiat li-
bellum. 31. 5. 268.
Natura non patitur, ut, qui ex imprudencia vulnus accep-
tit, ob hoc chirurgi manu destituatur. 14. 365. 116.
Natura cause, vel ratio, si facit, ut negotium apud Episcop-
um decidi nequeat, tunc per iudicem civilem proced-
dit. 3. 5. 11.
De Natura contractus societatis, tantum propria, non a-
liena, vel prius contracta debita veniunt. 27. 120.
214.
De Natura contractus societatis, tantum propria, non a-
liena, vel prius contracta debita veniunt. 27. 121. 214.
Ex Natura contractus retroditionis fundi veniunt tra-
ditio & precii solutio. 19. 27. 158. Suique natura divi-
dua sunt. num. 28. Quod tamen ex voluntate contra-
hentium limitationem accipit. ibi. num. 29.
Ex natura correlatiuorum sequitur esse terminum, ad
quem, ex cuius respectu dicuntur fines. 8. 37. 47.
Necessaria venditio generaliter non continetur in prohi-
bitione alienationis. 3. 59. 15. Et lex in alienatione
reru Ecclesiasticaru, pro homine interponit suum de-
cretum. ibi. num. 60. Ratio eius. ibidem.
Necessarium vix dici, vel imaginari potest, quod non si-
mul & vitale contineat. 3. 24. 13.
Necessitas est lex & legi non subiacet. 3. 63. 16.
Necessitas legi non subest, sed omnibus dominatur. 3. 58.
15.
Necessitas ex illicito actu, licitum plerumque facit. 52.
118. 330.
Necessitas & pia causa cessare faciunt praesumptionem do-
li. ibi. num. 120.
Necessitas mitigat rigorem iuris, facitq, ut teneatur, qui
alias non teneretur. 3. 76. 17.
Necessitas interpellationis & recusationis hinc inde sa-
ciende, non adeo requiritur. 30. 212. & 213. 254.
Necessitatis causa multa, qua alioquin sunt prohibita, ad-
mittuntur. 52. 117. 329.
Necessitate urgente, facilius quid fieri permittitur, quod
alias vix licet. 3. 36. 14.
Negationem suae positionem suam, nemo nisi semel reuo-
care & mutare potest. 49. 1. 313. Ratio. num. 2.
Negatoria datur Domino praedii, prohibenti alium vri
seruitute, vel volenti depellere inferentem vim, siue
seruitutem praedio. 5. 19. 27.

Negatoria quibus verbis proponatur, non refert. 11. 1. 72.
Negligens in rebus alienis quis esse non debet, nec potest.
27. 30. 207.
Negligentia & mora, ex impedimento nunciaturati Came-
rae interueniens, parti prauidicium creare non solet.
10. 2. 66.
Negligentia magna, culpa & dolo equiparatur. 27. 206.
219.
Negligentia arguitur in eo, qui, cum remediis oportunis
ad actum vri pisset, & id non facit. 24. 46.
178.
Negligentia nomine suspectis, aduersus sententiam per-
fugum denegari solet. 10. 30. 70.
Negligentia, vel culpa ratione, alleganti incumbit proba-
tio. 27. 11. 205.
Negligentiam alicuius commendare, nihil aliud est in effe-
ctu, quam manifestam negligentiam & culpam ap-
probare, & sic alterius negligentiam, suam propriam
facere. 24. 50. 179.
Nemo agere intelligitur, quod sibi periculosum, & dam-
nosum. 9. 86. 59.
Nemo existimandus dixisse, quod non mente cogitarit. Et
ex hominis loquela, eius animus iudicatur. 14. 245.
102.
Nemo praesumitur iura & libertates suorum pradiorum
iacitare, & alteri concedere. 8. 39. 47.
Nemo praesumitur ad illicita se conferre, & cum pericula
per dolum impetrare velle, quod sine periculo iure ob-
tinere potest. 9. 33. 56.
Nemo praesumitur suum iacitare. 14. 121. 96.
Nemo priuandus est suo iure & possessione, occasione ali-
qua, neve inde iniuriarum nascatur occasio, vnde iura
nasci debent. 30. 377. 265.
Nemo suum iacitare praesumitur. 23. 13. 170.
Nobilis si feudum cum plebeo habet commune, & nobilis
dominum offendat, tamen feudo non priuatur, quod
cum plebeo innocente habet commune. 30. 265. 256.
Nobilis quis vno loco potest esse, altero ignobilis. 30. 96.
246.
Nobilis quis iudicandus est ex antiquitate generis. 30. 42.
243.
Nobilis efficitur omnis, qui lateri Principis, permissu eius
adhaeret. 30. 57. 274.
Nobilem quem non faciunt mistiae, vel litera priuato-
rum, in quibus nobilium titulo ornatur, cum sint scri-
pturae priuatae, qua tertio non prauidicant. 30. 104.
247. Ita nec vulgi varium praconium & communis
opinio, quando iura improbant. nu. 105.
Nobiles in Francia, Sueuia, & ad Rhenum, a collectis vni-
uersalibus Imperii sunt immunes. 30. 162.
250.
Nobiles a muneribus patrimonialibus non sunt immunes.
30. 79. & 83. 245. 246. Quod tamen limitandum
ibi. num. 81. Sed controuertitur. nu. 82.
Nobiles a solutione collectaru excusantur. 30. 66. 245.
Nobiles quod non tribuant, quare non admittendum. 30.
88. 246.
Nobiles quidem ipsi de bonis iis, qua seruitiis suis non re-
dimunt collectis subiacent. 30. 92. 246.
Nobilitas attribuitur antiquitati, ideo omne feudum an-
tiquum nobile dici potest. 30. 43. 243.

Et feudum

I N D E X.

- Et feudum antiquum sapit nobilitatem, non autem numerum. 44.
- Nobilitas non nascitur in ictu oculi. 30. 45. 243.
- Nobilitas si ex feudis acquireretur, sequeretur, ut paupertas aliquem ignobilem faceret. 30. 77. 245.
- Nobilitas & quævis alia conditio personæ per samam recte probatur. 30. 256. 255.
- Nobilitas precio comparari non potest, quemadmodum scientia. 30. 106. 247.
- Nobilitas ex sola nominatione in literis insigniorum non dicitur acquisita. 30. 102. 247.
- Nobilitas, ut actores nostros ab onere contribuendi releuet, necesse est probent. 30. 68. 245.
- Nobilitas actorum in hoc casu etiam de officiis publicis apparet. 30. 59. & 60. 244.
- Nobilitas & immunitas der Böhner quibus probanda. 30. num. 304. 305. 306. & 308. 260.
- Nobilitatis dignitas plane ex iuris civilis, non nostra voluntate, sed à Principe paratur. 30. 100. 246.
- Nobilitatis dignitas est dativa, non nativa. ibid. num. 101.
- Nobilitatis & libertatis quasi possessionem, hoc loco, quæ confirmare videntur. 30. 301. & 302. 260.
- Nobilitatis possessorii actus varii quibus verificentur. 30. 288. & cum 12. subseq. pag. 259. & 260.
- Nobilitatem allegans, onus probandi subire tenetur. 30. 39. 233.
- Nobilitatem suam, in hoc casu, actores vnde probent. 30. num. 40. 47. 48. 49. 52. 56. 58. 63. 64. pag. 243. & 244.
- Nobilitatem actores nostri inde non probant, quod feuda mobilia teneant, eorumq; nomine seruitia prestent. 30. 70. 245.
- Nomen Amptn. anni in testamento non esse adscriptum id, cum non sit de substantia inscriptionis, non attendendum. 1. 38. 5.
- Non contradicens, sua taciturnitate videtur confiteri. 10. 19. 68.
- Non debet in consequentiam trahi, quod contra iuris rationes introducitur. 14. 315. 110.
- Non entis nulla sunt qualitates. 30. 20. 242.
- Non omnis moriens presumitur esse D. Iohannes Euangelista. 33. 32. 276.
- Non verbis, sed rebus vis & effectus tribuendus. 17. 194. 150.
- Nodus dubius, in hoc casu, circa nobilitatem oritur. 30. 87. 246. Resolutio eiusdem. ibi. nu. 89. 90. & 91.
- Nostri non amittimus, non vtendo, nisi per iustam præscriptionem. 14. 344. 113.
- Notarius, quod tantum Pontificius, cur hoc non considerandum. 10. 5. 66.
- Notarius sine commissione iudicis, testium dicta & iurata, ut fidem faciant, recipere non potest. 1. 49. 5.
- Notarii sæpe instrumentis inserere solent clausulas, quas ipsi nec satis intelligunt, neq; partibus satis declarant. 52. 5. 321. Vnde eiusmodi clausula nihil operatur, eiusq; ratio quæ. ibid. num. 6.
- Notorium alia probatione non indiget. 30. 41. 243.
- Notorium, si eius certitudo est penes partes, non releuat, secus si penes iudicem. 43. 9. 302.
- In Notoriis, Reorumq; confessione perspicuis, nulla alia partes iudicis esse videntur, quam in condemnanda. 16. 22. 125.
- Nonatio non presumitur, nisi probetur, nec creditur quis in sui inprimis dispendium animum suum, vel voluntatem mutasse, nisi de eo manifeste constet. 14. 130. 96.
- Nullitas si partium iura sunt clara, non attenditur. 25. 7. 184.
- Nullitas & iniustitia evidens & perspicua, sententiam nullam reddit. 25. 112. 194.
- Nullitas processum sequitur, si forma à partibus præscripta non seruetur. 8. 29. 46.
- Nullitas processuum & iudiciorum precedentium, in grauamimbus huius tertie partis, duplici modo obicitur. 3. 111.
- Nullitas, deserta annullatione, non deseritur. 43. 24. 303.
- Nullitas, quin iudex secunda instantia in hoc casu ad definitionem causæ recte procedere possit, quando & cur non existat. 1. 2. 2.
- Pro Nullitatis vitio asseuerando mouentur in hoc casu, 56. vt num. 1. 8. 9. 10. 15. 19. 21. 24. 25. 26. 31. 33. 35. 36. 37. 38. 40. cum 3. seq. pag. 339. cum 3. seq.
- Nullitatem & defectum iudicis malitiose obiciens, quasi calumniosus repellendus est. 3. 15. 12.
- Nullitates hic in Rotulo Rei aliquot deprehenduntur. 30. 139. 140. & 141. 245.
- Nullitates in Consistoriis Principum commissa, quando in Camera non attendantur. 56. 40. 341.
- Nullus duplici onere aggravandus. 30. 67. & 86. 245. & 246.
- O.
- Obiecta duo sunt Bromii, & quæ. 27. 7. & 10. 205.
- Obiectio quædam. 33. 28. 276. eiusq; solutio. ibidem. n. 29.
- Obiectiones actorum contra consuetudinem zu Umbstat/ qua & quot. 1. 30. 4.
- Oblatio rei debita facta, loco & tempore congruis, liberat ab interitu rei. 48. 39. 311.
- Oblatio vim solutionis habet. 19. 77. 162.
- Oblatio fieri dicitur loco congruo, quando fit in loco, in quo faciendæ est solutio. 48. 41. 311.
- Oblatio verbalis à debitore sufficit. 41. 15. 297.
- Oblatio partitionis quare recipi noluerit. 48. 52. 312.
- Obligatio oritur ex præstatione decem annorum. 5. 58. 32.
- Quod tamen pluribus modis limitatur. ibi. numero 59. & seqq.
- Obligatio restituendi, si vigore mandati, &c. est alterna, & sic vtrumq; tam vinum, quam precium est in obligatione restituendi, tunc electio consistit penes debitentem partitionem. 48. 44. 212.
- Obligatio sufficiens cum effectu intelligenda est, necessario precium rei interitus, in non recipientem obligationem remoueri debet. ibid. num. 45.
- Obligatio ad interesse siue propter moram. 6. 11. 38.
- In Obligationibus facti, regulariter succedit obligatio ad interesse. 6. 12. 38.
- Obligationis litera, siue instrumentum non facit fidem quoad extraneum, imo nec nocet, nec prodest extraneo. 5. 41. 29. Eodem modo, per locationem solam non probatur possessio, neque dominium, nec traditio possessionis. ibi. num. 42.
- Obligatio-

Obligaciones non sunt libera voluntatis, sed necessitatis. 30. 163. 250.
 Oblivio post longum tempus scilicet decem annorum praesumitur. 37. 24. 286.
 Obtrahere senn vnd Interthauen haben correlatiua sunt. 30. 376. 265.
 Obscuritas ad iuris intellectum referri debet, & opinio minus ius Civile ladens amplectenda. 4. 29. 23.
 Occasio denotat causam remotiorem, accessoriam & mediatam. 24. 66. 180.
 Occidere, vel causam mortis praeberere, paria sunt. 26. 45. 200.
 Ad Occisionem non sufficiunt verbera, quia poenalia non extenduntur. 26. 22. 199.
 Occupans rem sibi debitam priuata auctoritate, ex eo facto ius excipiendi non nanciscitur. 14. 293. 108.
 Occupatorem rei alienae, rescriptum Principis à mala fide non excusat. 9. 168. 65.
 Ocularis inspectionis significatio. 11. 94. 76.
 Oculi duo vel plures, plus vident, quam vnus. 27. 156. 216.
 Odia restringi debent, non ampliari. 7. 27. 42.
 Odium videtur personale esse. 52. 89. 328.
 Offerens quod non fuerit in culpa, vnde constat. 48. num. 49. 50. & 51. pag. 312.
 Officium suum nemini damnosum esse debet. 14. 98. 93.
 Officium boni iudicis est, lites dirimere. 10. 4. 66.
 Offi. iam Sculietii, praelaturae, & assessoratus, &c. sunt actus indifferetes & medii, qui tam per ignobiles, quam nobiles expediri possunt. Ideoque parum releuant, & causa inseruiunt. 30. 313. 261. Attamen actus huius, si cum reliquis circumstantiis adiungerentur, negotio admittunt aliquid prestare possunt. nu. 314.
 Omnia qui dicit, nihil excludit. 14. 239. 102.
 In dispositionibus omnibus, sub conditione, vel modo initis deficiente modo vel conditione, deficit dispositio. 14. 202. 100. Modus enim est pars ipsius dispositionis, illiusque quasi causa finalis, quae cessante, merito cessat dispositio. 14. nu. 203. 100.
 Omnibus naturaliter inest, vt facile quemuis ad onerum nobis incumbentium societatem admittamus. 30. 171. 250.
 In omnibus casibus, quibus proximior est inhabilis (in genere) appellari potest ad mediate superiorem. 21. 14. 165.
 Onus sentiens commodum ferre debet. 52. 37. 323.
 Onus suspensionis non admittit, vel priuat: Et aliud est suspendere, aliud tollere. 7. 56. 44.
 Operatio temporis 40. annorum quae. 1. 52. 5.
 Ab Opimione communi in iudicando non facile est recedendum. 19. 61. 161.
 Opilio non inique excluditur, quando & alii excluduntur à iure pacendi. 13. 4. 81.
 Oppositum, quod operatur in opposito, idem operatur propositum in proposito, oppositorum enim eadem est disciplina. 30. 121. 248.
 Ordinatio iniungit requisito Principi absolute, vt causam suscipiat & expediat. 44. 3. 304.
 Ordinatio actori viam suae facultatem compellendi Principem requisitum subministrat. ibid. numero 4. Hoc casu, causa ipso iure ad superiorem deuoluitur. numer. 5.

Ordinatio quosdam casus specificatos continet, qui statim immediate in summo tribunali discuti possunt. 28. 78. 231.
 Ordinatio ipsa, part. 3. tit. 15. §. Zum andern/ requirit, vnd auff einen jeden in sonderheit zu antworten. 55. 1. 338. Responsum simpliciter dicitur, si fit sine plica. ibid. num. 2.
 Ordinatio Camerae, siue Constitutio Imperii, & stylus iudiciorum exigit lites contestationem. 56. 32. 341.
 Ordinatio videtur disponere de primo actu nominandi Principes, non vero, quando interim exoritur impedimentum ex facto tertii, vel culpa actoris. 44. 19. 305.
 Ordinationis litera, in §. Darauff soll der. per. vnd ob der erfören Commissarius, &c. exigit, vt defuncto Principe electo, alius Princeps nominatus ab ipso auctore eligatur, nulla facta mentione Rei. 44. 20. 305.
 Ordinationis casus, quo causa deuoluitur ad Camerae, loquitur, cum mora solummodo est penes Reum. 44. 13. 304.
 Ordinationis litera copulariue & disiunctim duo requirit, & quae. 36. 6. 283.
 Ordo iudiciarius super disputatione iuris non requiritur. 28. 41. 227.
 Origo obligationis & obligatoriorum attenditur, atque à primordio tituli posterior formatur euentus. 3. 86. 17.
 In Ore & mente praesumitur esse idem. 14. 322. III.

P.

Pacta legis commissoria omnino, & propter detestabilem & vsurariam auaritiam creditorum sunt prohibita. 41. 1. 296. Imo, nec iuramento, neque consuetudine confirmantur. ibi. num. 2. & 4.
 Pacta intermedia, quare pacto l. Commissoria non optulentur. 41. num. 55. 56. 299.
 Pacta mutua & vicissitudinaria, vt, si alter sine liberis mortuus fuerit, ad superstitem bona perueniant, vt valeant, quae requiruntur. 52. 87. 328.
 Pacta, per quae ad delinquendum occasio praestatur, generaliter reprobantur. 17. 25. 135.
 Priuatio praesupponit habitum. 17. 26. 135.
 Pacta aortalia, quibus disponitur super successione casu quo vnus conugalit federis praemoriatur, quis cognatorum succedat quo iure defendantur. 52. 135. 331.
 Pactum legis commissoria pignori adiectum, nunquam iuri reuendi pignus praescribitur. 41. 5. 296.
 Pactum l. Commissoria hic quare inutile. 41. 57. 299.
 Pactum vsurarium contractui licito adiectum eundem non vitiat sed vitatur. 57. 1. 344.
 Pactum reseruatum non interpretandum, vt ius commune ledatur, & cum damno alterius, alius indebite lucrum accipiat. 7. 14. 41.
 Pactum de futura successione, quando valeat. 52. 95. 328.
 Pactum siue conuentio inter viuos, si ita fiat, vt altero decedere, alter sua bona habeat, & vicissim valeat, idque in coniugibus quando locum habeat, & quando non. 1. 25. & 26. 3.
 Pactum de fructibus lucrandis ex re pignoratâ, tanquam vsurarius contractus non valet, nisi sumptus & expensa custodiae aequaleant re ditibus. 41. 14. 297.

I N D E X.

- Pactum nudum vestitur iuramento. 14.38.90.
 Pactum de non perendo aliquibus heredibus factum, non prodest aliis coheredibus. 7.38.42.
 Pactum de repudianda successione viuentis vt valeat, quæ requirantur. 7.5.41.
 Pacto quis præuenire potest, ne sibi aliquis succedat. 7.6.41.
 Pactum de futura viuentis successione, in quibus casibus, etiam si viuus consenserit, & vsque ad mortem in eo consensu perseverauerit, non valeat, præsertim in hoc nostro. 52. nu. 96. 97. 98. 99. 100. 113. 119. 121. 124. 125. 126. 127. 129. 130. 131. 134. pag. 328. & 3. seqq.
 Pactiones de futura successione viuentis, quod non valeant, extenditur etiam ad parentes, & ad liberos. 52. 101. & 102. 329.
 Pactum de succedendo cum fuerit inutile, ac nullum, nulla heredibus datur actio. 52. 105. 329.
 Pactum legis Commissoria per interuentum iuramentum non firmari, quatenus procedat. 41. 24. 298.
 Pacto perimi id, de quo cogitatum non docetur, iniquum est. 14. 332. 112.
 In Pactis leg. Commissoria requiritur precii oblatio realis & effectualis, non verbalis. 41. 61. & 62. 300.
 Paratus semper soluere, quolibet tempore se offerre, dicitur. 48. 17. 311.
 Parendi viam, qui omni tempore pandit, plus permittit, quam qui id perstringit, & ad certum diem limitat. 48. 15. 311.
 Paria sunt, probatio nulla & non legitima. 17. 173. 148.
 Paria sunt, quem esse certum, vel certificari posse. 27. 102. 213.
 Paria sunt, non esse, & non apparere. 1. 13. 3.
 Paria sunt, non esse causam, & eam finitam esse. 7. 43. 42.
 Paria sunt, non esse delictum, vel non probatum. 26. 27. 199.
 Partitionem sufficientem, per solutionem des Weins/ vordem Wagen vnd Wein/ Rei quare recusauerint. 48. 6. 310.
 Pars tota non est contraria, sed in eo continetur. 19. 71. 162.
 Pars sibi imputet, quod talem sibi patronum elegit, vel quod non correxit errorem, sed potius eadem petita in processu iterando ratificauit, & acceptauit. 46. 9. 307.
 Partem qui non habet, nec totum habere potest. 5. 44. 29.
 Partes ad quem finem consequendum inuicem conueniunt. 14. 124. 95.
 Partes præsumptiue non facile consentiunt in compromissarios nisi prius exploratam ipsorum dexteritatem habeant. 8. 40. 47.
 Partes licet substantialibus iurisdictionum renunciare non possint, acta tamen nonnulliter facta ad fidem faciendam, etiam tacita approbatione, approbare possunt. 30. 145. 250.
 Partes hinc inde aliquo dato & accepto concordatæ sunt. 15. 7. 120.
 Renunciatio hic posita, vnde magis corroboretur. 15. 8. & 9. 120.
 Particula copulatiua: Nos Titius & Gaius, &c. obli-
- gationes & viriles partes diuidit. 19. 26. 158.
 Particula aduersatiua. Sonsten aber/ quid hic probet. 14. 214. 100.
 Particula ista, prout, sicut, sub diuersis significatis sumuntur. 28. 104. 232.
 Particula, prout, variis intellectibus ponitur. 28. 105. 232.
 Parum scire, aut nihil scire, equiparantur. 17. 130. 144.
 Pater de hereditate filii sui disponere non potest. 52. 28. 323.
 Pater administrator bonorum filii non est obnoxius de illis conficere inuentarium, vel reddere rationem. 33. 16. 275. Contrarium. ibi. num. 18 & 21. Ratio. ibi. nu. 19.
 Pater, quando est legitimus administrator bonorum, filii non tenentur reddere rationem, nec inuentarium conficere, secus vero si esset tutor. 33. 20. 275.
 Pater administrator bonorum filii, de quibus tenetur reddere rationem. 33. 22. & 23. 276.
 Pater maxime tenetur inuentarium conficere, rationemq; reddere, cum ad secundas nuptias transit. 33. 24. 276.
 Patris appellatione etiam auus venit. 33. 17. 275.
 Patris iuramento in modicis in ratione reddenda statuitur. 33. 37. 277.
 Patientia in corporalibus est pro traditione. 14. 187. 99.
 Patientia cessante, cessat quoque translatio domini, tanquam illius effectus. ibi. num. 188.
 Patrocinium a dolo implorare, aequitatis ratio non patitur. 14. 246. 103.
 Paupertas necessitatem inducit & facit licitum, quod alias est illicitum. 17. 191. 150.
 Propter paupertatem persona, sæpe à generali lege receditur. 17. 190. 150.
 Pecunia pupillaris gaudet iuris prerogatiua. 3. 97. 19.
 Pecuniam Ciuitati, aut Prælati creditam, in eorum versam vtilitatem ad probandum sufficit, si contractus tempore pecunia indiguerint. 3. 39. 14.
 Pensio si super fundo aliquo constituitur, tunc fundus dicitur obligatus, & ad quem fundus transit, & onus. 31. 21. 269.
 Pro pensionibus seu redditibus annuis exigendis, leges varia remedia subministrant. 5. 4. 5. 7. & 9. 26.
 Periculum rei interitus non est transferendum in eum, qui rem non pignoraui, vel detinuit. Idque tribus rationibus confirmatur. 48. numero 35. 36. 39. 43. pag. 311.
 Persona industria & habitas, in dubio videtur electa. 56. 7. 340. Item quando agitur de arduo negotio, vel res est magni ponderis. ibidem. numer. octauo. Item, quando in deputatione, siue electione earum personarum, in eaque partium accordatione nulla fit mentio facultatis substituendi, & prorogandi de persona in personam, &c. ibid. num. 9.
 De Persona vna & re, male infertur ad aliam personam & rem. 7. 52. 43.
 Personarum contemplatio in diuite & paupere habenda est ad hoc, vt aliquid bene vel male presumatur. 17. 189. 150.
 Propter persona paupertatem sæpe à generali receditur. 35. 90. 234.

Personis coniunctis, suam suorumque iniuriam prosequi merito permittitur. 16. 12. 124.
 Persuasio dolosa, plus est, quam violenta persuasio. 171. 187. 150.
 Ex Persuasione, quando quis obligetur. 27. 200. 219.
 Petitio, super qua lra est contestata, cur attendi debeat. 19. 74. 162.
 Petitionis mutatio, mutationem libelli inducit. 19. 73. 162.
 De Petitionis intellectu quando fit dubium, attenditur ipsius conclusio, non narratio. 17. 157. 147.
 Ex Petitione prima, huius casus, competit interdictum Vii possiditis. 30. 16. 242. Altera vero accommodatur actioni in factum, ex edicto Praetoris, si quis ius dicenti non obtemperauerit. ibid. nu. 17.
 In Petitione hereditatis cautio de bonis, lite pendente, non minuetur. 40. 39. 295.
 Petitorium iudicium, cur in hoc casu locum habeat, & possessorum non. 14. numero 180. 182. 183. & 184. pag. 99.
 Petitorium cum possessorio retinenda, quando cumulari possit. 30. 155. 250.
 In Petitorio principalis questio qua. 14. 200. 100.
 Rei sub quo modo ius decimarum in actores transfertur. 14. 201. 100.
 Prae causeratio non habetur, quando ei resistunt fortiores probationes. 5. 67. 34.
 Et iniquum est si illiquidum vinceret liquidum. ibi numero 68.
 Pignoratitio siue manus iniectio, actus iurisdictionis non est, & priuatis non nunquam conceditur. 13. 22. 81.
 Pignori incumbere, melius est, quam in personam agere. 6. 1. 36.
 Pignus non liberatur, nisi totum debitum sit persolutum. 19. 36. 159.
 Pluralis numerus verificatur singulari, quod etiam obtinet in fideicommissis. 59. 20. 347.
 Poena corporalis, licet in hoc casu non habeat locum, tamen contra haeredes, pro arbitrio iudicis, in poenam pecuniariam conuerti potest. 26. 37. 200.
 Poena mutatio etiam contra haeredes locum habet. Et quare. num. 38.
 Poena ex delicto fisco applicata, facit causam criminalem. Ratio, quia accusatio civilis nihil praesumit. at poena criminali. 26. 40. 200.
 Poena pecuniaria multa dicitur, & magistratum respicit non ius priuatum. 24. 34. 178.
 Poena condemnatio recte fit, etiam si calumniose actum sit ibi. nu. 32. in 3. poena sola contumacia attenditur. ibi. num. 33.
 Poena respectu alicuius rei, vel iuris, cuius rei, vel iuris veritas per actorem, iuris ordine seruato nondum est definita, exigi non potest. 5. 22. 335.
 Poena temere litigantis est arbitraria & pecuniaria. 3. 113. 19.
 Poena mandatis inserta, plerumque ex aequo inter partem & fiscum diuidende veniunt. 30. 19. 242.
 Poena personam non ingrediuntur, sed eandem comitantur. 3. 109. 19.
 Poena non aliter, quam umbra, suos sequi solet auctores. 16. 48. 128.

De Poena temere litigantis haeres & successor non tenetur, officit vero, quae ipsi imponitur. 3. 112. 19.
 Poenam & premium quis non debeat consequi ex eadem causa. 26. 53. 200.
 Poenale iudicium in vniuersum, nisi ex doli causa, nullum locum habet. 30. 261. 256.
 In Poenalibus non fit exrensiō. 26. 17. 198.
 Poenitere licet in contractibus quibusdam nominatis & mandatis. 56. 14. 340.
 Positio antecedente sequitur consequens. 12. 11. 79.
 Possessio iurium, sine patientia & scientia, secundum placita interpretum, pro nulla habetur. 30. 128. 249.
 Possessio ex solo locationis instrumento probatur contra conducentem tantum. 574. 34.
 Possessio non sufficit, nisi probetur titulus. 5. 33. 28.
 Possessio est facti, nec praesumitur. 5. 55. 32.
 Possessio per dominii probationem iustificatur. 8. 22. 46.
 Possessio iusta ex initio falsi commissi, non paratur. 24. 18. 177.
 Possessio noua praesumitur vitiosa, probando ipsam antiquiorem possessionem. 14. 11. 89.
 Possessio rei habet in se praesumptionem traditionis. 5. 16. 27.
 Possessio eadem penes duos in solidum esse non potest. 40. 30. 294.
 Possessio in feudibus continuatur in haeredes. ibid. nu. 31.
 Possessio ex vno aut altero actu non potest induci. 30. 110. 247. Trinus actus autem tribuit possessionem. nu. 111.
 Possessio noua & recens, & a possessione maiorum suorum aliena praesumitur clandestina. ibi num. 112.
 Possessio vitiosa possidenti non prodest. ibidem num. 113.
 Possessio nostra factum requirit, & ab actu corporali proprio siue eorum, qui nostro nomine quid agunt, tantum incipere potest. 30. 170. 251.
 Possessio discontinua, etiam longo tempore praescribitur. 11. 11. 72.
 Possessio triginta annorum, omnem male fidei suspicionem excludit, bonamque fidem retro inducit. 11. 12. 72.
 Possessio non quilibet requiritur, sed ea tantum, quae nullum alium titulum habet, quam pro possessore & haerede. 17. 12. 133.
 Possessio quasi, siue titulus adsit, siue desit in incorporalibus iuribus, nulla alia, quam patientia diuturna dari potest. 11. 9. 72. Imo titulus videtur demonstratus, eiusque loco sufficit patientia & scientia. ibid. num. 10.
 Possessio vitiosa nemini prodesse debet, neque foueri debet, ne derur materia delinquendi. 9. 165. 64.
 Possessio facile ex breuitate temporis arguitur. Et sic talis praesumptio, licet habeatur insufficientis, tamen onus probandi in contrarium transfert. 18. 7. 152.
 Possessio quare praesumenda clandestina. 12. 6. 79.
 Possessio civilis, qua animo reiinetur, decem annis amittitur. 37. 25. 286.
 Possessio vbi, non ibi nec alia existere possunt. 25. 63. 190.
 Possessio iustificata maxime praevalet: Ratio, quia ibi potentiora iura esse dicuntur. 8. 23. 46.
 Possessionis immemoralis probatio, vnde. 11. 22. 73.
 Possessionis & seruitutis iure aliquid faciens non opus habet probare, id non vi, non clam, vel precario esse actum,

I N D E X.

- Sed onus probandi remouetur in alteram partem.* 11.21.
- 73.
- In Possessionis causa ambigua reus absolendus venit.* 30. 135.249.
- Possessionis recuperanda duo extrema quæ.* 37.4.285.
- Possessionis recuperanda remedium in quibus non habeat locum.* 37.5.6. & 7.285.
- Possessionis vetustas est attendenda, dum de iure alterius non constat.* 25.110.194.
- Possessionis ratificatio probatur ex fructuum perceptione, similiterq; per census receptionem.* 15.25.121.
- In Possessionis inuestigatione, huius causa, quid imprimis inuestigandum.* 30.167.251.
- Ad Possessionem suam qui non admittitur reuenire, videtur quasi expulsus.* 5.8.26.
- In Possessionem missus in actione personali, non efficitur possessor, sed nudus tenentor, nec lucratur fructus, sed cum debito compensat, nisi iudex expresse ita disponat.* 61.22. & 23.250.
- In Possessionem missus in reali actione statim efficitur verus possessor, & post annum, non ante fructus lucratur. Canonistarum opinio hac de re quæ.* 61.num.24. & 25.
- Possessionem illius temporis, quo contigit spoliū, sufficit allegare, & postmodum se olim possedisse.* 14.13.89.
- Etiamsi possessor illius temporis, in quo actor se spoliatum dicit, non probetur. ibidem. num.14.*
- In Possessionem missus auctoritate iudicis, inordinate & non rite procedentis, fructus quos percipit, non facit suos.* 39.15.290. *Quia iudicis auctoritas eo casu immissum in possessionem non excusat.* num.16. *Contrarium tamen in quibusdam causis obseruatur, vt num.* 17.18. 19.21.22.24.26.27. & 28. pag.290. & 291.
- Possessionem instrumenti tenens, rem ipsam, tam rei mobilis, quam immobilis habere videtur.* 5.77.34.
- Possessionem civilem animo nihilominus retinemus, dum vires suppetiasq; colligimus, & defensionem atque recuperationem adornamus.* 16.41.126.
- Possessione destituta propria sua culpa, denegatur actio contra bonæ fidei possessorem.* 14.119.95.
- Pro Possessione sua illibata conseruanda, & iniuria ac vi aduersarij propulsanda, coadunatis hominibus, cuique liberum atque permissum est: Nec vllam pœnam non promeretur.* 16.42.127.
- De Possessione presumitur in præteritum.* 18.6.252.
- Ex Possessione quis presumatur dominus.* 18.8.153.
- Possessiones pupillorum sine decreto præsidis, beneficio Dni Seueri in leg. prima. ff. de reb. eorum, qui sub tutor. detrahi prohibitum.* 52.140.331.
- Possessor rei obligata conueniendus est.* 31.59.270.
- Possessor vel successor non presumitur scire, rem esse vitio violentia affectam.* 37.11.285.
- In Possessorio retinenda duo actori probanda sunt.* 30. 381.266. *Et Reus, si medio tempore possidet, actor clandestinitatem, vel violentiam probare debet.* ibid. num. 382.
- Possidens iudicis auctoritate, bonæ fidei possessor est.* 39.1.290.
- Possidens olim, presumitur & tempore spoliacionis possedisse.* 14.15.89. *presumiturq; & hodie possidere.* ibid. numero 16.
- Possidens rem ad alium pertinentem, in dubio presumitur ipsum non habere ius in illa re.* 11.57.75.
- Ad Possidendum improba voluntas sufficit, ad prescribendum vero mens debet esse iustificata per bonam fidem.* 11.50.75.
- Possessorium vitile, pro quasi possessione rerum incorporalium datur.* 14.7.89.
- Per Posteriora à prioribus quando recedendum.* 19.70.162.
- Prata in quibus pascua prohibuerunt actores, ipsorum sunt propria.* 13.6.81.
- Præambula duo per actores probanda.* 12.5.79.
- Præscriptum impossibilem conditionem continens, ipso iure nullum est.* 27.247.222.
- Præscriptum iudicis, cui per rerum naturam pareri non potest, nullius est momenti.* 24.8.175.
- Præscriptum in debitis liquidis sufficit.* 22.16.166.
- Præscriptura, quibus se fundat Reus in hoc casu, quæ.* 5.22.23. 24. & 27. pag.27.
- Prædia minorum, per parentem, vel tutores sine decreto præsidis alienari non possunt.* 17.97.140.
- Prædia, tanquam allodialia, presumptionem iuris habent, & potius libera, quam feudata, adimicularis probationes huius presumptionis sunt.* 51. num.16. cum 7. sequent. pag.318.
- Prædium quodlibet presumitur liberum à seruitute.* 5.43.29.
- Prædo quoque possidet, sed non prescribit.* 11.49.75.
- Præiudicium graue dicitur, vbi vertitur amissio dominij.* 5.60.29.
- Præiudicium nec in petitorio, nec in possessorio actori generatur, si Reo ex iure familiaritatis, & ex ciuitate aliquid concesserit, vel etiam si actore inuito usus fuerit.* 14.190.99.
- Præiudiciorum significatio cur hic largius, quam in præiudicialis Instit. de Action. accipiat.* 53. num.25. cum 6. seqq. pag.335.
- In Præiudiciis quis partes actoris sustineat.* 53.24.335.
- Præiudiciales tunc dicuntur, cum Reus eas exceptionis obiciens probare debet, priusquam actor audiat.* 30.274.257.
- Præiudicialis, hic à Reo, qualiter obiecta sit. ibidem. num. 275.*
- Prælati, si rite contrahit, Ecclesia ipsa contrahere dicitur.* 3.70.16.
- Præparatoria non faciunt rem desinere esse integram.* 56.12.340.
- Præponens & præpositus, tanquam ambo ad idem insolidum obligati, vti duo rei debent conueniri, & iudicia cumulari possunt.* 32.21.273.
- Præpositus, aut Decanus Ecclesie, cur, etiamsi dignitati suæ renunciauit, obligatus maneat.* 3.85.17.
- In Prescribenda, & acquirenda seruitute, allegari debet aduersarij scientia & patientia.* 11.59.76.
- Ad prescribendum debet mens esse iustificata per bonam fidem, ad possidendum vero improba voluntas sufficit.* 11.50.75.
- Ad Prescribendum bona fide quoque opus est, licet non requiratur.* 11.48.75.

Prescriptio collectandi & immanitatis sunt opposita, si-
cut seruitutis & libertatis. 30. 122. 248.
Prescriptio contra Imperium non currit. 30. 126. 248.
Prescriptio est continuatio possessionis. 11. 66. 76.
Prescriptio est usurpatio rei & iuris alieni, consuetudo
vero fecus. 11. 76. 76.
Prescriptio iurium, huius materie, nisi cum omnibus qua-
litatebus probetur, ipsa deficit, vna aliqua qualitate
tantum deficiente. 30. 133. 249.
Prescriptio ex mala fide, nullo vnquam tempore procedit.
41. 11. 9. 10. 11. & 12. 295.
Prescriptio immemorialis excluditur, vbi ex scriptura de
initio contractus constat. 41. 30. 298.
Prescriptio 100. annorum contra Rom. Ecclesiam requi-
ritur, alias 40. anni sufficiunt. 25. 68. 190.
Prescriptio temporis immemorialis non solum exceptio-
nem tribuit, sed et rationem. 25. 18. 186. Habet quoque lo-
cum contra Ecclesiam. num. 19. Et huius requisita
qua num. 20. & 24.
Prescriptio discontinua, secundum quosdam, non requirit
tempus immemoriale 11. 40. 75.
Prescriptio cum sit facti, in dubio non presumitur. 30. 134.
249.
Prescriptio est contra eum, contra quem prescribitur:
Consuetudo vero contra tertium. 1. 84. 76.
Prescriptio dicitur, quando vni acquiritur & alteri au-
fertur: Consuetudo vero vni acquiritur, sed alteri non au-
fertur. ibi. num. 85.
Prescriptio non obstat, propter possessionis defectum & fa-
ctas contraditiones per piguora, &c. 8. 62. 48.
Prescriptio Reorum asserta quando obtineat. 11. 54. 75.
Prescriptio longissimi temporis contra Ecclesiam allega-
tur, & proponitur in illam, non in modum exceptionis,
vel defensionis, sed actionis. 25. 35. 187.
Prescriptio male fidei ex ostensione tituli iniusti non se-
quitur. 44. 38. 298. Et tunc de iure Canonico proce-
dit prescriptio longissimi temporis. 30. vel 40. anno-
rum, & multo magis immemorialis. numer. 39. Ratio
huius qua. num. 40. p. 299.
Ad Prescriptionem titulus putativus quoque sufficit. 41.
41. 299.
Prescriptionis requisita ad 100. annos. 25. 66. 190.
Prescriptionis punctus pertinet ad causam principalem.
46. 10. 307.
In Prescriptionis materia, in qua agitur de peccato, iuris
canonico, eiusque dispositioni statuitur. 11. 52. 75.
Ad Prescriptionem temporis immemorialis quot requi-
rantur. 11. 8. 72.
In Prescriptione contra Ecclesiam quando procedit, quod
dicitur titulum requiri. 15. 37. 188.
In Prescriptione tanti temporis, cuius initii memoria non
extat in contrarium bona fides & longissimum tem-
pus non sufficerent, nisi allegaretur & probetur talis pra-
scriptio. ibi. num. 38.
De Prescriptionis effectu, an scilicet actio ex ea competat,
ut constet videndum erit, de bona fide ibi. num. 39.
Prescriptioni bona fidei ut locus sit, oportet allegare ti-
tulum. num. 40.
In Prescriptione tanti temporis, cuius initii memoria in
contrarium non extat, requiritur etiam bona fides.
ibi. numer. 38.

In Prescriptione iurium huiusmodi, qua substantialia re-
quirantur ut Alexandro. 30. numero 130. & 132. pag.
249.
In Prescriptione iurium incorporalium probanda de sci-
entia & patientia aduersarii probari debet. 11. 92. 77.
In consuetudine vero inducta & inducenda, non est
neccesse probari. num. 93.
In Prescriptione 40. annorum contra Ecclesiam, requi-
ritur etiam bona fides, nisi quis habeat presumpcio-
nem, cum titulo. 25. 36. 187.
In Prescriptione immemorali, neque tituli probatio, ne-
que illius allegatio necessaria est. 11. 25. 74.
In Prescriptione vsus vel vsusfructus discontinuam cau-
sam habentis, prospiciendum est de qualitate actus, an
iure seruitutis, vel alio modo contigerit. 25. 103. 193.
Presentia iudicis & magistratus, presumptionem doli &
metus excludit, etiam tunc cum iudex est petueris,
vel vnus Ribaldus. 17. 78. & 81. 138.
Praestatio canonis facit presumptionem, omnia debito mo-
do interuenisse. 5. 73. 34.
Praestatio debet esse formis & cum causa. 5. 65. 33.
Presumptio est pro coniugio & filiatione. 59. 3. 346.
Presumptio cedit veritati. 5. 50. 32.
Presumptio est pro sententia eiusque declaratione. 4. 30.
23.
Presumptio iuris, & de iure, pro ipsa veritate, habetur.
19. 16. 157.
Presumptio est pro magistratu, quod potius prodesse bono
publico, quam nocere velit. 1. 4. 134. 96.
Presumptio iuris qualibet ex facto insurgens allegari de-
bet, prout & bona fides, & maxime si contra Ecclesi-
am tendat. 25. 43. 188.
Presumptio est, quod quisque eius loci in quo degit, eius
repetitur. 30. 235. 255.
Presumptio libertatis, qua iuris est, dicitur liquida proba-
tio & sufficiens. 25. 99. 193.
Presumptio libertatis praediorum eliditur in antiquis con-
currente fama, & tunc presumitur contra liberta-
tem. 11. 102. 78.
Presumptio ex consuetudine loci, facile eliditur contra-
riis actibus, qui contrariam inducunt consuetudinem.
ibi. num. 103.
Presumptio licentia impetrata leuissima est, imo nulla
penitus, quam contraria non tam praesumptione,
quam probationes excludunt. 8. 89. 59.
Presumptio militat pro iudice. 4. 2. 20.
Presumptio pie affectionis erga vxores militat pro mari-
tis. 26. 28. 199.
Presumptionem habens, non cogitur probare. 11. 37. 75.
Presumptione iuris ita factum creditur, cum de alio pro-
cessu inter partes non conuenit sit, quam, ut arbitra-
tores ex aequo & bono secundum eorum conscientiam,
sine alia probatione procedant & definiant. 8. 43. 47.
& seq. & tali casu renunciatum dicitur solennitatis
iuris positui, quoad probationes. ibi. num. 44. Latius
actio, de stando sui aduersarij. num. 45.
Presumptiones concurrentes, plenam fidem faciunt, &
recte ad eum effectum coniunguntur. 9. 99. 60.
Presumptiones persuadentes cum vno teste de veritate con-
cludunt, & iudici plenam probationem faciunt. 23. 16. 178.
Presumptiones Reorum dua. 11. 100. 78.

I N D E X.

- Præsumptiones Reorum sunt fortiores iis, quas habent auctores. ibi nu. 101.*
- Ex Præsumptionibus pluribus quis potest damnari, itemque plures imperfectæ præsumptiones possunt coniungi. 23. 18. 170.*
- Præsumitur potius pro eo, qui certat de damno vitando, quam qui lucrum captat. 4. 135. 96.*
- Præsumitur quis, qui se & antecessores suos, antiquitus possedisse probavit etiã nunc possidere. 14. 9. 89. Quod ex communi interpretum sententiã sufficit. n. 10.*
- Præsumitur in sene perseverantia sana mentis. 17. 107. 142. Rei ad testium examina sunt citandi. 17. 108. 142.*
- Prætor, quos iurisdictione sua cõponere potest, ad arma & rixas procedere non patitur. 25. 120. 195.*
- Præteritio relatio ad tempus contractus fieri debet. 15. 28. 121.*
- Præcipue ex plenitudine potestatis alicuius questum quidem auferre potest, attamen sine legitima causa non deberet facere. 29. 28. 234.*
- Princeps, eo ipso, quod consiliiarii munus alicui demandat, vel ad alia summa exaltat, nobilitare eum dicitur. 30. 61. 244. Sunt enim pars corporis principis. num. 62.*
- Princeps ea, quæ sunt iuris positivi tollere potest. 29. 11. 234.*
- Princeps alterius questum ex plenitudine potestatis tollere non potest. ibi nu. 12.*
- Princeps in feudis nõ potest legitimare naturalem in præiudicium Domini, quando illi apertum foret & agnatorum, quibus ex pacto & providentia ius in feudo questum est. ibi nu. 13. 16. & 19.*
- Princeps an ex plenitudine potestatis tertio ius questum auferre possit, queritur. Resp. quod non. ibidem numero 14. Doctorum affirmantium, principem in præiudicium tertii, naturalem legitimare posse, conclusio quæ. ibi nu. 15. Princeps ius agnatis ius differre & prorogare potest. 29. 22. 234.*
- Principes Germani nostri perpetui sunt, ac iura Imperij, siue regalia possident, omniaq; possunt in suis territoriis, quæ Imperator in Imperio: Ideoq; cõ clausula dict. l. vacuatis. C. de decurion. lib. 10. immunitatem concedere possunt. 30. 195. 253. Etiam in reliquorum subditorum præiudicium. nu. 196.*
- Princeps contra factum suum proprium veniens, contrariamq; concessionem faciens, prima valebit concessio, & non secunda. 37. 20. 286.*
- Princeps sub fide promittens, habetur pro iuramento, eiq; æquipollet. 14. 36. 90.*
- Princeps conferendo alicui insignia, nobilitatem ipsam confirmat. 30. 53. 54. & 55. 244.*
- Princeps, tempore belli, quod illi infertur, cur statim indicere possit contributiones. 3. 37. 14.*
- Princeps Reus conveniendus, si intra mensem nollet nominare Principes, tunc compellendus venit, vel per impetrationem pronotorialium, vel mandati cum clausula. 44. 6. 304.*
- Princeps non est singularum rerum Dominus, sed protector. 13. 7. 81.*
- Princeps summus, cum clausula le. Vacuatis. Cod. de decurion. libro. 10. immunitatem concedere potest. 30. 194. 253.*
- Princeps vel Papa, eo ipso, quod aliquem nobilem appellat, quenquam nobilitare non censetur. 30. 185. 252.*
- Princeps alicuius suum auferre non potest. 24. 39. 178.*
- Principis assertioni non creditur in præiudicium tertii. 25. 64. 190.*
- Principis thesaurus & reditus pro locupletari, quãdo habeatur, & quare. 3. 47. 15.*
- Principi invito non præstatur servitium per substitutum. 56. 6. 340.*
- Principem promptos & sufficientes habere thesauros ad sumptus bellicos faciendos, iura non præsumunt. 3. 49. 15.*
- Per Principem auferri non potest, ne inde occasio iniuriarum nascatur, unde iura nasci debent. 30. 107. 247.*
- Coram Principe factum narrare, & petere iustitiam, sufficit. 27. 8. 205.*
- In Principe bona fides exuberare debet. 9. 111. 61.*
- Principale si non fuit in obligatione restituendi, tunc nec id, quod eius loco succedit. 48. 38. 311.*
- Principalia siue Fürstliche & prophana bona, & eiusmodi causa, tam spiritalium, quam secularium Principum passim in Imperio in iudiciis politicis terminantur. 3. 10. 11.*
- Prior qui est tempore in sorte, intelligitur etiam prior in usuris. 57. 4. 344.*
- Privatus sicut præsupponit habitum, ita turbatio possessionem vel quasi. 30. 36. 243.*
- Privatus sicut tenetur ad connotationes exactorum, ita collectarum solutio in scriptis redigenda, ut exactio nis ratio per exactores reddi possit. 30. 307. 260.*
- Privilegiatus non vitur privilegio contra æque privilegiatum. 14. 115. 95.*
- Privilegiati duo cum diversis respectibus agunt, unus videlicet de damno, alter de lucro, tunc is, qui damnum sentit, gaudet privilegio. 5. 70. 34.*
- Privilegia ob merita concessa, ad onera, etiam publica necessitatis causa inducta, extenduntur. 30. 203. 253.*
- Privilegia nulla à muneribus patrimonialibus immunitatem præstant. 30. 190. 252.*
- Privilegia Ecclesiarum magis, quam privatorum patrones attendere, æquum est. 14. 262. 104.*
- Privilegium contra ius commune & Constitutiones Imperij. 30. 114. 248. Item, contra ius tertii, quare nõ extendendum, nec contra dominum interpretandum. numero 115.*
- Privilegium posterius speciale per generalem clausulam derogandi, priori privilegio generali merito derogare debet. 35. 10. 282.*
- Privilegium insinuatium, id est, editio, de stylo fieri debet. 35. 12. 282.*
- Privilegium ob remunerationem & bene merita concessum, & sic ex iusta causa transit in contractum, fitq; irrevocabile nec ei doli exceptio obstat. 37. 32. 286.*
- Privilegium derogatorium in specie est probandum. ibidem. num. 33.*
- Privilegium domus alicuius, sicut nobilitatem aut libertatem personarum & rerum aliarum, quæ non sunt de pertinentiis domus, haud infert, ita minime possidentium iura & qualitates, & c. rerumq; habitatum, ac acquisitarum conditiones, transformare, vel immutare potest. 30. 299. 260. Ratio quæ. nu. 300.*

- P**riuegium dicitur per viam legis concessum, quando est generale. 37. 38. 287.
- P**riuegium Rotvullenium nouissimum, siue reformatio, quare remaneat simplex priuegium, inue legem generalem transeat. 37. 39. 287.
- P**riuegium, propter quod nobiles de feudalibus bonis collectas non persolunt, seruitorium potius, quam personarum consideratione ipsi competit. 30. 95. 246.
- P**riuegium Hamburgense, quae verba contineat, eorumque verborum effectus quis. 46. 5. & 6. 307.
- P**riuegium concessio praesupponit ius commune in contrarium. 9. 18. 55.
- P**riuegium continentia hic quae. 35. 1. 281.
- I**urisdictio omnium, à summis Principibus tanquam à fonte profuit. 35. 2. 281.
- P**riuegio quoties quis non cogitatione necessitatis, sed suo arbitrio & libere contrahent, priuegio non obest. 9. 106. 60.
- P**riuegio, quod in faciendo consistit, quandocumque quis contrahent, videtur ei renunciare, & consequenter illud amittere. 9. 100. 60.
- P**riuegiorum ratio quoque habenda est, & qualiter. 46. 11. 707.
- I**n Priuegiis multum ponderis habet repetitio particularium vniuersalium. 30. 200. 253.
- P**robanda sui duo hoc loco. 27. 1. & 2. 204.
- P**robanti nihil ob quod moueatur quis ad credendum sibi seruitutem praesensam deberi, incumbit probatio. 11. 62. 76.
- P**robare est eius, qui dicit, non qui negat. 51. 14. 318.
- P**robata quae non sunt, elisione non egent. 30. 276. 227. & 228. 254.
- P**robatio contrarii merito propter praesumptiones plures concurrentes, in aduersarium reuocanda videtur. 31. 68. 271.
- P**robatio vltior quare hoc loco iniungenda. 31. 12. 268.
- P**robatio nulla, & non legitima, paria sunt. 17. 173. 148.
- P**robatio nulla maior confessione propria. 54. 5. 337.
- P**robatio domini prodest. 8. 21. 46.
- P**robatio ei, qui impropiam feudi qualitatem allegat omnino incumbit. 9. 120. 61.
- P**robatio in contrarium, contra quamlibet scripturam, tam priuatam, quam publicam admittitur. 14. 309. 110.
- P**robatio in contrarium, praestito iuramento, adhuc fieri potest, eiusque ratio quae. 17. 201. 151.
- P**robatio quando dicitur fieri in continenti. 28. 102. 232.
- P**robatio & allegatio tituli in hoc casu necessaria est, vel tempus immemorabile probari oportet. 25. 69. 190.
- P**robatio sufficiens in ciuilibus surgit ex duabus praesumptionibus vel pluribus admixtis. 26. 46. 200.
- P**robatio omnis, ratione incertitudinis viciatur, & nullum effectum iuris producit. 26. 26. 199.
- P**robatio solius vsus non sufficit, cum ius commune possidentibus restitit. 11. 39. 75.
- P**robationis difficultas arguitur ex actibus, qui sunt remoris testibus clandestine & in domo. 23. 5. 170.
- P**robationes leuiiores etiam in his, quae difficultis sunt probationis, sufficiunt. ibi. num. 6.
- P**robationis materia in arbitrio iudicis (an plene probatum sit, nec ne) consistit. 23. 20. 170.
- P**robationis appellatio venit etiam nominatio. 27. 109. 214.
- P**robationis factae per testes efficacia quae. 3. 79. 17.
- A**d Probationem communis fama & estimationis pluralia requiruntur. 30. 354. & 355. 264.
- A**d Probationem huius actionis tria principalia requisita proposita sunt. 5. 10. 27. Quae ibid. sequuntur. num. 11. 12. & 18. pag. 27.
- D**e Probatione facti antiqui, etiam imperfecte valent. 1. 50. 5. Et quoniam probationes in antiquis sufficiant, ibi num. 51.
- P**robationes & allegationes non audire periculosum est. 38. 9. 288. Itemque aduocatos partium. nu. 10. Ratio eius. nu. 11.
- P**robationes exactae in antiquis non requiruntur. 11. 99. 78.
- P**robationes actorum quare elise. 11. 104. 78.
- P**robationes exactorum in hoc casu quae. 30. nu. 321. 322. & 323. 261. & 262.
- P**robationes in crimine falsi luce meridiana clariore exiguntur. 10. 16. 68.
- P**robationes semiplena & de per se sufficientes in criminalibus ad faciendam plenam probationem iunguntur. 23. 26. 171.
- P**robationes permittuntur arbitrio iudicis, maxime summi principis, vel Regis qui solennitatibus processus non est deuinctus. 58. 5. 345.
- P**robationes imperfectae quando probent. 1. 54. 6.
- P**robationes sitae respici solent, iuris solennitatibus sublaatis. 25. 137. 196.
- P**robationes pro reo, in hoc negotio, quae. 30. numer. 227. 237. 238. 240. 244. cum subsequ. pag. 254. & 255.
- P**robationes pro Bromio, & responsiones, siue obiectiones contra Bromium. 27. numer. 118. 119. 122. 214. item num. 154. 157. 158. & 160. p. 216.
- P**robationes in specie, praualent probationibus in genere. 25. 28. 187.
- P**robationes omnes sunt arbitrariae. 11. 24. 73.
- P**robationes in causa inducere officium partis, non pertinet ad officium iudicis. 38. 13. 289.
- P**robationes non sunt de substantiali ordine processus, sed de iustitia: sine illis enim sententia valet. 56. 52. 343.
- P**robationes iudici arbitrariae sunt, illisque fidem adhibere potest, vel non. ibi. num. 53.
- P**robationes quando omitti possunt, & quando non. 56. 28. 341.
- P**robationes sunt iuris diuini. ibi. num. 29.
- P**robatum ubi non satis est, ibi nec tuto pronuciari potest. 38. 12. 289.
- P**rocessum recte & legitime coram prioribus iudicibus inceptum ex quibus colligatur. 3. 4. 11.
- P**rocessus, litis contestatione non facta vitiatur. 19. 47. 160.
- P**rocessus arbitratorum, & ipsa substantialis forma sententiae siue laudi, fauet reis, ipsosque tuetur. 8. 42. 47.
- P**rocurator sine mandato domini non recte alienat, nec ius domino competens vtiliter remittit. 14. 191. 99.
- P**rocurator quando in mala fide esse censeatur. 24. 27. 177.
- P**rocurator vel institor simpliciter cum tertio contrahens nomine proprio praesumitur fecisse. 32. 4. 272.

I N D E X.

272. Etiam respectu ipsiusmet mandantis, si precedens mandatum fuisse valde generale. num. 5.
- Procurator vtrum sit soluendo nec ne, aliquando in iure & rei natura consistit, & aliquando in facto. 24. num. 22. 23. & 24. pag. 177.
- Procurator pro actore, propter sublatam talionis poenam, in criminibus hodie admittitur. 16. 1. 223. pro Reo vero, neque per alium, etiamsi coniuncta sit persona, non admittitur. ibi. num. 2.
- Procurator pro accusato, in causis fracta pacis, in Camera recte comparet. 16. 3. 123.
- Procuratoris negligentia nocet domino. 10. 29. 70.
- Adversus Procuratorem si soluendo fuerit, quando dominus regressum habeat. ibi. num. 26.
- Procuratores quando vigore ordinationis nihil ulterius in puncto aliquo producere possunt, tunc in eo causam ex officio pro conclusa acceptari, & desuper pronunciari potest. 53. 8. 334.
- Procuratores regulariter tenentur de neglectis. 24. 49. 179.
- Procuratores in alternatiuis, sine speciali mandato, vel subsecuta ratificatione, domini voluntatem declarare vel eligere non possunt. 52. 9. 322.
- Procuratoria cur iusta. 1. 3. 2.
- Producens chartam vel instrumentum, tenetur regulariter in totum & non in partem eius stare. 5. 25. 27.
- Productio facta in iudicio summario, hoc est, ante litem contestationem, non facit fidem in plenario. 28. 68. 229.
- Prohibitio feudi sub poena amissionis, ne sine consensu domini pignorari possit, quomodo intelligenda. 3. 87. 17.
- Prohibitio annua non fit ratione actus. 11. 89. 77.
- Prohibitio ingressus in syluam competit actoribus ex iure speciali, quod ipsa assertione iudicium & restium satis comprobatur. 11. 3. & 4. 72.
- Promissio, vbi simpliciter facta, nihilque de partibus actum est, indiuiduum in obligatione esse censendum, non quidem natura, sed per accidens, nec pars rei tunc recte prestatur. 19. 30. 159.
- Promissio conditionalis, non est fideiussio. 22. 6. 166.
- Promissio per socerum fatuo genero facta, si eius filiam accipiat in uxorem, de faciendo eum heredem, non valet. 52. 83. 328.
- Promittens duobus aut pluribus separatim, & cuiilibet pro virili promississe videtur. 19. 52. 160.
- Promissiones iuratae, licet in heredem quoad peritiam obligationem non transeant, ad reatum tamen, quoad obseruantiam sicut & alii contractus, obligant heredem. 7. 10. 41.
- Pronunciatio tacita quando sufficit. 19. 65. 262.
- Propositum in mente nihil operatur. 14. 74. & 86. 92.
- Proprietas verborum, Sonst aber. Item Sonst anders. que. 14. 52. 91.
- Prorogatio consensu partium fieri potest. 5. 3. 26.
- Prorogatio sicut fieri potest per hominem, ita etiam per legem. 30. 7. 242. Quodlibet namque officium prorogari potest. ibi. num. 8.
- Protestatio, vel testatio fideiussoris, quod creditori non soluat, eum non releuat, nisi veritas ostendatur, & probetur. 22. 8. 166.
- Protestatio Reorum nostrorum. 48. 2. 310.
- Protestatio non habentis ius, nil proficit. 1. 14. 3.
- Protestationi super eo, quod non apparet, non creditur. 1. 12. 3.
- Proventus commoditatis & reditus ipsius feudi, ipso iure alienari permissum est. 3. 89. 17.
- Prouisio hominis, facit cessare prouisionem legis. 14. 204. 100.
- Puncta & separata facti species quatuor proponuntur. 12. 1. 78.
- Punctus primus, quare in hoc casu reddatur dubius. 42. 1. 301.
- Pupilli patris sui successores, si soluere negarent pensionem, quam pater soluere consuevit, licet post obitum eius nunquam soluisent super spolio conueniri possunt. 37. 14. 285. Quod tamen limitatur. ibi. num. 15.
- Pupillus, vbi & penes quos educari debeat. 52. num. 76. 78. & 79. 327.
- Q.**
- Quaeritur hic consideranda sint. 42. 10. 301.
- Quaeritur: An mensa Episcopalis sola eiusmodi obligationem, cum pecunia in communem causam & rem statuum cesserit, sustinere debeat. 3. 100. 18.
- Quaeritur: An quantitas empti reditus ad ratum 20. denarii, iuxta Constitutionem Carolinam moderanda, &c. 3. 95. 18.
- Quaeritur: An per pactum excessiuum, totus corrumpat contractus, vel excedens iustam pensionem, reducendum sit ad legitimum modum census, &c. ibi. num. 96.
- Quaeritur: An contractus praedecessorum obliget successores. 3. 68. 16. Affirmamus. ibi. nu. 69.
- Quaeritur: An necessaria sit scientia aduersarii in prescriptione immemoriali: Respondetur, quod no. 11. 28. 74.
- Quaeritur: An ab omni feudo, an vero saltem a paterno, liberi ex delicto patris sint exclusi. 28. 49. 228. Distinguitur. ibi. num. 50. & 51.
- Quaeritur: An ultra poenam statuto insertam, veniat etiam annullatio actus, de qua statuti verba nihil habeant. Opinio Bart. & aliorum. Item ipsius authoris, qua. 1. 36. & 37. 5.
- Quaeritur: An talis conventio inter magistratum loci, & assignatum curatorem inita, de iure subsistat, nec ne. Et an expresso modo potuerit. 52. 142. 332. Respondetur affirmatiue. nu. 143.
- Quaeritur: An minor, Ecclesia & Respublica petere possint restitutionem in integrum contra contractum, vel transactionem iuratum. 14. 383. 117. Resp. cum distinctione. ibi. num. 384. & 385.
- Quaeritur primo: An in hac causa, dicta sententia, a quarta instantia, de 6. Maii, Anno 74. habeatur prosecundo decreto. 61. 27. 350. Respondetur, per distinctionem. ibi. num. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36.
- Quaeritur secundo: An secundum recte fuerit interpositum. 61. 28. 350. Respondetur cum distinctione, nu. 41. 42. 43. 50. 51. 52. pag. 351.
- Quaestio quadam a Castrensi soluta, eiusque responsio qua. 16. 32. 125.
- Quaestio de decimis praestandis, de qua in hoc nostro casu agitur, in interpretatione verborum contractus, seu transactionis, adeoque in mera quaestione iuris consistit. 14. 3. 89.
- Quaestio

Questio: vtrum prae-textu lesionis, etiam dimidium exce-
dentis, rescindatur, summa inter interpretes est dissen-
sio. 100. 25. 69. Sed negatiua solidioribus suffulta est
argumentis. nu. 26.
Questiones quaedam dubia circa huius casus materiam,
28. num. 91. & 6. sub seq. pag. 231.
Qualitatibus personarum, quarum industria singulari-
ter ad actum aliquem electa exquisita est, deficientibus,
& resilientibus quibusdam ab incepto tunc actus,
reclamantibus, quorum interest, per alios valide per-
fici non potest. 56. 5. 339.
Quare ea, quae de Reorum mente & voluntate fuisse disse-
ruit correfrens, hic non habeant locum. 14. 229. 101.
Quilibet propria autoritate, in suo territorio sibi consuli-
lit. 14. 334. 112.
Quilibet pro alio, etiam ignorante & inuito, cum effectu
liberationis solvere potest 19. 78. 162.
Qui in transigendo aliquid abscondit, sui lucri, & deci-
piendi aduersarii causa, non potest doli suspitione ca-
teri. 14. 169. 98.
Qui non facit id, quod scit, vel facere debet, tenetur ra-
tione officii 27. 105. 213. Et quare. num. 106.
Qui peccauit, ipse moriatur. 3. 108. 19.
Quis in re propria iure suo vsus, alterum tur basse, dici ne-
quit. 10. 31. 70.
Quod vno loco includitur, alibi excludi conuenit. Et quod
de vno conceditur, de alio negatur. 5. 48. 31.
Quod iam est, magis fieri potest. 4. 39. 24.
R.
Ratificatio magis contra priuatum praesumitur, quam
contra vniuersitatem. 15. 27. 121.
Ratibabitio non solum verbis, sed etiam ipso actu declara-
tur. 15. 22. 121.
Ratio cum in extraneo successore cessat, merito quoq; di-
spostio cessare debet. 9. 158. 64.
Ratio in vtroq; vbi eadem, ibi idem etiam ius merito ob-
tinebit. 16. 30. 125.
Ratio, quare cause, determinationi & sententia ferenda
nihil obflare putetur. que. 1. 4. 2.
Ratione delicti quis iurisdictioni alicuius subiicitur, subdi-
tus vero per hoc non fit. 4. 2. 9. 301.
Ratione incertitudinis, dubique euentus, lucri, vel damni,
multa permittitur, quae alias non alevant. 41. 52. 299.
Rationes appellantium, quare Reus siue appellatus se inuti-
liter gerat pro haerede, quae & quot. 1. 66. 8.
Rationes pro parte negatiua pugnantes, in hoc casu, quae.
52. 71. & 73. 327. & 328.
Rationes quae & quot, cur Bromio hic iniuncta sit proba-
tio. 27. n. 13. 14. 15. 18. p. 206. item 31. 41. 42. 43. 108.
45. 46. 52. 53. 54. 55. 57. 58. 59. 60. 62. 66. pag. 209,
210. & 211.
Rationes receptorum & expositorum, quare cum die &
consule edi debeant. 33. 4. 274.
Rationes, vt redditae dicantur, vnum sine altero sufficit.
27. 23. 207.
Rationum redditio quae duo contineat. 27. 21. & 22. 207.
Recessus Spirensis, licet neminem immoerem relinquat, &
solutionem collectae solummodo in litis limitationem
faciendam imponat. 30. 373. 265. tamen hoc limi-
tatur quoad Nobiles Francia, & alios qui sunt in pos-
sessione libertatis, & c. nu. 374. Imo & in genera quo-

que limitatur, vt numero 375.
In recessibus Anno 1570. Spira habitis. sub versic. Detti-
nach sollen. &c. iniunctum est partibus, vt exceptioni-
bus quibusuis, & defensionalibus articulis, litis conte-
stationem euentualem annectant. 52. 23. 322.
Per Recessum Imperii, de Anno 55. litigatoribus nostris,
facultas super sustentationem ministerii Ecclesiastici
transigendi, expresse est permessa. 14. 205. 100.
Reconuentio non habet locum in secunda instantia. 25.
132. 195. quod tamen limitatione temperatur, nisi sci-
licet iurisdictionem partes prorogarint. ibi. num. 133.
In Reconuentione prima, in hoc casu, ex dolo, ad tria a-
ctum est, & ad quae. 27. 165. 217.
Rekursus ab Actoribus per modum exceptionis, vel replica
permisso iuris, proponi potest. 8. 26. 46.
Recusatio iudicis ex causa suspitionis, debet esse prima. 3.
12. 12.
Recusatio Principis requisiti, an iuxta Reichs ansitz ag
faciat causam statim deuolui ad Cameram, queritur,
& resp. affirmatiue. 44. 1. 304.
Redemptioni partis in hoc casu, qui iuris expressi textus,
obstare videntur. 19. 51. 160.
Reditus annuus, tam in pecunia, quam re, emi & vendi
potest. 6. 5. 37.
Reductio à laudo ad boni viri arbitrium spacio triginta
annorum peti potest 8. 33. 46.
Reductio, quod generaliter ad arbitrium boni viri nulla
cautela effugi possit, quando procedere intelligatur. 8.
71. 49.
Refutatio licetiae petitionem includere nequit, cum refuta-
tioni petitio sit contraria, & refutatio etiam inuito
domino fieri possit. 9. 93. 59.
Registra & inuentaria omnes receptores conficere debent,
etiam priuati, qui ad rationes tenentur. 3. 56. 32.
Regula nulla tam firma, quae exceptioni non sit obnoxia.
52. 24. 323.
Regula, potior in gradu, potior est in iure, quando obtinet.
1. 9. 2.
Regula, Quod volenti non fiat iniuria, quando procedat,
& quando non. 17. 188. 149.
Regulam, quae est attendenda, quem pro se habere sufficit,
40. 38. 295. Quod tamen fallit, vt ibidem.
A Regula communi recedere, & casum specialem in ex-
emplum, vel consequentiam trahere, durum est. 28.
65. 229.
Pro Regula pronuncianum, nisi contrarium probetur. 40.
37. 295.
A Regula iuris & praedictis Camera, quare non receden-
dum. 11. 14. 72.
Rei vindicatio directa in quib. conueniat. 28. 17. 226.
Vindicatio super re incorporali non competit. 25. 16. 186.
Relatum inest referenti. 28. 60. 229.
Remediū extraordinarium, praesertim in praedictum al-
terius quaesitū, non habet locum, quando ordinarium
competit. 24. 44. 178.
Remedium ordinarium quantum superest, non est curren-
dum ad extraordinarium. 14. 382. 117.
Remissio decimarum, vt minus percipiatur de decimis ad
vsus sacros & ministerium, quam de iure diuino sit
debitum, est inualida. 14. 361. 116.
Remittere & donare est species dilapidationis. 14. 363. 116.
D d d Ex Remo-

I N D E X.

- Ex** Remotione speciei vnus, remotio generis falso colligitur. num. 9.
- Renunciatio** in instrumento, in quo debitum habetur, non dicitur debito renunciasse, sed tantum probationi istius documenti. 17. 175. 148.
- Renunciatio** se obligare censetur ad petendum. 7. 9. 41.
- Renunciatio** nullus ulterius datur regressus ad ea, quibus renunciavit. 7. 3. 41.
- Renunciatio** dicitur in pactum abiisse, ideoq; ab eo non recedendum. 7. 4. 41.
- Renunciatio** habens formam specificam suspensiuam, quid operetur. 7. 30. 42.
- Renunciatio** omnium rerum, etiam futurorum, valet. 7. 7. 41.
- Renunciatio** domini possessionem, qua apud spoliatum non fuit, abdicare non potuit. 14. 197. 100.
- Renunciatio** feudiper vnum facta, alteri agnato non nocet. 19. 88. 164.
- Renunciatio** in vno, non inducit exclusionem in alio. 7. 25. 42.
- Renunciatio** generalis omnium iurium, non extenditur ad exclusionem illius iuris, quod ortum habet ex causa defuturo. 9. 57. 57.
- Renunciatio** in hoc casu facta, non excludit renunciante simpliciter, sed certo modo, & per existentiam quarundam personarum. 7. 33. 42. Verba, quibus id ostenditur, qua. num. 34.
- Renunciatio** qualiter facta. 7. 21. 42.
- Renunciatio** causa summaria qua. 7. 42. 42.
- Renunciatio** causa repressa, fauor scilicet conseruationis familiae & agnationis restringitur ipsa renunciatio. 7. 39. 42.
- Renunciatio** hanc sub modo & tempore incerto & suspensiuo factam esse, quibus verbis probetur. 7. 20. 41.
- A** renunciatio pura & absoluta, licet alias non detur regressus, tamen hic secus fit. 7. 22. 42.
- Renunciatio** legibus & natura aduersantur, reputanturq; pro odiosis. 7. 26. 42.
- Renunciatio** sunt stricti iuris, & in eis non veniunt, nisi qua expressa sunt. 7. 23. 42.
- Renunciatio** temporali aatem habentes, ad exclusionem perpetuam trahere permissum non est. 7. 35. 42.
- Repudii** causa vbi recensentur. 26. 13. 198.
- Requisita** praecipua, quasi Seruiana, siue hypothecaria, & actionis ex emptio, qua. 3. 22. 12.
- Requisita** secundi decreti qua. 61. 26. 350.
- Requisito** iudicis, & actus publice celebratus, omnem doli exceptionem excludit. 9. 124. 61.
- Requisito** vna regulariter non sufficit, ad constituendum quem in mora. 19. 40. 159.
- Res** sua sicut domino seruire non potest, ita in rebus propriis onus decimarum vlli constitui non potest. 14. 234. 101.
- Res** ex quo est mea, esse dicitur & libera. 5. 20. 27. Res sceleris quaesita etiam heredi, qui tamen plerumq; fraudis & doli, per defunctum commissi, nescius est, auferenda est. 24. 20. 177.
- Res**, postquam semel prohibitionem euasit, semper manet libera. 9. 79. 58.
- Res** inter alios acta, tertio prauidicare non potest. 28. 20. 226.
- Res**, alter & secundus hominis sanguis existimatur. 16. 31. 125.
- Res** torporalis quaelibet est diuidua. 48. 29. 311.
- Res** vnica vni o precio vendita, particulari solutione scindi non debet. 19. 31. 159. Nec partis solutio ab vno oblata, aliquem effectum habere potest. ibid. num. 32.
- Res** minorum, sine consensu tutorum, & decreto iudicis alienata, dicitur alienatio vel nulla, vel saltem rescindenda. 17. 14. 133.
- Res** semel DEO dicata, ad vsus humanos non debet transferri. 14. 298. 109.
- Res** iudicata pro veritate habetur, & facit de albo nigrum. 19. 1. 155.
- Res** iudicata pro veritate habetur. 27. 242. 221.
- Res** suam quem iactare velle, non est verisimile. 11. 58. 75.
- Res** vniam eandemq; duo, vno eodemq; tempore possidere non possunt. 14. 116. 95.
- De** Re, siue hereditate aliena & viuentis, neque pacisci, neque testari, neque causa mortis donari, neque tandem hypotheca nomine, aut per quemuis alium contractum obligari potest. 52. 27. 323.
- In** Re communi, ab ipso etiam socio non minus, qua quod in nostro adificatur, propria auctoritate amoliri potest. 16. 34. 116. Contrarium. ibidem numero 35.
- In** Re mandata, in negociis gerendis & societate sufficit, illam adhibere diligentiam, quam in rebus propriis quis prestare solet. 27. 151. 216.
- Re** adhuc integra praenitere licet. 56. 11. 340.
- Res** corporea maninata sunt indiuidua, si accidenti aliquo indiuiduentur. 19. 35. 159.
- Rescriptum** Principis, occupatorem rei alienae a mala fide non excusat. 9. 168. 65.
- Respondendo** nude, quasi excipiat, nihil excipitur, cum nihil de ipso doceatur. 25. 136. 196.
- Responsio** ad obiectionem. 9. 119. 61.
- Responsio** singularem non semper opus, cum vna articulu cumulatis sufficere possit. 55. 4. 338.
- Responsiones** ad probationes Bromii. 27. nu. 118. 119. 122. cum subseq. vsque ad numer. 154. item num. 157. 158. 160. p. 314. 215. & seq.
- Responsiones** ad obiecta Bromii qua. 27. num. 177. 180. 181. 182. 184. 187. 388. 189. 194. & 195. p. 217. & 218.
- Responsiones** Bromii qua. 27. num. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. & 38. pag. 207. & 208.
- Responsiones** Reorum pro conseruanda dictae ciuitatis consuetudine. 1. 31. 4. Puncli tertii affirmatio. 1. 32. 4.
- Responsiones** siue resolutiones ad Bromii in specie praetensus probationes, qua. 27. num. 75. 76. 77. 78. 79. 81. 83. 84. 85. pag. 212.
- Restitutio** aduersus transactionem & rem iudicatam, an locum habeat. 14. 4. 89. Resp. negatiue. ibi. numer. 49. & 110. pag. 90. Limitatur tamen. ibi. num. 317. pag. 111.
- Restitutio** causa principalis, licet regulariter omnia redintegret, etiam medio tempore facta, si dependentiam ab ea habeant, tamen non rescindit ea, si suum perfectum esse sunt assecuta. 24. 41. 178.
- Restitutio** cum alterius iactura non debet dari, nec ob aduersarij commodu alicui venit deneganda. 14. 368. 116.
- Restitutio** in causis Ecclesiae simul & Reipub. facillime ipsi iure permittitur. 14. 372. 117.

Restitutio qualibet in integrum, plenam causa cognitio-
nem requirit. 17. 79. 138.
Restitutionis beneficium non competit non laeso. 14. 378.
117.
Restitutionis tempus, non nisi à tempore scientia incipit
currere. ib. nu. 379. item à die lata sententia. nu. 380.
Restitutionis punctus in integrum, hoc casu, quare super-
fluus. 47. 20. & 21. 309.
Reuocandi, quare sit ius in diu. 19. 58. 161. Acqui-
riturq; cui libet confociorum. numero 59. Ac vni tan-
tum cõpetit reuocatio, aliis etiam detrectantibus. n. 60.
Reuocatio erroris tam ex interuallo in preparatoris &
deci foris, quam in continenti permittitur. 49. 4.
313.
Reuocatio iusta causa qua. 49. 29. 314.
Reuocatio secunda & iterata, propter qua verba legis
prohibitua non datur locus. 49. 3. 313.
Reuocatio licet generales sint, & geminata, privilegia
tamen merita concessa, non censentur simul reuocata.
30. 207. 253.
Reuocatio, mutationes, & variationes, in quibus non
habeant locum. 49. num. 24. 25. 26. pag. 314.
In Renunciationibus verba omnino generalia, vel genera-
lissima nihil operantur, sed generalia subalterna suffi-
ciunt. 17. 75. 138.
Reuocatum penitus non dicitur, si reuocatio ea. quoad pos-
sessionem tantum, non etiam quoad fructus fuerit. 39.
13. 290.
Reus excipiendo fundans seruitutis præsumptum suum ius
in tempore tenetur probare omnia necessaria præscri-
ptionis. 11. 72. 76.
Reus noster, tanquam emptor, quando sit obligatus ipsi
venditori. 31. nu. 50. 51. & 52. pag. 270.
Reus noster ex aequitate quadam, propter scientiam qua-
litate rei emptæ, actori videtur obligatus. 31. 42. 270.
imo & ex ipsius confessione, licet limitata. num. 43.
Reus argumento singularis successoris, in rem vitio violen-
tiæ affectam scientia mediante obligatur. ibi. nu. 44.
Reus noster quibus vtatur defensionibus. 41. 8. 297.
Reus, omiſſa exceptione declinatoria, in causa procedendo,
litem contestando & concludendo, & c. prorogatum
videtur. 30. 10. 242.
Reus principalis prius conueniendus. 54. 1. 336. Fallit, ibid.
num. 23. & 4. p. 337.
Reus ob solam contumaciam, actore non probante, causa
cadere non debet. 56. 39. 341.
Reus qualiter annum computet in hoc casu. 61. 44. 351.
Reus quot & quibus præſidiis se obtenturum confidat. 10.
12. 67.
Reus, quando in ius vocatus, de scriptura in libello relata
aliquo modo saltem certus esse potest, editio post litem
contestatam differenda est. 28. 62. 229.
Reus veniens infra annum, auditur de possessione, & post
annum de proprietate. 61. 38. 351.
Rei nostri, cuius fundamenta qua. 115. 3.
Reum non releuat, quod iudex tertie instantiæ, & ipsemet
actor passi sint, mera sua contumacia purgatione ta-
xando, & acceptando expensas, ante latum secundum
decretum. Rationes eius qua. 61. num. 45. 46. 47. 351.
Reo in hac causa, iniungenda est paritio mandatorum sub
suentuali solita. 30. 412. 267.

Reo in hoc casu, quid probare incumbat. 30. 234. 255.
Rei, cuius vigore & ope adepti quasi possessionem, in deci-
mis colligendis su Detwang/ 14. 281. 106.
Rei banniti in eo sunt casu, qui remitti non potest. 35. 5.
281.
Rei grauiorem contumaciam committunt, in non paren-
do iudicis præcepto, quam in eo, quod non producant
causam, vel prorogationem non petant. 24. 36. 178.
Rei, ex quo iure omnes suas defensiones, in hac causa pro-
posuerint. 47. 22. 309.
Rei, quod liberaliter actori permittunt, in odium & dama-
num ipsorum non debet conuerti. 48. 18. 311.
Rei, quibus obtulerint partitionem. 48. 3 & 4. 310.
Rei, cur non iure familiaritatis, sed intuitu iuris pascendi,
hoc actu vsi. 11. 98. 77.
Rei non intentione iure seruitutis, in hoc casu egerunt, sed
iure familiaritatis. 11. 43. 75.
Rei quare in hoc casu ad certum tempus nominandi Prin-
cipes, non fuerint precise adstricti. 44. num. 15. 16. 17.
18. pag. 305.
Reorum defensio. 44. 9. 304.
Reis, qui non minus in subsidium sua intentionis, eius loci
consuetudinem, atq; actor, allegant, probationis onus
incumbit. 7. 59. 43.
Reis spoliū confiteribus, an quasi exceptio domini com-
petat. queritur. 14. 121. 95. distinguitur à Dd. nu. 122.
Reos nostros malam fidem habere, in dubio præsumitur.
11. 44. 75.
Rotenburgenses besigen das Gerichte vnd Aempter zu
Detwang/ haben daselbsten die Obrigkeit. 14.
299. 109.
Rotvulensib. certi casus in suo iudicio ventilandi, in suo
privilegio à Maximiliano I. Anno 1496. concesso, &
in reformatione noua à Maximiliano II. constituta,
reseruari sunt. 35. 3. 281.

S.

Satis contulit, qui tantum remittit, quantum alius ex
collatione habere debet. ibid. num. 24.
Satisfactio debiti liberatur pignus. 3. 21. 12.
Scientia & patientia retentionis alicuius rei, pro tradi-
tione habentur. 14. 303. 109.
Scire, vel scire debere, vel potuisse, facta diligenti inquisi-
tione & animaduersione, æquiparantur, latæq; cul-
pa imputari potest. 27. num. 39. & 40. 208.
Scire dicitur ille, qui rem per causas cognoscit, scit enim,
qui habet facti scientiam cum omnibus suis qualita-
tibus. 17. 126. 144.
Scopus totius cause in quo consistat. 14. 348. 114.
Scriptura quando plus valeat, quam quod actum. Itemq;
contrahentium verba potius, quam voluntas, quando
inspicienda. 14. 73. 91.
Scriptura minus solenni, quando detur fides. 5. 72. 34.
Sensus, vbi est manifestus, interpretatio nulli tantum
valere potest, vt melior sensus verborum existat. Quia
omnis argumentatio, in casu claro, est reiicienda. 14.
210. 100. Baldus imbecillitate intellectus adscribit, à
claris verbis ad coniecturas, tãquam à certis ad incer-
ta recurrere. 14. 211. 100.
Sententia declaratoria & subsequuta confirmatoria, si sub
nomine iudicis & verbis non leguntur, sunt nulla
4. 5. 21. Limitatur tamẽ in casib. aliquot, si partes taci-
te vel

I N D E X.

- de vel expresse consentiant. ibid. numero 6.7.8. & 9. pag. 21.*
Sententia limites libelli, & quæ in iudicium deducta sunt, excedere non debet. 25. 11. 194.
Sententia super inepto libello lata, est ipso iure nulla, etiam parte non opponente. 31. 9. 268. Nec iudex appellationis talem sententiam reformare potest, sed necessario super nullitate pronunciare debet. num. 10.
Sententia quotiescunq; præiudicat tertio, nititur executioni contra eum, non minus ac si contra ipsummet lata fuisset 54. 15. 337.
Sententia cui nocet, nocent & acta, quæ etiam omnia ratificata sunt. 54. 16. 337.
Sententia à qua, in hoc casu, cur confirmari nequeat. 14. 297. 109.
Sententia Commissariorum sine veris probationibus, & causa cognitione lata, per superiorem emendari potest. 19. 82. 163.
Sententia conformis esse debet petitioni. 17. 197. 151.
Sententia instrumento post reperto, de nouo præsidio, tractari nequit. 10. 23. 69.
Pro Sententia, seruato iuris ordine lata, recte presumitur. ibi. num. 24.
Sententia benignior in dubiis semper sequenda. 28. 50. 228.
Sententia contra ordinem iudicarium lata, nulla dicenda est. 25. 53. 189. Dicitur q; causa sine cognitione prolata. num. 54.
Sententia absq; probationibus lata, quare valida, inque rem transeat iudicatam, si ab ea non appelletur. 43. 28. 303.
Sententia illa, quæ contra ius Constitutionum fertur, ipso iure nulla est, illa vero, quæ contra ius litigatorum fertur, valet. 19. 63. 162.
Sententia in dubio cum in causa cognitione, & non precipitanter, sine probatione presumitur prolata. 43. 26. 303.
Sententia interlocutoria bis reuocari pot. 49. 9. 313.
Sententia vim rei iudicatae sortita, executionem habet paratam. 4. 16. 21.
De Sententia viribus, quæ rei iudicatae auctoritatem adeptæ est, amplius non est indagandum. 19. 2. 155.
In Sententia meritis discutiendis tria hic ponderanda sunt capita. 58. 13. 45. & quæ. nume. 2. 6. ibid.
In Sententia interpretatione tantæ solemnitates non requiruntur quæ in sententia. 4. 12. 21.
Sententiam vitramq; iuste latam vnde appareat. 24. 36. 37. & 38. 178.
Sententiam ferre contra sententiam est admodum graue. 30. 367. 265.
A Sententia arbitri regulariter non appellatur. Contrarium. 19. 41. 159.
A Sententia Commissariorum appellatur, non solū priora, sed etiam noua deducere prohibitum est. 36. 5. 387.
A Sententia & præcepto continente quid impossibile, non est opus appellare. 27. 248. 222. Nec ob nullitatis existentiam meretur executionem. ibi. n. 249.
A Sententia quando simpliciter appellatur, in totum videtur appellatum, alias frustratoria esset. 22. 23. 167.
A Sententia arbitri, si infra dies decem appellatur, tunc appellans videtur approbare sententiam, tanquam latam. 19. 11. 156.
A Sententia super possessorio lata, appellare licet. 36. 1. 383.
Sententia, quæ etiam ipso iure nulla est, tanquam contra expressam constitutionem imperii, non est acquiescendum. 18. 11. 153.
Sententia duæ sequuntur. 10. 20. & 21. 68. & 69.
Sententia contraria, si vnus litigantium coram hoc, alter coram alio iudice conueniretur, metuenda sunt. 28. 15. 226.
Sententia Aufß genugsamen Bericht ergangen / in Camera, si vltior deductio fiat, aliquando reuocari solent. 48. 8. 310.
Sententiariū dissonantie in Camera non admittenda. 11. 41. 75.
Sequentia declarant & restringunt præcedentia. 14. 60. 91.
Sequestratio, quando dubitatur, quis possideat, & propter illud dubium oritur metus armorum, locum habet. 40. 18. 293.
Sequestratio omnis regulariter prohibita est, nisi in casib. in iure expressis & specificatis. 40. 36. 295.
Sequestratio locum habet, quando partes sunt in proximitate armorum. 40. 33. 294.
Sequestratio est remedium extraordinarium & subsidarium. ibi. num. 34. 295.
Sequestratio vbi regulariter prohibita est, descriptio tamen & pernumeratio siue inuentariū bonorum permittitur. Hinc index in ista alicuius cause ratione, præcipere potest, vt ostia alicuius domus claudantur & sigillentur. 34. 16. & 17. 280.
Sequestrationi non est locus, quando iure ordinario prouideri potest. 40. 35. 295.
Ad Sequestrationem iudex, nisi quatuor concurrant, procedere non debet. 40. num. 20. 21. 22. 23. & 24. 294.
Sequestri causa subesse non presumitur, & c. nisi probetur. 40. 25. 294.
De Sequestri iustitia non creditur, nisi quatenus ex actis probetur, alias est nullum, & cassari debet. 40. 26. 294.
Seruitia duriores exigunt probationes, quam interdictum Saluianum. 18. 3. 152.
Seruitia nomine feudorum præstita, non inferunt nobilitatem. 30. 177. 251.
Seruitiorum modum & mensuram in specie definire, non est opus. 12. 20. 80.
Seruitiorum necessitas & fides, omnibus feudis, etiam minimis & ignobilibus tanquam eorum proprium adheret. 30. 178. 251.
Seruitus discontinua non præscribitur, nisi tempore immemorabili. 11. 86. 77. Sed hoc fallit, si quis habet talem scientiam siue credulitatem, quæ iustificat possessionem, vel quasi. num. 87.
Seruitus habens causam discontinuam, quanti temporis cursu præscribitur. 11. 23. 73.
Seruitus huius actus inter quas & quales seruitutes reseratur. 11. 6. 72. Inq. hoc requiritur præscriptio temporis immemorabilis. ibi. nu. 7.
Seruitus non presumitur, quando vsurpatio possessionis facta, non tam iure seruitutis, quam amicitia, & c. 8. 60. 48.
Seruitus via est ius indiuiduum. 11. 96. 77.

Servitus usus, vel usufructus, cum sit mixta & causam discontinuam habeat, non minori, quam immemoriali tempore prescribi potest, ad quod quasi possessio requiritur. 25.101.193.

Servitutis possessio est prescriptionis substantiale requisitum. 11.61.76.

Servitutem asserens ex prescriptione, eam probat. 25.100.193.

Signa vel indicia servitutis quæ. 11.20.73.

Sigillum Archiepiscopi, Episcopi vel Prælati, ordinariam iurisdictionem habentis, quid operetur. 3.83.17.

Sigilli efficacia. 3.82.17.

De Similibus ad familia proceditur. 5.6.26.

Similitudo tutorum non omnino convenit Reipublicæ. ad ministratori. 27.116.214.

Singula, si non profuerint, cum lata tamen iuvant. 1.56.6.

Societas, & rerum communio, & dolum & culpam recipit. 27.201.219.

Nisi socius fuisset negligens in rebus suis tempore contractus societas, tunc enim sufficit eam adhibere diligentiam, quam in rebus suis. ibi. nu. 202.

In Societate quilibet pro parte, quam habent, sunt obligati, & quisq; in solidum convenire potest. 27.97.213.

Veritas plus valet, quam opinio. 27.98.213.

Socius contrahens secundum mandata & conventiones factas, in societate obligat socios alios, solummodo pro quantitate, quam alii habent in corpore societas, & non ultra. 27.159.216.

Socius tenetur probare, quod socius in rebus communibus non adhibuerit eam diligentiam, quam tempore contractus societas solitus erat adhibere in propriis. 27.152.216.

Socius faciens alium socium expendere res suas in malos usus, vitis actione ad illa resarciendum tenetur. 27.203.219.

Socius potest cogere socium, qui totum redemit, ut ei partem suam reuendat. 19.53.160.

Socius non tenetur ex contractu socii, nisi probetur portionem veram esse in communem arcam. 27.110.214.

Et vnus sociorum alium non obligat. num. 111.

Socii se inuicem preposuisse intelliguntur, vel illum, qui communi nomine negociatur. ibi. num. 107.

Socii plures administrantes, singuli pro rata ad rationes tenentur. 27.61.211.

Sociorum vnus, si ponat factorem pro socio, si is male gesserit, tenetur pro socio. 27.204.219.

Solemmitas remittitur, vbi res celeritatem exigit. 3.62.16.

Solemmitate aliqua vbi opus est, presumitur interuenisse. 1.40.5.

Solemmitates, quando de euidenti necessitate Ecclesiæ constat, adeo stricte non exiguntur. 3.35.14.

Soluens vnus confideiussorum, actionem sine cessione non habet. 54.9.337.

Solutionem factam dicenti incumbit probatio. 27.108.214.

Speciale est, cum masculi cum feminis vocantur, tunc communiter admittuntur, quoad ordinem successionis. 9.142.63.

Spes succedendi agnatis & dominis absq; causa auferri non potest. 29. num. 24. & 25.234.

Spoliatio, vel violentia in iudicium deduci non potest, cum de nulla possessione constet. 37.30.286.

Spoliatio simplex & impropria, largo nomine sumptâ, dicitur spoliatio. 37.16.285.

Spoliator quis dicatur improprie & quis proprie. 37.10.285.

Spoliatus non restituitur, quando possessionem in aduersarium sua sponte transtulit. 14.120.95.

Spoliatus dicitur is, qui cum possideret, deiectus est. 37.3.285.

Spoliato, qui spoliatori iustam causam spoliandi prestitit, & vel ex factio suo, aut alia iusta causa a possessione cecidit, remediū Canonis redintegrandi non conceditur. 14.291.107.

Spolium fit quavis deiectione, & sine vi. 14.117.95.

Spolia simplicia & impropria huiusmodi, Reformatio Rorvul. titul. 5. inter casus referuatos, qui remitti non debent, non constituit. 37.17.285.

Spurius omnibus aliis parentibus, præterquam patri Clerico, succedere potest, tam inter viuos, quam in vltima voluntate, si ei expresse relinquatur. 59.8.246.

Nec obstat lex. generaliter, §. cum autem. C. de instit. & substit. ibid. num. 9. Ratio eius. numer. 10. Sicut nec obstat consilium. 138. part. 1. Graui. ibi. num. 11.

Spiriti ex aliorum testamentis, & ab intestato accipere possunt. 59.19.348.

Status imperii, non nisi nudum ministerium, tanquam Commissariū Imperatoris, in collectione desu gemeinen Friedens/prestant. 30.378.266.

Statutum loquens de incarceratis relaxandis, non porrigitur ad eos, qui ob crimen falsi sunt incarcerati, nisi per statuentes hoc specialiter fuerit dictum. 17.163.147.

Statutum, quod extantibus masculis legitimis & naturalibus feminas ab hereditate arcet, locum habet in legitimo. 29.51.235.

Statuta à superiore sunt edenda subditis. 40.13.292.

Quare. num. 14. Et quatenus sint edenda. nu. 15.

Statuta habentur pro publicis, & tanquam ius proprium illius loci, vbi obseruatur. 49.36.314.

Statuta omnibus substitutis eius loci sunt communia & ideo nemini deneganda. ibi. num. 37.

Statutorum eam partem, quæ est causa petita editionis, edere sufficit. 49.38.314.

Statuta loquentia in materia penali, non sunt extendenda, sed restringenda, idq; quatenus obrineat. 1.34. & 35.5.

Stipulatio generaliter, seu indefinite super aliquo actu interposita, intelligitur secundum naturam sui actus. 17.117.143.

Stylus iudiciorum, loco rationis obseruandus est. 30.18.242.

Subditus quis proprie dicatur, ratione domicilii, habitationis. 42. num. 4. & 5.301.

Subitanea irruptio vbi fit, non ostentanter & secure de necessitate, &c. deliberandum. 3.44.15.

Submissio huius causa, in quibus principaliter consistat. 51.1. & 2.317.

Submissiones due in hoc casu reprehenduntur. 59.1. & 2.346.

Submissiones huius casus, ad 4. potissimum capita, referenda sunt. 28.1.225.

Submissionum omnium propositarum in hoc casu, qua-

- tuor principaliter consideranda occurrunt, & qua. 47.
1. & 2. 307.
- Submissum est in hac causa partim expresse, partim ex
prouisione legis. 51. 3. 4. 5. & 6. 317.
- Subreptio in eo nulla est, cum quis tacet, quod expressum
non nocuisset. 9. 130. 62.
- Subreptio nulli prodest, nec quisquam in ea se fundare po-
test. 9. 31. 56.
- Sul reptionis vitium diuturnitas temporis, quando non
purgare videatur. 9. 32. 56.
- Substantialia quatuor probanda sunt ab eo, qui ex titulo
emptionis se dominum asserit. 5. 80. 35.
- Substitutio exemplaris fieri potest pupillo furioso in pote-
state testatoris constituto. 52. 128. 330.
- Substitutiones odiosae habentur, quia occasionem captan-
de mortis praebent. 52. 82. 328.
- Succedendi certi sunt modi. 52. 80. 328.
- Succesio, cum ab initio fuit obseruata, sequens succesio ex
hoc principio etiam regulabitur. 9. 145. 63.
- Succesio testatae quando locus est, cessat succesio ab in-
testato. 1. 67. 8.
- Succesor singularis, ubi constat rem vel fundum certo onere
esse obligatum, etiam conueniri potest, cum res tran-
seat cum suo onere. 31. 19. 269.
- Succesor singularis, vel tertius, à quibus possint conueni-
ri. 31. 32. 269.
- Succesor quare bene gesta praedecessoris sui ratificare ob-
stringatur. 3. 71. 16. Item conuentiones cum Principe
vel Praelato, nondum impletae, per successorem adim-
plenda sunt. ibid. num. 72. Quin imo successores ad di-
gnitatem, non per successionis, sed electionis viam ve-
nientes, gesta & contractus decessorum seruare & ap-
probare debent. ibid. num. 73.
- Superflua admittere, securius est, quam necessarium re-
uocare. 38. 6. 288.
- Superfluum admittere securius est, quam necessarium om-
mittere. 47. 16. 308. Et pars illa quae eligi debet litiganti-
bus, minus onerosa est, & per quam utriusque parti con-
sultitur. ibid. num. 17.
- Superfluum non dicitur, quod addit maiorem declara-
tionem, ac dilucidius animi sensum exponit. 52. 36.
323.
- Suppletio siue adequatio, non tantum re ipsa, sed & pec-
cunia, vel alia ratione fieri potest. 4. 19. 22.
- Supplicantium narratis ab initio litis creditur, excipien-
di potestate cuius salua manente. 56. 46. 342.
- Surrogatio assumit naturam pristinam, & succedit in lo-
cum eius, cui surrogatur. 9. 156. 63.
- Surrogatum, si debet habere qualitates surrogati, etiam
necessae foret de hisce qualitatibus constare, ut surroga-
tio habeat effectum. 56. 20. 340.
- Suspectus an quis sit, magistratui & religioni iudicis per-
mittitur. 34. 25. 280.
- Suspicianti se posse repelli, ex quo statim amittit possessio-
nem vitale interdictum, vnde vi competit. 14. 18. 89.
- Suspicio falsi, in ciuilibus est pro veritate. 17. 57. 137.
- Suspicio non repellit actorem ab actione, vel exceptione
falsi. 17. 109. 142.
- Suspicionis purgationes qua. 3. 65. 16.
- Suspicionem sinistram in nostro casu cessare faciunt, quod
huiusmodi contractus per totam Germaniam olim &
- hodie sint frequentati à viris probis & laudatissima
opinionis, &c. 41. 54. 299.
- Tabulas in mea ianua affixas, mea sponte resigere possum.
16. 27. 125. Item signa rei mea impressa, propria au-
thoritate inconsulto iudice detrudere possum. ibid.
num. 28.
- Tacitum consensum in terminis alienationis, interpre-
tantes desiderant, domini praesentis in taciturnitate,
eamque pro tacito consensu reputant. 9. 96. 60.
- Tempus factae spoliationis non est necessarium, nisi cum
dolus arguitur. 14. 19. 89.
- Tempus parendi in arbitrium impetrantis, per verba
Wenn und zu welcher Zeit N. den Wein erfor-
dern lassen. 48. 12. 311.
- Temporis cursus solus, absque titulo vero, vel putatio ad
praescribendum non sufficit. 25. 32. 187.
- Temporis cursus solus non est potens ad inducendam obli-
gationem, nec ad inducendum titulum. 5. 57. 32.
- Tempore belli, ob imminentem necessitatem multa licent,
quae alias sint illicita. 3. 56. 15. Ita vi & tunc res Ec-
clesiae inconsulto summo Pontifice alienari possunt.
ibid. num. 57. Ratio eius ibidem subnectitur.
- Tempore intermedio à circūuentione si quid factum non
attenditur, sed in odium circumuentis retrahitur
iuris dispositio & effectus, ad initium & termi-
nus ipsius conuentionis. 2. 4. 12. 176.
- Terminus iustus ad omnia producenda in iudicio statuendus.
28. 73. 230
- Terminis nobis submissionis nostrae in hoc casu, cur insti-
tendum. 27. 243. 222.
- In Terminis iuris quamuis correctoris, ne quidem ex ma-
ioritate vel identitate rationis de casu ad casum sit ex-
tensio. 9. 136. 62.
- Tertius pro suo interesse, in quacunque iudicii parte, inter-
uenire potest. 28. 74. 230. Idque praecedit, siue ad im-
pediendum agentem, vel remouendum defendentem,
saltem de eius interesse aliquo modo, apparetur con-
suetudo. num. 75.
- Testamentum Cardinalis ex cursu temporis praesumitur
conditum in curia de licentia Papae. 1. 45. 5.
- Testamenti ratione qui legatum accepit, ut nihilominus
postea testamentum falsum allegare potest. 17. 79.
149.
- In Testamento praelati, consensum Episcopi praesensse pra-
sumitur. 1. 47. 5.
- Testamenta cum ex sola testatoris voluntate dependant
merito quibuscunque possumus coniecturis, inuestigare
atque inspicere debemus. 14. 244. 02.
- In Testamento non sufficit testatorem ita voluisse, nisi di-
sponat. 14. 75. 92.
- Testari non possunt, nunquam redientes ad sanam men-
tem. 52. 106. 329.
- Testatum qui non iure, vel solemniter dicit, is non directe
voluntatem testatoris impugnat, sed iuris solemnita-
tem non obseruatam dicit. Qui vero falsum testamen-
tum allegat, is directe testatoris iudicium ac volunta-
tem impugnat. 17. 99. 140.
- Testificari pro tertio quare quis rogatur. 49. 57. & 58.
315.
- Testimonium mentis nullum maius, quam qualitas ver-
borum. 14. 144. 96.

I N D E X.

Testimonium de auditu ad probandam consanguinitatem, validum est. 17. 11. 133.
 Testimonium mulieris minus valet. 23. 4. 169.
 Testis inimico in criminalibus, non creditur, etiamsi infirmus ad mortem trahatur. 33. 4. 277.
 Testis vnus instrumento contradicens reddit illud in tantum suspectum, quod nullam fidem faciat. 17. 19. 134.
 Testis vnus cum adsunt plures presumptiones satis probat. 23. 17. 170.
 Testis vnus non auditur, nec Papa, nec Imperator contra statuere, nec partes contrauenire possunt. 23. 3. 169.
 Testis vnus, cum presumptione iungitur ad faciendam plenam probationem. 23. 19. 170.
 Testis deponens se audiuisset non sufficit, nisi probetur à quibus ut sciat, vtrum à fide dignis, vel à maleuolis, vel à maiore parte, vel ab vno tantum audierit. 30. 356. 264.
 Testis debet rationem dicere suæ scientiæ, præsertim super notorio. ibi. num. 359.
 Testis productus super notorio & fama, nihil probat, nisi assignet rationem sui dicti. 30. 360. 264.
 Testis vnus vel plures singulares fidem non faciunt, nisi probent de iisdem personis, locis, tempore. ibi. nu. 361.
 Testis vnus depositio, qui non coniunctis partibus, nec commodum ex depositione sentit, vel cui nulla culpa infigi potest, satis idoneus videtur. 23. 7. 170.
 Testis cuiusuis depositio, sine vlla concludente ratione dictis suis apposta, est nulla. 30. 182. 252.
 Testis vni verisimilia deponenti, & imperfectæ probationi fides habetur. 23. 12. 170.
 Testis in specie deponenti, magis creditur, quam qui in genere deponit. 25. 29. 187.
 Testem non remouet paupertas, si alia est honeste vitæ. 23. 10. 170. neque reuocatur, licet occasionem producenti dederit, si non est particeps litis, nec inde commodum sentit. num. 11.
 Testium dicta & iurata, vt fidem faciant, Notarius sine iudicis commissione recipere non potest. 1. 49. 6.
 Testium dicta, cur contra producentes in dubio interpretanda sint. 1. 59. 6.
 Testium actorum defectus. 12. 4. 79.
 Testium dicta in dubio pro producente sunt interpretanda. 30. 259. 256.
 Testes affirmantes præualent negantibus. 35. 24. 186.
 Testes duo, maxime si ab aduersa parte contrahente probantur, sufficienter. 14. 139. 96.
 Testibus duobus affirmantibus generaliter plus creditur, quam mille negantibus. 30. 258. 256.
 Testibus deponentibus extare memoriam facilius creditur. 25. 25. 187. Item de deponentibus de propria scientia quam auditu, numer. 26. Item potius creditur, qui de dissensu & dispartientia deponunt. nu. 27.
 Titulus ex cursu longi temporis quando presumatur. 11. 16. 73.
 Titulus ex vsu tanti temporis presumitur, quo casu seruitus discontinua spatii longissimi temporis prescribitur. 11. 91. 77.
 Titulus donationis & cessionis interuenisse presumitur, quando habet admixtum factum hominis scilicet solutionis. 5. 75. 34.

Titulus fictus & traditio ficta iuris effectum sortiuntur. 5. 34. 28.
 Titulus vitiosus & inualidus etiam ex quacumque possessione minime conualidari potest. 5. 51. 32.
 Titulus hominis vbi extat, ibi conquescit prouisio hominis. 5. 49. 31.
 Tituli nulli illegitimi & iniusti, cum titulo pro possessore, in petitione hereditatis concurrunt. 17. 15. 133.
 Tituli inscripti, Den Edem / r. c. ad promerendum fauorem eorum, quibus scribitur, accommodari solent. 31. 183. 252.
 Traditio est facti. 17. 168. 148. Et traditio instrumentorum diuersos habet effectus. ibi. nu. 169.
 Traditio falsa naturam traditionis habere nequit, nihilque magis aduersum veritatem, quam falsitas. 17. 176. 148.
 Traditio inter partes per instrumentum conductionis probatur, secus est quoad alios, vel tertios. 5. 40. 29.
 Traditio nuda corporaliter sine causa facta, non transfert dominium rei mobilis, nec nuda quasi traditio actionis transfert vtilem actionem, nec directam. 5. 36. 28.
 Tranquillitati nihil magis inimicum, quam sub iuris prætextu statuere, alterum in alterius vtilitatem grauare. 14. 367. 116.
 Transactio concernens alimenta Ecclesiarum est extendenda. 14. 136. 96.
 Transactio sine cogitatione interposita, est ipso iure nulla. 17. 120. 143.
 Transactio est contractus innominatus. 14. 46. 90.
 Transactio generalis secundum specialem petitionem & causam actionis semper restringitur. 17. 155. 147.
 Transactio generalis tam ad expressa, quam ad cogitata porrigitur, imo in dubio etiam comprehendit ea, quæ quis ignorauit, modo in genere de his cogitare potuerit. 17. 65. 137.
 Transactio de futuris non valet, de præteritis vero transigi potest. 14. 22. & 23. 89.
 Transactio prætextu lesionis, ob dimidium iusti pretij, non rescinditur. 14. 110. 94.
 Transactio corrumpit probato vnus partis dissensu. 14. 306. 110.
 Transactio iuramento vallata, tamen prætextu lesionis non infringitur, nec ei sul uenitur, etiamsi vltra dimidium probetur lesus. 14. 113. & 114. 95.
 Transactio generalis porrigitur ad omnia ea, de quibus inter conuenientes est cogitatum. 17. 52. 136.
 Transactio perficitur consensu, qui non in verbis, sed animo consistit. ibi. nu. 53.
 Transactio fit super dubiis, & incertis, & negatione etiam veri, ea non vitatur. 17. 57. 137. Quod tamen secundum gloss & Doctores in negatione quæ calumnia & doli expert est, id obrinere notant. ibi. nu. 59.
 Transactio eiusque clausula, Sonst aber alle andere, r. c. quare inanis & superflua, aut ociosa nõ fit. 14. 302. 109.
 Transactio qualibet est alienatio. 14. 25. 90.
 Transactio ex necessitate inita, absque solennitate, etiam iure subsistit. ibi. nu. 28.
 Transactio 4. modis vestitur. ibi. nu. 33.

I N D E X.

- Transactio huius casus, per traditionem & iuramentum est vestita & corroborata. ibi. num. 34.*
- Transactio per rem non seruata, an actor ab ea recedere possit, negatur. 14. 29. 90. Quod procedit, non solum, si transactio tendit ad liberandum, sed etiam si ad obligandum ibi. num. 30.*
- Transactio per errorem non impugnatur, secus tamen si error re ipsa comprobetur. 14. 271. 105. tunc enim, vbi inter partes diuersa est sententia, rescindi potest transactio. ibi. num. 272.*
- Transactio olim cum maioribus de omnibus rebus, sub specificatis conditionibus inita non est ad hoc tempus, vbi alii mores & alia tempora sub iisdem conditionibus de rebus omnibus contractis, trahenda. 14. 105. 94.*
- Transactio propter manifestum partis dissensum, necessario corrumpitur, mutuo enim consensu contrahitur, nec ad incogitata porrigitur. 14. 157. 97.*
- Transactio hac, vnde robur aliquod mutuetur. 10. 13. 68.*
- Transactio mala fide & artibus machinata, doli exceptione, aut replicatione facile euerti poterit. ibi. nu. 14.*
- Transactio, vt alii actus, &c. non requirit cognitionem. 17. 76. 138.*
- Transactio de rebus per cognitionem causa decisus, fieri nequit. ibi. num. 77.*
- Transactio generalis ad omnia illa, de quibus in genere cogitatum fuit, extendenda est. 17. 153. 147. Et hac regula quando procedat, & quando non ibi. nu. 154.*
- Transactio tantum ad ea, quae scimus, & in qua consentimus, pertinet. 17. 36. 135.*
- Transactio ipsa, vnius partis consensu deficiente, est nulla. 14. 159. 97.*
- Transactio non est trahenda ad ea, quae pars altera non cogitat, & quorum si fieret admonitio, non ita contraheret. 14. 176. 98. Ratio: nam transactio requirit consensum qui non est in errante. ibi. num. 177.*
- Transactio super eo tantum facta censetur, de quo lis aut querela fuit mota, nec ad alia extendenda. 17. 115. 142.*
- Transactio si vitio nullitatis laboret, restitutione non est opus. 17. 180. 149.*
- Transactio omnis generaliter quodcumque pactum per quod a lite receditur, comprehendit. 17. 87. 139.*
- Transactio praetextu alicuius omisi vel incogitati, impugnari nequit. 14. 88. 92.*
- Transactio contextus quis. 14. 107. 94.*
- Ex Transactionis causa finali, intentio contrahentium maxime conspicitur. 14. 128. 95.*
- Transactionis interpretatio in magna lucris & oneris inaequalitate magis pro oneratis, quam de lucro certantibus facienda est. 14. 296. 108.*
- In Transactionis tractatu, documentorum inspectione non est opus. 17. 84. 139. Cum extra casum testamentorum & Codicillorum, sine tali inspectione transigi possit. ibidem.*
- Transactionis proemium quoque declarat, quod rei verba in transactionis instrumento alio sensu acceperint. 14. 311. 110.*
- Transactionis titulus, quando actor non ex sua persona, neque iure suo, sed nomine vxoris defunctae filiarum causa agit, & ista filiae obiectam transactionem, quia mater in illam non consensit, nullitatis iure impugnari,*
- &c. per se nullus censendus, aut saltem titulo pro possessorio comparandus. 15. 4. 120.*
- Transactionis huius, quae fuit impulsua & finalis causa. 14. 123. 95.*
- Transactionis causa, quae actione agi potest. 14. 41. 90.*
- Transactionis vis & interpretatio laxior est, quam libellorum, sententiarum, vel quorumcumque actuum iudicialium. Ideoque nec ab vno ad aliud inferri potest. 17. 67. 137.*
- Transactionis illa verba, hitemit gänzlichem von threer jetzigen Forderung absehen/ qui consideranda. 17. 116. 142.*
- Transactionis qualitatem non oportet disputare, quia sufficit transactum esse, &c. 17. 196. 151.*
- Transactionis verba quae consideranda. 14. 398. & 399. 118.*
- Transactionem qui rescindere vult, tenetur ad receptorum restitutionem. 15. 38. 122.*
- Transactionem rescindere intendens, quare impediatur agere. ibi. num. 39.*
- Contra Transactionem venire volens tenetur prius offerre restitutionem acceptorum: sin minus sit, non est audiendus. 14. 111. 94.*
- Contra Transactionem veniens, dicitur venire contra ius & aequitatem naturalem. 14. 49. 90.*
- Transactionem initam esse sub duabus distinctionibus & referuationibus, ex quibus verbis patet. 14. 50. & 51. 91.*
- Per Transactionem, sicut fit recessus a lite, ita & per arbitramentum. 8. 65. 48.*
- In Transactione qualicumque generali, nunquam dolus, etiam praeeritus, remitti dicitur, nisi super dolo specialiter fuerit transactum. 17. 160. 147.*
- In Transactione iustum pretium consideratur, non in re, de qua lis est, sed dubio litis euentu, cuius valor tantum inspicitur. 17. 85. 139.*
- In Transactione vt non permittitur penitentia, ita nec in arbitratore, perfecto nimirum arbitramento. 8. 69. 49.*
- In Transactione singulare est, quod super negatis quis se fundare possit. 17. 62. 137. Iudici quoque ex officio se super negato fundare licet. ibidem num. 63.*
- In Transactione magis acta & actitata, quam expressa consideranda. 17. 68. 137.*
- Transactione causa finita rescitari non debent. 14. 42. 90. Transactio quae non minorem auctoritatem habet, quam res iudicata. numer. 43. nec per rescriptum principis rescinditur. nu. 44. nec sub praetextu instrumenti nouiter reperitur, vel ob grauem lesionem. nu. 45.*
- A Transactione vna parte inuita, altera recedere non potest. 14. 31. 90.*
- Ex Transactione hac competit actori actio propter factam traditionem. ibi. nu. 32.*
- Transactiones ex falsis instrumentis initae, quando demum retractantur. 17. 37. 135.*
- Transactiones seruari publice interest & ideo non rescinduntur, etiam si vltra dimidium iusti pretii deceptus esset. 17. 89. 139.*
- Transactiones sunt tantum vincula personarum, easque ad dandum vel faciendum astringunt, res vero ipsas, super quibus interponuntur non afficiunt. 14. 185. 99.*

Transactiones neq; per se, & sua natura, dominium trans-
ferre possunt, sed actus naturalis, traditio scilicet re-
quiritur. ibi. num. 186.

In Transactionibus, & aliis contractibus, non solemus à
verbis recedere. 14. 364. 104.

In Transactionibus non tantum quod scriptum, sed etiam
quod actum est inspicere debet. 14. 148. 97.

Transigens generaliter, non censetur de vna tantam par-
te cogitasse. 14. 83. 92.

Transigens specialiter, de certis & in transactione expressis
rebus non censetur vniuersaliter de rebus omnibus egisse.
ibid. num. 84.

Transigentes in genere de iis cogitasse sufficit, nec verbo-
rum expressio requiritur. 17. 52. 136.

Transigens super falso, non est amplius audiendus. 17. 92.
140.

Transigens super incogitatis & occultis, non tam transigit,
quam decipitur. 14. 158. 97.

Transigentibus non solum verba prout iacent, sed & quid
fieri placuit dispendendum. 14. 21. 89.

Turbare non dicitur is, qui suo iure utitur. 30. 37. 243.

Turbatio debet probari, alias commissa dici nequit. 30.
35. 213.

Turbatio includit vim. 30. 38. 243.

Turbatio nostrorum actorum vnde deprehendatur. 39.
325. 262.

Turbatio presentis negotii non solum ex testium deposti-
tionibus, sed & ipsiusmet Rei confessione, &c. 30. 32.
243.

Turricae contributiones, ob necessitatem imperii subditis
indefinite impostae sunt. 30. 118. 248.

Tutor confundens suos & pupilli redditus, dicitur esse in
culpa 27. 80. 12.

Tutor vel Curator non modo exhibere sed etiam libros ra-
tionum tradere, chartasque rationis reddere tenetur.
33. 26. 276. Imo quando nullam scripturam profert,
presumitur esse in dolo ibid. num. 27.

Tutor vel Curator, finita demum tutela vel cura, de iure
communi rationem huiusmodi reddere tenentur. 33.
5. 274.

Tutor vel Curator ad quod & in quantum minori, eius-
ue heredi parenti teneatur. ibi. num. 6. 7. 8. 9. & 10.
p. 275.

Tutor vel Curator, praetextu ignorantiae, aut quod inuen-
tarium, vel librum rationum non habeat, sed amiserit
prius redditam rationem administrationis, vel
quod dimiserit penes factorem, aut aduultum ibi. nu. 11.

Tutor necessitate legis pupillo adstrictus est ad conscien-
tiam inueniendum, & ad omnia reddenda, quae in inuen-
tario sunt descripta. 33. 12. 275.

Tutor, Curator, ac quilibet administrator alienarum re-
rum, naturali & civili ratione, librum rationum con-
ficere, rationem rerum a se gestarum, plenam, fidelem
& diligentem reddere tenentur. 33. 2. 247. Ratio eius,
quare multo magis in administratione bonorum pu-
pillarium, quam in rebus omnibus, receptorum & ex-
positorum exacta poscatur, ratio quae. num. 3.

Tutori, quem pupillus non vult liberare, quot competant
remedia. 33. 1. 274.

Tutores, neq; transigere, neq; compromittere possunt. 19.
84. 163. Quod extenditur. num. 85.

Tutores non tantum, sed ipsorum heredes etiam ad ratio-
nes tenentur. 33. 25. 276.

Tutores solutionem rerum pupillarium in scriptis proba-
re debent, per exhibitionem inuentarii, & omnium
eorum, quae in scripturam redacta sunt, alias non li-
berantur. 33. 13. 275. & quare. num. 14. Cautela tuto-
rum hodie quae. num. 15.

Tutoribus authoribus, in negotio ipsorum omnium com-
muni, pro indiuiso quod geritur, per eosdem improba-
ri non oportet. 19. 12. 156.

V.

Vacatio à muneribus, si vni ex duobus sociis detur, proce-
dit alteri. 30. 263. 256. Hocq; maxime procedit in rebus
pro indiuiso communibus. ibid. n. 264.

Vacatio, quae per priuilegia de facto concessa est, ipso iure
nulla est. 30. 191. 253.

Varicatio in vltimis voluntatibus non facile admittitur. 49.
23. 314.

Vasallus alienans feudum sine consensu domini in agna-
tum, alias successurum, est potius resutatio, quam alie-
natio. 52. 136. 331.

Vasallus non debet excoriari. 12. 12. 79.

Vasallus pro se habens inuestituram, cur vincat litem. 30.
72. 245.

Venditio sub qua conditione facta. 31. 61. 270.

Venditio vbi vna vnus precii, licet à tribus sit facta, non
tamen per hoc, in casu dubio, deterior debet esse condi-
tio emptoris, quàm si ab vno tantum facta esset. 19. 33. 159.

Venditores à se venditae pagi medietati, quas libuit, leges
imponere potuerunt. 10. 27. 69.

Vera mala fides nocet, praesumpta vero mala fides non
nocet. 11. 26. & 27. 74.

Verbum vnumquodque in qualitatibus, cum effectu &
virtute operandi positum intelligitur. 14. 216. 100.

Verbum, Collatio, in materia familiae hereticunda quo-
modo intelligatur. 4. 18. 22.

Verbum, falsitatis, varie accipitur. 17. 134. & 135. 145.

Verbum, retractari, ad ea, quae ipso iure non valent, qua-
re accommodari non possit. 17. 18. 134.

Verbum, Sonderlich, siue praesertim, vtrumque casum
comprehendit, tam quoad totam, quam quoad partem.
19. 68. 162.

Verbum, Bus, est collectiuum. 19. 19. 158.

Verbum, Solten, est obligatorium, & praecipiuum.
ibi. num. 21.

Verbi alienationis extensio quae. 3. 30. 14.

Verba ambigua ex consuetudine & modo vrendi decla-
rantur. 30. 123. 248.

Verba ad eum casum, in quo sunt superflua, restringi de-
bent, dummodo sanus intellectus accommodari possit.
14. 326. 111.

Verba contractus, vt aliquid operentur, impropriari po-
tius debent. 14. 327. 111.

Verba cum sint clara, non sunt disputanda, nec ab eis re-
cedendum, nec sunt extendenda. 14. 328. 111.

Verba in contractibus habentur pro textu, cui magis, quàm
glosse credendum. 14. 323. 111. Eique standum est, licet aliae
praesumptiones praeponderent in contrarium. nu. 324.

Verba de iure Principis firmissima esse debent. 37. 18. 286.

Verba ex natura & qualitate contractus, secundum sub-
iectam materiam intelliguntur. 14. 282. 106.

Verba

I N D E X.

- Verba interpretari debent contra eum, qui ex iis se fundat, indeque vtilitatem percipere cupit. 14.287.106.
- Verba contrahentium dant legem contractui, contractusque ex conuentione legem accipiunt. 19.18.158.
- Verba, *Wollen vnd mögen*, sunt mera facultatis. ibid. num. 22.
- Verba in emptoris fauorem prolata, non in ipsius odium sed potius contra venditorem eiusque heredes interpretanda sunt. ibi. num. 24.
- Verba in contractibus posita, non debent esse ociosa, & sine effectu operandi. num. 25.
- Verba sunt restringenda ad qualitatem ante expressam, quae excludunt, quando opponuntur rebus, quae sunt de genere precedenti. 14.54.91.
- Verba ita sunt intelligenda, vt actus conueniant, & seruiant materiae, de qua agitur. 6.14.38.
- Verba obligationi inserta, videl. reditus vel soluat, quo non factio, possessione vel occupatione hypotheca creditoribus consulatur, quomodo intelligenda. 6.15.38.
- Verba contractus sunt forma contractus, quae forma dat esse rei. 14.81.92.
- Verba dubia, vel ambigua, si proferuntur, contra proferentem, interpretatio est facienda, quia apertius ea proferre potuit. 14.212.100.
- Verba generalis clausula in hoc nostro casu posita secundum precedentia & sequentia sunt restringenda, & ad causas. 17.158.147.
- Ex Verbis transactionis in hoc casu quid colligendum. 14.213.100.
- Verba conuentionis sunt attendenda. 14.279.106.
- Verba generalis clausula, in hoc nostro casu posita, secundum precedentia & sequentia sunt restringenda, & ad causas. 17.158.147.
- Verba non sufficiunt, factio vbi opus est. 34.10.279.
- Verba debent intelligi, vt aliquid operentur. & ne sint frustratoria. 14.61.91.
- Verba in contractibus posita, semper debent intelligi, vt aliquid importent. 14.62.91. Imo in eis nedum clausula, sed etiam minimum verbum non debet esse sine virtute operandi. num. 63.
- Verba precedentia quando sunt obscura, sequentia vero determinata, tunc sequentia determinant precedentia. 14.64.91. Secus si sequentia obscura & generalia essent, precedentia vero expressa & determinata. n. 65.
- Verba in omni dispositione & contractu non ociosa esse, sed aliquid operari debent. 7.48.43. Imo nedum minimum quidem verbum, sine virtute aliquid operandi esse debet. ibid. num. 49.
- Verba generalissima, quae in narratione ponuntur, secundum conclusionem sunt intelligenda. 17.143.146.
- Verba contractus sunt forma contractus. 6.7.37.
- Verba cum effectu accipienda sunt. 52.17.322.
- Verba omnino improprie intelligenda sunt, cum in proprio sensu actus subsistere non possit. 14.222.101.
- Verba generalia generaliter sunt intelligenda, & generaliter praeiudicant. 17.54.136.
- Verba, quod scilicet cum matre dolose egerint & minorem deciperint, de dolo malo intelligenda videntur. 17.136.145.
- Verba relativa saepius repetita, repetitionem faciunt omnium precedentium, sine qualitatibus suis. 37.34.287.
- Verba sequentia ex precedentibus sunt declaranda, & maxime, si obscura sunt. 14.160.98.
- Verba sequentia, cum diuersum a precedente inferunt, impossibile est ex precedentibus, tanquam ex simili intelligi posse. 14.232.101.
- Verba sunt cordis nuncia, hominisque mentem adeo declarant, vt ex speculo facies cognoscitur. 14.321.111.
- Verba illa vniuersalia, *Allen Wein zehenden* / nullas decimas vinearum excludunt. 14.266.104.
- Verba precedentia, *Allerdings nichts danon außgenommen*, sunt obseruata. 14.66.91.
- Verba illa: *An benannten Orten* / quid inducant. 14.68.91.
- Verba: *An sie kommen* / non arguunt successionem. 9.128.62.
- Verba Bassa compromissi quae 8.70.49.
- Verba hic posita, *Beständige Verordnung einiger Vormünder* / quare falsum significare videantur. 17.69.137.
- Verba: *Zehiger Verordnung* / quid designent. 17.70.137.
- Verba recessuum Imperii, *Da er gefessen / zugeben schuldig sene* / qualiter intelligenda. 30.233.255.
- Verba illa: *Das die Vnderthanen zu Rotweil nicht sollen geacht werden* / priuilegio Bambergensi inserta, quando locum habeant. 35.8.281.
- Vocabulum, *Warekung* / in qua significatione a transigentibus acceptum. 14.125.95.
- Verba, *Mit ihren Rechten* / qualitatem priorem liquida significant. 9.157.63.
- Verba illa, *zu des Ordens eigenen Gütern* / daselbst gelegen sunt specificata. 14.162.98.
- Verba illa, *Aller ding nichts außgenommen* / generalia sunt. ibi. num. 163.
- Verba illa, *Quod astimatus possit succedere omnibus & quibusque* / in omnibus rebus, &c. quem habeant effectum. 29.61.226.
- Verba haec, *Mit allen Rechten vnd Zugehörungen* / non ad qualitatem, sed ad quidditatem referuntur, denotantque feudi partes substantiales, non etiam naturam illis inherentem. 9.47.56.
- Verba illa, *Sonst aber alle andere Zehende* / quae habeant vim. 14.53.91.
- Verba illius clausulae. *Sonst aber* / sunt generalia vort *Wein Zehende* / aber reden sie in specie. 14.310.110.
- Verba sequentia, *Sonst aber alle andere Zehende* / auff dem Landt. &c. omnino sunt clara, expressa, & restringenda. 14.67.90.
- Verba illa, *Wachenhoven* / vltra hominum memoriam in locis ibidem definitis, *Zu hüten gehabt* / vnd noch haben / magis petitorum, quam possessorum denotant. 8.58.48.
- Verba illa renunciationis, *Verzeihe ich mich aller angezeigter Erblichen Gerechtigkeit* / was vnd wie viel mir Väterliche / Mütterliche / vnd Brüderliche Erbe gebühren / vnd künstlichlich vort Mannstammen absteigender Lintzen gebühren möchte. &c. notanda. 7.53.43.
- Verba illa, *Wie bisher / auch fürbas hin dem Orden bleiben* / antiquam perceptionem & possessionem denotant. 14.2631.104.

Verba. *Sui recte Mänlehen / quid importent.* 30. 282. 258.
Verborum proprietates. hoc loco qua. 14. 354. 114. **Verborum illorum,** donec superest masculus, &c. effectus quis. 7. 50. 43. **Verborum illorum,** donec masculi extant, intellectus quis. ibi. nu. 51.
Verbis quod deest, id ex coniectura & mente contrahentium, & causa finali suppletur. 14. 147. 97.
A Verbis receditur, quando aliter constat de mente disponentis. 14. 76. 92.
A Verbis contractus, cur non recedendum. ibi. num. 79.
Verisimile non est, quod quis facultatem alienandi si modo petiit aliter, quā ex verbanitate & civilitate fecerit, cum nulla necessitate compelli ad id potuerit. 9. 107. 60.
Verisimilius quod est, inspicitur, aut quod plerumq; fieri solet. Item, qua fuerit verisimilis sententia eius, qui verba protulit. 30. 342. 264.
Veritas aliquid in se habetia, nō statim falsa censetur, cū falsitas quantum fieri potest, sit vitia. 17. 108. 141.
Villa est nulla, nullumq; castrum, quod ex iuris praesumptione certos suos fines non habeat. 14. 97. 93. **Villa nullum alias habet executores,** quam suū officialem, qui nisi exequatur illorum delibratum esset ludibrio. 13. 15. 81.
Villa statuta officialis sequi tenetur, non auctoritate statuentium, sed auctoritate iuris communis, approbantis statutum. ibi. dem. num. 16.
Villa qualibet, quamvis nō habeat iurisdictionem, tamen circa rerum suarum administrationem, statutum facere potest. 13. 13. 81. **Villa potest committere officiali suo** ibi. num. 14.
Vinum & plastrum cur non possint dici vñ corpus esse. 48. num. 24. 25. 26. 27. 28. & 30. pag. 311.
Ad Violentiam qui provocat, is auctor exilis habendus, inque eum faba excudenda. 16. 52. 128.
Virtus, licet sit praecipua causa nobilitatis, non eximit aliquem nomine plebeiorum, nisi per Principem in eum ordinem collocetur. 30. 99. 246.
Vis expulsiua non eodem modo, quo compulsiva, per sequentem actum purgari potest, quia vis compulsiva ab initio consensum habet. 14. 192. 99.
Vim publicam & atrocem in hoc casu interuenisse apparet. 16. 16. 17. 18. 19. & 20. 124.
Vim facit, vel ius sibi dicit, qui contra temerarios iustitiam, vel iniustitiam exercet. 53. 44. 336.
Vita hominis dependet ex futuris alimentis. 14. 24. 90.
Vniuersitas, si aduersus aliam Vniuersitatem ius pascendi intra illius limites acquirere tentat, est propria praescriptio. 11. 75. 76. **Vniuersitates non prohibentur ad communem vtilitatem pascuae in pratis,** vel syluis ad certum tempus, certaq; animalia restringere. 13. 9. 81. **Vnus a pluribus facilius,** quam ab vno decipi potest. 27. 155. 216.
Vocabulum, Diener / longe generalius est, quam cōmensalium. 53. 12. 334. **Vocabulum, haeres,** vbicumq; in concessione adicitur, feudum hereditarium esse semper intelligi debet. 9. 58. 57.
Vocabuli, Noth / exaggeratio qua. 12. 17. 79.
Volenti non fit iniuria. 7. 8. 41.
Voluntas acribus in cunctis dominatur. 48. 32. 311. **Vo-**

luntas coacta, dicitur noluntas. 14. 193. 99. **Voluntas in superficie habet volitionem,** in medulla nolitionem. ibi. num. 194. **Voluntas contrahentium magis colligitur ex ratione contractus,** quam ex verbis, & potissimum ex causa conuentionis. 14. 167. 98. **Voluntas & propositum distinguunt maleficia.** 16. 43. 127. **Voluntas illa non solum euidentis & expressa dicitur,** qua ipsis verbis declaratur, sed etiam qua per coniecturas colligitur. 14. 137. 96.
Voluntas deliberata atque certa magis reipsa probatur, quam verbis. 14. 141. 96. **Voluntas & facultas partium in quolibet contractu perficiendo omnino requiritur.** 14. 153. 97. **Voluntas quando a potestate & potestas a voluntate discordat,** nil valet, quod agitur. 14. 154. 97. **Voluntas verbis & factis demonstratur.** 30. 124. 248. **Et facta magis declarant animum,** quam voluntas. num. 125. **Voluntas vltima saltem vnius testatoris,** contractus vero duarum personarum voluntate & auctoritate consistit. 52. 51. 325. **Voluntates contrahentium ob subtilitates verborum impediri ac coarctari non oportet.** 14. 146. 97.
Votum captanda mortis, in hoc casu, quare dubium redatur. 52. 109. 329.
Vox, Seeligen / quo tempore recte usurpata fuerit, & quo non. 9. 129. 62. **Vox, species, in l. actione administrata tutela. Cod. de transact. qui intelligenda** 17. 72. 138.
De Vsuris siue interusuriis, qualiter & quantum pacisci possit. 57. 8. 344.
Vsus & consuetudo, more deprauato, contra iura introduxit, quod pro inuestituris der Mannlehen / Laudemia. Echenwahr / siue Handlohn / soluntur. 30. 283. & 284. 259. **Vsus & consuetudo iudiciorum pro lege est.** 30. 148. 250. **Vsus amicitiae, familiaritatis & vicinitatis, nullam inducit seruitutem,** &c. 11. 55. 75. **Vsus simplex non inducit acquisitionem iuris agendi.** ibi. num. 56. **Vsus fructus retentio infert confessionem possessionis, eiusq; constitutionem.** 40. 27. 294.
Paria sunt, retinere vsu fructuū, & rem tradere. ibi. n. 28.
Vtile & inutile quoties in vno actu concurrunt, tunc actus, si vnum per se ad tuendum actum sufficit, valet. 19. 76. 162.
Vxoris bona triplicis sunt generis. 15. 14. 120. **Vxoris mandatu siue consensus, cum sit extrinseca solennitas, nō praesumitur, nisi allegetur, vel probetur.** 15. 21. 120.

W

Wachenhoven & Alesheim / diuersos & separatos fines & terminos habent. 8. 36. 47. **Vvachenhoui iuris praesumptione suam intentionem, quoad ius pascui eiusque iuris possessorii, inter limites Alesheimsum, tanquam super iuribus aliorum habere non possunt.** 8. 53. 48. **Vvachenhoui nullos agros in loco controuerso habere reperiuntur.** ibi. num. 54.
Vvachenhouenses, licet fundos in istis limitibus habeant, non tamen necessario inde ad ius pascendi inferri potest. ibi. num. 56. **Vvachenhouenses sua quiete possessione parum considerare possunt.** ibi. num. 57. **Vvachenhouensium praesensa quiete possessioni resistit impatiencia Reorum.** ibi. num. 59.

